

Dziennik Urzędowy C 294

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

2 grudnia 2006

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I Informacje	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2006/C 294/01	Sprawa C-105/02: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Niezwolnione karnety TIR — Brak przekazania odpowiednich środków własnych)	1
2006/C 294/02	Sprawa C-131/03 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. — R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. przeciwko Philip Morris International Inc., Komisji Wspólnot Europejskich, Parlamentowi Europejskiemu, Królestwu Hiszpanii, Republice Francuskiej, Republice Włoskiej, Republice Portugalskiej, Republice Finlandii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Greckiej, Królestwu Niderlandów (Odwołanie — Decyzja Komisji o wniesieniu powództwa do sądu państwa trzeciego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)	2
2006/C 294/03	Sprawa C-377/03: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Nierozliczone karnety TIR — Brak zapłaty lub zwłoka w zapłacie należnych środków własnych)	2
2006/C 294/04	Sprawa C-378/03: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Płatność ratalna dłużnika — Odzyskanie)	3
2006/C 294/05	Sprawa C-475/03: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Cremona — Włochy) — Banca popolare di Cremona soc. coop.arl/Agenzia Entrate Ufficio Cremona (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 33 ust. 1 — Zakaz poboru innych podatków wewnętrznych, które mogą być uznane za podatki obrotowe — Pojęcie „podatku obrotowego” — Podatek regionalny od działalności produkcyjnej)	3

Cena:
18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2006/C 294/06	Sprawa C-84/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 4253/88 i art. 10 WE — Koordynacja pomocy z funduszy strukturalnych z pomocą z EBI — Systematyczne zmniejszanie kwot wypłacanych z tytułu pomocy z EFOGR, sekcja „orientacji” — Opłaty pobrane przez Ifadap w trakcie okresu programowania 1994-1999 r.)	4
2006/C 294/07	Sprawa C-105/04 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied przeciwko Technische Unie BV, Komisji Wspólnot Europejskich, CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek elektrotechniczny w Niderlandach — Krajowy związek hurtowników — Porozumienia i uzgodnione praktyki mające za przedmiot zbiorowy system wyłączności i ustalanie cen — Grzywny)	4
2006/C 294/08	Sprawa C-113/04 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. — Technische Unie BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek elektrotechniczny w Niderlandach — Krajowy związek hurtowników — Porozumienia i uzgodnione praktyki mające za przedmiot zbiorowy system wyłączności i ustalanie cen — Grzywny)	5
2006/C 294/09	Sprawa C-275/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i 2454/93 — Środki własne Wspólnoty — Udostępnienie — Termin — Odsetki za opóźnienie — Brak zachowania i przekazania dokumentów dotyczących stwierdzenia i udostępnienia środków własnych)	6
2006/C 294/10	Sprawy połączone C-282/04 i C-283/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 56 ust. 1 WE oraz 43 WE — Akcje specjalne („golden shares”) państwa niderlandzkiego w spółkach KPN i TPG — Określenie pojęć „udział w kontroli”, „inwestycja bezpośrednia” oraz „inwestycja portfelowa” w kontekście podstawowych wolności — „Środek państwowy” w rozumieniu podstawowych wolności — Zapewnienie powszechnych usług pocztowych)	6
2006/C 294/11	Sprawa C-290/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek Bundesfinanzhof — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel (Artykuł 59 traktatu EWG (następnie art. 59 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 49 WE) i art. 60 traktatu EWG (następnie art. 60 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 60 WE) — Ustawodawstwo podatkowe — Podatek dochodowy — Świadczenie przez nierezydenta usług w ramach spektakli artystycznych — Zasada potrącenia podatku u źródła — Usługodawca nie będący obywatelem państwa członkowskiego)	7
2006/C 294/12	Sprawa C-312/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Nerozliczone karnety TIR — Procedury dotyczące poboru należności przywozowych — Uchybienie — Nieudostępnienie należnych odpowiednich środków własnych i brak zapłaty odsetek za zwłokę)	8
2006/C 294/13	Sprawa C-368/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitzten-Kanzelbahn-Touristik GmbH & Co. KG przeciwko Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten (Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE — Częściowy zwrot podatku energetycznego — Brak zgłoszenia pomocy — Decyzja Komisji — Stwierdzenie zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do danego okresu minionego — Skutek w odniesieniu do wniosków o zwrot składanych przez przedsiębiorstwa niebędące beneficjentami pomocy — Uprawnienia sądów krajowych)	8

2006/C 294/14	Sprawa C-434/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — postępowanie karne przeciwko Janowi-Erikowi Andersowi Ahokainenowi i Matiemu Leppikowi (Swobodny przepływ towarów — Artykuły 28 WE i 30 WE — Przepisy krajowe zakazujące przywozu alkoholu etylowego nieskażonego powyżej 80 % bez wcześniejszego zezwolenia — Środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych — Uzasadnienie względami ochrony zdrowia i porządku publicznego) 9
2006/C 294/15	Sprawa C-452/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Niemcy)] — Fidium Finanz AG przeciwko Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Swoboda świadczenia usług — Swobodny przepływ kapitału — Spółka z siedzibą w państwie trzecim — Działalność kierowana całkowicie lub głównie na terytorium państwa członkowskiego — Zawodowe udzielanie kredytów — Wymóg uprzedniego zezwolenia w państwie członkowskim, w którym świadczona jest usługa) 9
2006/C 294/16	Sprawa C-476/04: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Málaga (Hiszpania) — postępowanie karne przeciwko G. Francesco Gaspariniemu, Jose M ^a L. A. Gaspariniemu, Juanowi de Lucchi Calcagno, G. Costa Bozzo, Francesco Mario Gaspariniemu, José A. Hormidze Marrero, Sindicatura Queibra (Konwencja Wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 — Zasada ne bis in idem — Zakres stosowania — Umorzenie postępowania wobec oskarżonych z powodu przedawnienia przestępstwa) 10
2006/C 294/17	Sprawa C-17/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — B.F. Cadman przeciwko Health & Safety Executive (Polityka społeczna — Artykuł 141 WE — Zasada równości wynagrodzeń pracowników płci męskiej i pracowników płci żeńskiej — Staż pracy jako czynnik wpływający na wysokość wynagrodzeń — Obiektywne uzasadnienie — Ciężar dowodu) 10
2006/C 294/18	Sprawa C-100/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — ASM Lithography BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond (Kodeks celny — Określenie długu celnego — Należności celne przywozowe od produktów kompensacyjnych określone przez podmiot zainteresowany i potwierdzone przez organy celne na podstawie art. 121 kodeksu celnego — Należności, które mogą zostać obliczone zgodnie z art. 122 lit. c) kodeksu celnego — Zwrot pobranej nadwyżki na podstawie art. 236 kodeksu celnego) 11
2006/C 294/19	Sprawa C-108/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy) — Bovemij Verzekeringen NV przeciwko Benelux-Merkenbureau (Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 3 ust. 3 — Charakter odróżniający — Nabycie w drodze używania — Uwzględnienie całości lub istotnej części terytorium Beneluxu — Uwzględnienie stref językowych Beneluxu — Słowny znak towarowy EUROPOLIS) 12
2006/C 294/20	Sprawa C-128/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Szósta dyrektywa VAT — Przedsiębiorstwa międzynarodowego przewozu osób z siedzibą w innym państwie członkowskim — Roczny obrót na terytorium Austrii niższy lub równy 22000 EUR — Uprozczone procedury naliczania i pobierania podatku VAT) 12
2006/C 294/21	Sprawy połączone C-129/05 i C-130/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — NV Raverco (C—129/05) i Coxon & Chatterton Ltd (C—130/05) przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Dyrektywa 97/78/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 2377/90 — Kontrola weterynaryjna — Produkty pochodzące z państw trzecich — Odesłanie produktów niespełniających warunków przywozu — Przejęcie i zniszczenie) 13

2006/C 294/22	Sprawa C-140/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt — Austria) — Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt (Akt o przystąpieniu do Unii Europejskiej — Przepisy przejściowe — Załącznik XIII — Podatki — Papierosy pochodzące ze Słowenii — Wprowadzenie na terytorium austriackie w osobistym bagażu podróżujących — Ograniczenie zwolnienia z podatku akcyzowego do określonych ilości — Możliwość utrzymania do dnia 31 grudnia 2007 r. ograniczeń ilościowych stosowanych w przywozie z państw trzecich — Dyrektywa 69/169/EWG)	13
2006/C 294/23	Sprawa C-150/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Hertogenbosch, Nederlandy) — Jean Leon Van Straaten przeciwko Staat der Nederlanden, Republiek Italië (Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Zasada ne bis in idem — Pojęcia „tego samego czynu” i „czynu objętego wyrokiem” — Wywóz w jednym państwie członkowskim a przywóz w innym państwie członkowskim — Uniewinnienie oskarżonego)	14
2006/C 294/24	Sprawa C-226/05: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	15
2006/C 294/25	Sprawa C-232/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark — Obowiązek odzyskania — Niewykonanie z powodu zastosowania procedury krajowej — Krajowa autonomia proceduralna — Ograniczenia — Procedura krajowa przewidująca bezzwłoczne i skuteczne wykonanie w rozumieniu art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Procedura krajowa przewidująca, że środki zaskarżenia wniesione od wydanych przez władze krajowe decyzji nakazujących zapłatę mają skutek zawieszający)	15
2006/C 294/26	Sprawa C-241/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Nicolae Bot przeciwko Préfet du Val-de-Marne (Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 20 ust. 1 — Warunki przemieszczania się obywateli państwa trzeciego niepodlegających obowiązkowi wizowemu — Maksymalny trzymiesięczny pobyt w ciągu sześciomiesięcznego okresu liczonego od daty pierwszego wjazdu na obszar Schengen — Kolejne pobyty — Pojęcie „pierwszego wjazdu”)	16
2006/C 294/27	Sprawa C-290/05 i C-333/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hajdú-Bihar Megyei Bíróság i Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Węgry) — Ákos Nádasdi przeciwko Vám- és Pénzügyőrség Eszak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-290/05) oraz Ilona Németh przeciwko Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-333/05) (Podatki wewnętrzne — Opłata rejestracyjna od pojazdów silnikowych — Używane pojazdy silnikowe — Przywóz)	16
2006/C 294/28	Sprawa C-353/05: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/54/WE — Brak transpozycji w przepisany terminie)	17
2006/C 294/29	Sprawa C-360/05: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	18
2006/C 294/30	Sprawa C-49/06: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 1999/37/WE — Dokumenty rejestracyjne pojazdów — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)	18

2006/C 294/31	Sprawa C-552/03P: Postanowienie Trybunału z dnia 28 września 2006 r. — Unilever Bestfoods (Irlandia) Ltd (dawniej Van den Bergh Foods Ltd) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Masterfoods Ltd, Richmond Ice Cream Ltd, dawniej Richmond Frozen Confectionery Ltd (Odwołanie — Artykuł 85 i 86 traktatu WE (obecnie art. 81 i 82 WE) — Lody przeznaczone do natychmiastowego spożycia — Zaopatrzenie sprzedawców detalicznych w zamrażarki — Klauzula wyłączności — Prawo do rzetelnego postępowania — Ciężar dowodu)	19
2006/C 294/32	Sprawa C-93/05: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek Korsholms tingsrätt — Finlandia o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Teemu Hakala przeciwko Oy L. Simons Transport Ab (Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu — Kwestia nie wywołująca uzasadnionych wątpliwości — Rozporządzenie (EWG) nr 3820/85 — Harmonizacja niektórych przepisów socjalnych w dziedzinie transportu drogowego — Wynagrodzenie kierowców zatrudnionych na umowę o pracę w zależności od pokonanej odległości — Zakaz stosowania tego rodzaju systemu wynagrodzeń, chyba że nie zagraża on bezpieczeństwu na drodze)	19
2006/C 294/33	Sprawa C-314/05: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 29 czerwca 2006 r. — Creative Technology Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), José Vila Ortiz (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „PC WORKS” — Sprzeciw właściciela graficznego krajowego znaku towarowego „W WORK PRO” — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)	20
2006/C 294/34	Sprawa C-365/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 5 października 2006 r. — Dorte Schmidt-Brown przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Obowiązek wspomaganie — Oddalenie wniosku o pomoc finansową w ramach postępowania o zniesławienie wszczętego przed sądem Zjednoczonego Królestwa)	20
2006/C 294/35	Sprawa C-4/06 P: Postanowienie Trybunału z dnia 20 września 2006 r. — Jamal Ouariachi przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)	21
2006/C 294/36	Sprawa C-92/06 P: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Soffass SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sodipan SCA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Graficzny znak towarowy „NICKY” — Sprzeciw uprawnionego z rejestracji krajowych graficznych znaków towarowych „NOKY” i „noky” — Ocena czysto faktyczna — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)	21
2006/C 294/37	Sprawa C-166/06: Postanowienie Trybunału z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Bolzano — Włochy) — Eurodomus srl przeciwko Comune di Bolzano (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oczywiście niedopuszczalność)	22
2006/C 294/38	Sprawa C-346/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Adwokat Dr. Dirk Ruffert działający jako syndyk masy upadłości Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG przeciwko Krajowi związkowemu Niedersachsen	22
2006/C 294/39	Sprawa C-355/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechthof Amsterdam (Niderlandy) w dniu 30 sierpnia 2006 r. — J. A. van der Steen przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht	22
2006/C 294/40	Sprawa C-361/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 4 września 2006 r. — Feinchemie Schwebda GmbH i Bayer CropScience AG przeciwko College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, przy udziale Agrichem B.V.	23
2006/C 294/41	Sprawa C-371/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 12 września 2006 r. — Benetton Group SpA przeciwko G-Star International BV	23

2006/C 294/42	Sprawa C-372/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez London VAT and Duties Tribunal (Wielka Brytania) w dniu 11 września 2006 r. — Asda Stores Ltd przeciwko Commissioners of HM Revenue and Customs	24
2006/C 294/43	Sprawa C-380/06: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	25
2006/C 294/44	Sprawa C-382/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (izba pierwsza) wydanego w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych-218/03 do T-240/03 Cathal Boyle i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 14 września 2006 r. przez Ocean Trawlers Ltd	26
2006/C 294/45	Sprawa C-386/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Milano w dniu 18 września 2006 r. — Bakemark Italia Srl przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Milano 1	27
2006/C 294/46	Sprawa C-387/06: Skarga wniesiona w dniu 19.9.2006 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii	27
2006/C 294/47	Sprawa C-390/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma (Włochy) w dniu 19 września 2006 r. — Nuova Agricast srl przeciwko Ministero delle Attività Produttive	27
2006/C 294/48	Sprawa C-391/06: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2006 r. Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	28
2006/C 294/49	Sprawa C-392/06: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii	28
2006/C 294/50	Sprawa C-394/06: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	28
2006/C 294/51	Sprawa C-395/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Sala Primera Civil (Hiszpania) w dniu 22 września 2006 r. — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) przeciwko Al Rima, S.A.	29
2006/C 294/52	Sprawa C-396/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 21 września 2006 r. — Eivind F. Kramme przeciwko SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S	29
2006/C 294/53	Sprawa C-398/06: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	30
2006/C 294/54	Sprawa C-399/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie T-49/04 Faraj Hassan przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Faraja Hassana w dniu 25 września 2006 r.	30
2006/C 294/55	Sprawa C-401/06: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	31
2006/C 294/56	Sprawa C-403/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie T-253/02 Chafiq Ayadi przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 września 2006 r. przez Chafiqua Ayadiego	32
2006/C 294/57	Sprawa C-406/06: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2006 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	33
2006/C 294/58	Sprawa C-410/06: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	33

2006/C 294/59	Sprawa C-411/06: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej	34
2006/C 294/60	Sprawa C-418/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04, Belgia przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 października 2006 r. przez Królestwo Belgii	34
2006/C 294/61	Sprawa C-161/04: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 6 września 2006 r. — Republika Austrii przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej	35
2006/C 294/62	Sprawa C-339/05: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 4 sierpnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Innsbruck — Austria) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols przeciwko Land Tirol	35
2006/C 294/63	Sprawa C-378/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Samotor SPRL przeciwko państwu belgijskiemu	35
2006/C 294/64	Sprawa C-406/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Pays-Bas) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko P. Jurriëns Beheer BV	36
2006/C 294/65	Sprawa C-414/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	36
2006/C 294/66	Sprawa C-449/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	36
2006/C 294/67	Sprawa C-18/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	36
2006/C 294/68	Sprawa C-19/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	36
2006/C 294/69	Sprawa C-42/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	36
2006/C 294/70	Sprawa C-47/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	37
2006/C 294/71	Sprawa C-52/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	37
2006/C 294/72	Sprawa C-67/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	37
2006/C 294/73	Sprawa C-81/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	37
2006/C 294/74	Sprawa C-107/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	37
2006/C 294/75	Sprawa C-113/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	37
2006/C 294/76	Sprawa C-115/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Berlin — Niemcy) — Annette Radke przeciwko Achterberg Service GmbH & Co KG	38

2006/C 294/77	Sprawa C-123/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	38
2006/C 294/78	Sprawa C-128/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	38
2006/C 294/79	Sprawa C-137/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	38
2006/C 294/80	Sprawa C-151/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	38
2006/C 294/81	Sprawa C-236/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	38
SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI		
2006/C 294/82	Sprawa T-168/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — GlaxoSmithKline Services przeciwko Komisji (Konkurencja — Dystrybucja hurtowa produktów leczniczych — Handel równoległy — Zróznicowane ceny — Artykuł 81 ust. 1 WE — Porozumienie — Ograniczenie konkurencji — Cel — Rynek właściwy — Skutek — Artykuł 81 ust. 3 WE — Przyniesienie się do popierania postępu technicznego — Brak eliminowania konkurencji — Dowody — Uzasadnienie — Pomocniczość)	39
2006/C 294/83	Sprawa T-314/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Avebe przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywna — Przypisanie spółce dominującej odpowiedzialności za noszące znamiona naruszenia zachowanie związku nieposiadającego osobowości prawnej — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Prawo do obrony — Dokumenty odciążające — Zasada proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia)	39
2006/C 294/84	Sprawa T-322/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Roquette Frères przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywny — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Równość traktowania — Zasada ne bis in idem)	40
2006/C 294/85	Sprawa T-329/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Archer Daniels Midland przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywna — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne dla obliczania kwoty grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Zasada proporcjonalności — Zasada równego traktowania — Zasada niedziałania wstecz — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony)	40
2006/C 294/86	Sprawa T-330/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Akzo Nobel przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywna — Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Zasada proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia)	41
2006/C 294/87	Sprawa T-43/02: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Jungbunzlauer AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Kwas cytrynowy — Artykuł 81 WE — Grzywna — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Przypisanie zachowania spółce zależnej — Zasada legalności kar — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Zasada proporcjonalności — Zasada ne bis in idem — Prawo dostępu do akt)	41
2006/C 294/88	Sprawy połączone T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP i T-61/02 OP: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Dresdner Bank i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Artykuł 81 WE — Porozumienie w sprawie ustalenia cen i sposobów pobierania opłat za usługi wymiany gotówki — Niemcy — Dowody naruszenia — Sprzeciw)	42

2006/C 294/89	Sprawa T-59/02: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Archer Daniels Midland przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Kwas cytrynowy — Artykuł 81 WE — Grzywina — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Zasady pewności prawa i niedziałania prawa wstecz — Zasada proporcjonalności — Zasada równego traktowania — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony) 42	42
2006/C 294/90	Sprawa T-204/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Haladjian Frères przeciwko Komisji (Konkurencja — Artykuł 81 WE — Artykuł 82 WE — Dystrybucja części zamiennych — Import równoległy — Skarga złożona do Komisji — Decyzja odrzucająca) 43	43
2006/C 294/91	Sprawa T-117/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren i in. przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc udzielona przez władze niderlandzkie na rzecz portów rekreacyjnych niedziałających w celu osiągnięcia zysku — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność) 43	43
2006/C 294/92	Sprawa T-153/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Ferriere Nord przeciwko Komisji (Konkurencja — Grzywina — Naruszenie art. 81 WE — Kompetencja Komisji do wykonania decyzji — Przedawnienie — Artykuły 4 i 6 rozporządzenia (EWG) n° 2988/74 — Dopuszczalność) 44	44
2006/C 294/93	Sprawa T-172/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Telefónica przeciwko OHIM — Branch (emergia) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego emergia — Wcześniejszy wspólnotowy słowny znak towarowy EMERGEA — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) 44	44
2006/C 294/94	Sprawa T-259/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Koistinen przeciwko Komisji (Urzednicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Artykuł 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie faktycznego miejsca zamieszkania) 45	45
2006/C 294/95	Sprawa T-313/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 października 2006 r. — Hewlett-Packard przeciwko Komisji. (Odmowa zwrotu należności celnych przywozowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Przywóz drukarek i wkładów do drukarek z Singapuru — Szczególne okoliczności — Klauzula słuszności — Artykuł 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92) 45	45
2006/C 294/96	Sprawa T-416/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Kontouli przeciwko Radzie (Urzednicy — Renta inwalidzka — Współczynnik korygujący — Ustalenie miejsca zamieszkania — Cofnięcie aktu administracyjnego — Uzasadnione oczekiwania) 46	46
2006/C 294/97	Sprawa T-420/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Kenneth Blackler przeciwko Parlamentowi Europejskiemu (Urzednicy — Konkurs w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji oraz egzaminy — Warunki dopuszczenia — Długość studiów — Ocena świadectw posiadanych kwalifikacji i zasług kandydatów — Naruszenie ogłoszenia o konkursie — Oczywisty błąd w ocenie) 46	46
2006/C 294/98	Sprawa T-156/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Lantzoni przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (Urzednicy — Awans — Przyznanie punktów awansu — Związek ze sprawozdaniem z oceny — Odmowa awansu) 47	47
2006/C 294/99	Sprawa T-171/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 października 2006 r. — Nijis przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (Urzednicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2003 r. — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Przydział punktów za zasługi — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania tłumacza-weryfikatora) 47	47
2006/C 294/100	Sprawa T-350/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 września 2006 r. — Wirtschaftskammer Kärnten i best connect Ampere Strompool przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem — Osoby prawne — Akty dotyczące ich indywidualnie — Niedopuszczalność) 47	47

2006/C 294/101	Sprawa T—80/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — Bavendam i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzje 2004/798/WE i 2004/813/WE — Wykaz terenów kontynentalnego i atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność) 48	48
2006/C 294/102	Sprawa T-100/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — CFE przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja 2004/813/WE — Wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność) 48	48
2006/C 294/103	Sprawa T-117/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — Rodenbröker i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja 2004/813/WE — Wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność) 49	49
2006/C 294/104	Sprawa T-122/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — Benkő i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja 2004/798/WE — Wykaz terenów kontynentalnego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność) 49	49
2006/C 294/105	Sprawa T-229/06: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Kretschmer przeciwko Parlamentowi 50	50
2006/C 294/106	Sprawa T-237/06: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — NOS przeciwko Komisji 51	51
2006/C 294/107	Sprawa T-258/06: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2006 r. — Niemcy przeciwko Komisji 52	52
2006/C 294/108	Sprawa T-259/06: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2006 r. — Torres przeciwko OHIM — Navisa Industrial Vinícola Española (MANSO DE VELASCO) 52	52
2006/C 294/109	Sprawa T-262/06 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie F-18/05 D przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 września 2006 r. przez Komisję 53	53
2006/C 294/110	Sprawa T-264/06: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — DH-HADLER NETWORKS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich 53	53
2006/C 294/111	Sprawa T-265/06: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2006 r. — Lee/DE przeciwko OHIM — Cooperativa Italiana di Ristorazione (PIAZZA del SOLE) 54	54
2006/C 294/112	Sprawa T-266/06: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2006 r. — Komisja przeciwko TH Parkner 55	55
2006/C 294/113	Sprawa T-268/06: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Olimpiaki Aeroporia Ipiresies przeciwko Komisji 55	55
2006/C 294/114	Sprawa T-270/06: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Lego Juris przeciwko OHIM — Mega Brands (klocek Lego) 55	55
2006/C 294/115	Sprawa T-271/06: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Microsoft przeciwko Komisji 56	56
2006/C 294/116	Sprawa T-272/06: Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości 57	57
2006/C 294/117	Sprawa T-273/06: Skarga wniesiona w dniu 11 września 2006 r. — ISD Polska i Industrial Union of Donbass przeciwko Komisji 57	57

2006/C 294/118	Sprawa T-274/06: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2006 r. — Estaser El Mareny przeciwko Komisji	58
2006/C 294/119	Sprawa T-275/06: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2006 r. — Omya przeciwko Komisji	59
2006/C 294/120	Sprawa T-277/06: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Omnicare przeciwko OHIM — Yamanouchi Pharma (OMNICARE)	60
2006/C 294/121	Sprawa T-278/06: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2006 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji	60
2006/C 294/122	Sprawa T-279/06: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko ECB	61
2006/C 294/123	Sprawa T-280/06: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji	62
2006/C 294/124	Sprawa T-281/06: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2006 r. — Hiszpania przeciwko Komisji	62
2006/C 294/125	Sprawa T-288/06: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2006 — Huta „Częstochowa”/Komisja	63
SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ		
2006/C 294/126	Sprawa F-1/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 października 2006 r. — Landgren przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia. (Personel tymczasowy — Umowa na czas nieokreślony — Zwolnienie — Brak kwalifikacji zawodowych — obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)	64
2006/C 294/127	Sprawa F-59/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 19 października 2006 r. — De Smedt przeciwko Komisji (Pracownik kontraktowy — Wniosek o rewizję zaszeregowania i wynagrodzenia ustalonych przy zatrudnieniu — Były członek personelu pomocniczego zatrudniony w charakterze pracownika kontraktowego bez zmiany zadań — Artykuły 3a i 80 ust. 2 i 3 WZIP — Zadania wynikające z różnych grup funkcyjnych — Równość traktowania)	64
2006/C 294/128	Sprawa F-114/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 października 2006 r. — Combescot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzędnicy — Skarga — Termin — Domyślna decyzja odmowna — Brak przywrócenia terminu na wniesienie skargi w decyzji wyraźnej wydanej w późniejszym terminie — Legitymacja — Niedopuszczalność)	65
2006/C 294/129	Sprawa F-100/06: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2006 r. — Simon przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji	65
2006/C 294/130	Sprawa F-115/06: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Sanchez Ferriz i in. przeciwko Komisji	66
2006/C 294/131	Sprawa F-116/06: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2006 r. — Buckingham i in. przeciwko Komisji	66
2006/C 294/132	Sprawa F-117/06: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Loy przeciwko Parlamentowi Europejskiemu	66
2006/C 294/133	Sprawa F-118/06: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Di Bucci przeciwko Komisji	67
2006/C 294/134	Sprawa F-119/06: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Kerstens przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	68
2006/C 294/135	Sprawa F-36/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 października 2006 r. — Martin Magone przeciwko Komisji	69

II Akty przygotowawcze

.....

III Powiadomienia

2006/C 294/136

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*
Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

70

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-105/02) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Niezwolnione karnety TIR — Brak przekazania odpowiednich środków własnych)

(2006/C 294/01)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Wilms i C. Giolito, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciele: W.-D. Plessing i R. Stüwe, pełnomocnicy, adwokat D. Sellner)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (Przedstawiciele: M. Wimmer i A. Snoecx, pełnomocnicy, oraz adwokat B. van de Walle de Ghelcke)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie Rady (EWG, EURATOM) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz. U. L 155, str. 1) — Brak uzyskania opłat przywozowych zabezpieczonych przez niektóre karnety TIR i brak przekazania odpowiednich środków własnych — Opłaty przywozowe, w odniesieniu do których „nie przewidziano zabezpieczenia” i „które są kwestionowane” — Karnety, w stosunku do których reasekurator zakwestionował swoje zobowiązania

Sentencja

1) Nie zwalniając prawidłowo niektórych dokumentów tranzytowych (karnety TIR), wskutek czego środki własne wynikające z nich nie zostały właściwie zapisane na rachunku ani udostępnione Komisji Wspólnot Europejskich w terminie,

— nie przekazując Komisji Wspólnot Europejskich informacji o wszystkich innych niezakwestionowanych kwotach celnych w związku z niezwolnieniem karnetów TIR przez niemieckie biura celne od 1994 r. aż do zmiany zarządzenia federalnego ministra finansów w dniu 11 września 1996 r., które zostały analogicznie potraktowane (wpis na rachunkach „B” zamiast wpisu na rachunkach „A”)

— Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy rozporządzenia Rady (EWG, EURATOM) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r., wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euroatom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, zastąpionego ze skutkiem od dnia 31 maja 2000 r. rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r., wykonującym decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami.

4) Królestwo Belgii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 1.6.2002

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r. — R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. przeciwko Philip Morris International Inc., Komisji Wspólnot Europejskich, Parlamentowi Europejskiemu, Królestwu Hiszpanii, Republice Francuskiej, Republice Włoskiej, Republice Portugalskiej, Republice Finlandii, Republice Federalnej Niemiec, republice Greckiej, Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-131/03 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Decyzja Komisji o wniesieniu powództwa do sądu państwa trzeciego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)

(2006/C 294/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. (przedstawiciele: P. Lomas, solicitor, i O. W. Brouwer, adwokat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Philip Morris International Inc., Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Docksey, X. Lewis i C. Ladenburger, pełnomocnicy), Parlament Europejski (przedstawiciele: H. Duintjer Tebbens i A. Baas), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciel: G. de Bergues, pełnomocnik), Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, i M. Fiorilli, adwokat), Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Fernandes i Â. Seiça Neves, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciele: T. Pynnä A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i W.-D. Plessing, pełnomocnicy), Republika Grecka, Królestwo Niderlandów (przedstawiciel: J.G.M. van Bakel, pełnomocnik)

Interwenient popierający Komisję: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop T. Blanchet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sadu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 15 stycznia 2003 r. Philip Morris International i in. przeciwko Komisji (sprawy połączone T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 i T-272/01), w którym uznał on za niedopuszczalne skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o wniesieniu przeciwko skarżącym pozwu do sądu w Stanach Zjednoczonych w związku z ich rzekomym udziałem w przemyśle papierosów do Unii Europejskiej, w celu uzyskania odszkodowania za straty finansowe poniesione przez Unię Europejską oraz nakazu zaprzestania — Wykładnia art. 230 WE oraz orzecznictwa Trybunału — Skutki prawne decyzji Komisji o wniesieniu pozwu do sądu państwa trzeciego.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., i Japan Tobacco, Inc., zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Królestwo Niderlandów, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 21.06.2003

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-377/03) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Nierzliczone karnety TIR — Brak zapłaty lub zwłoka w zapłacie należnych środków własnych)

(2006/C 294/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Giolito i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: E. Dominkovits, A. Goldman i M. Wimmer, pełnomocnicy, B. van de Walle de Ghelcke, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz. U. L 130, str. 1) — Brak zapłaty lub zwłoka w zapłacie na rzecz Komisji należnych środków własnych — Niezachowanie zasad rachunkowości — Nieprawidłowe zwolnienie przez belgijski urząd celny niektórych dokumentów tranzytowych (karnetów TIR)

Sentencja

1) Nie dokonując wpisu na rachunek lub dokonując z opóźnieniem wpisu środków własnych wynikających z niezwolnionych w prawidłowy sposób karnetów TIR, zapisując je na rachunku B zamiast na rachunku A, co spowodowało, że wynikające z nich środki własne nie zostały udostępnione Komisji Wspólnot Europejskich w terminie,

— odmawiając zapłaty odsetek za zwłokę od należnych Komisji Wspólnot Europejskich kwot,

— Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, które od dnia 31 maja 2000 r. uchyliło i zastąpiło, mające taki sam przedmiot, rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 264 z 01.11.2003

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-378/03) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Płatność ratalna dłużnika — Odzyskanie)

(2006/C 294/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Giolito i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: A. Goldman, E. Dominkovits i M. Wimmer, pełnomocnicy oraz adwokat B. van de Walle de Ghelcke)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 6, 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom)

nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, str. 1) — Zwłoka w płatności środków własnych w przypadku uzyskania od dłużnika płatności ratalnej — Należności celne

Sentencja

1. Dopuszczając się zwłoki w płatności środków własnych w przypadku uzyskania od dłużnika płatności ratalnych, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, które z dniem 31 maja 2000 r. uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, które regulowało te same kwestie.

2. W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3. Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 264 z 1.11.2003.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Cremona — Włochy) — Banca popolare di Cremona soc. coop.arl/Agenzia Entrate Ufficio Cremona

(Sprawa C-475/03) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 33 ust. 1 — Zakaz poboru innych podatków wewnętrznych, które mogą być uznane za podatki obrotowe — Pojęcie „podatku obrotowego” — Podatek regionalny od działalności produkcyjnej)

(2006/C 294/05)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale di Cremona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banca popolare di Cremona soc. coop.arl

Strona pozwana: Agenzia Entrate Ufficio Cremona

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria provinciale di Cremona — Wykładnia art. 33 dyrektywy 77/388/EWG: Szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1), zmienionej dyrektywą Rady 91/860/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. (Dz.U. L 376, str.1) — Zgodność z prawem wspólnotowym uregulowania krajowego ustanawiającego podatek regionalny od działalności produkcyjnej

Sentencja

Artykuł 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 91/860/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on utrzymaniu obciążenia podatkowego o takich cechach, jak podatek będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.1.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-84/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 4253/88 i art. 10 WE — Koordynacja pomocy z funduszy strukturalnych z pomocą z EBI — Systematyczne zmniejszanie kwot wypłacanych z tytułu pomocy z EFOGR, sekcja „orientacji” — Opłaty pobrane przez Ifadap w trakcie okresu programowania 1994-1999 r.)

(2006/C 294/06)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Alves Vieira, G. Braun, pełnomocnicy, N. Castro Marques i F. Costa Leite, adwokaci)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Fernandes, pełnomocnik, C. Botelho Moniz i E. Maia Cadete, adwokaci)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Art. 10 WE i rozporządzenie (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia

Rady (EWG) nr 2052/88 w zakresie koordynacji pomocy z funduszy strukturalnych oraz koordynacji tej pomocy z pomocą z Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, str. 1) - Systematyczne zmniejszanie kwot wypłacanych z tytułu pomocy z EFOGR, sekcja „orientacji” - Obowiązkowe opłaty pobrane przez Ifadap w trakcie okresu programowania 1994-1999 r.

Sentencja

1) Zezwalając Instituto de Financiamento e Apoio ao Desenvolvimento da Agricultura e Pescas (instytut finansowania pomocy na rzecz rozwoju rolnictwa i rybołówstwa, zwany dalej „Ifadap”) na wprowadzenie procedury przyznawania pomocy finansowej ze wspólnotowych funduszy strukturalnych, której istotne elementy formalne wymagały dokonywania opłat nie będących ani dobrowolnymi ani fakultatywnymi i nie stanowiących również wynagrodzenia za świadczone usługi, ale służących do finansowania zadań spoczywających na państwie portugalskim, w szczególności w zakresie stosowania prawa wspólnotowego, oraz pozwalając na utrzymanie w mocy tej procedury, Republika Portugalska naruszyła zobowiązania, które ciążyą na niej na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) w zakresie koordynacji pomocy z funduszy strukturalnych oraz koordynacji tej pomocy z pomocą z Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2082/93 z dnia 20 lipca 1993 r.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied przeciwko Technische Unie BV, Komisji Wspólnot Europejskich, CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd

(Sprawa C-105/04 P) (¹)

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek elektrotechniczny w Niderlandach — Krajowy związek hurtowników — Porozumienia i uzgodnione praktyki mające za przedmiot zbiorowy system wyłączności i ustalanie cen — Grzywny)

(2006/C 294/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (przedstawiciele: E. Pijnacker Hordijk i M. De Grave, adwokaci)

Pozostałe strony postępowania: Technische Unie BV (przedstawiciele: P. Bos i C. Hubert, adwokaci), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Wils i H. Gilliams, adwokaci), CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd (przedstawiciele: J. Stuyck, C. Vinken-Geijselaers i M. Poelman, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawach połączonych T-5/00 i T-6/00 Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie BV przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/117/WE z dnia 26 października 1999 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 traktatu WE [Sprawa IV/33.884 — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie (FEG i TU)] (Dz.U. 2000, L 39, str. 1)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawach połączonych T-5/00 i T-6/00 Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie przeciwko Komisji zostaje uchylony jedynie w zakresie, w jakim Sąd w ramach badania zarzutu opartego na naruszeniu zasady rozsądnego terminu nie rozpatrzył, czy spowodowany przez Komisję Wspólnot Europejskich nadmiernie długi czas trwania całego postępowania administracyjnego, obejmującego również etap poprzedzający przedstawienie zarzutów, mógł wpłynąć na przyszłą zdolność Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied do obrony.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Skarga wniesiona przez Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied do Sądu Pierwszej Instancji zostaje oddalona w zakresie, w jakim została częściowo uzasadniona zarzutem opartym na naruszeniu zasady rozsądnego terminu.
- 4) Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied zostaje obciążony kosztami niniejszego postępowania. Koszty wnikające z postępowania w pierwszej instancji, w którym wydano wyrok z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawach połączonych T-5/00 i T-6/00 Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie przeciwko Komisji, pokrywa Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied w sposób określony w pkt 2 sentencji wspomnianego wyroku.

(¹) Dz. U C 106 z 30.04.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. — Technische Unie BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied

(Sprawa C-113/04 P) (¹)

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek elektrotechniczny w Niderlandach — Krajowy związek hurtowników — Porozumienia i uzgodnione praktyki mające za przedmiot zbiorowy system wyłączności i ustalanie cen — Grzywny)

(2006/C 294/08)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Technische Unie BV (przedstawiciele: adwokaci P. Bos i C. Hubert)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Wils, pełnomocnik, oraz adwokat H. Gilliams), CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (przedstawiciel: adwokat E. Pijnacker Hordijk)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawach połączonych T-5/00 i T-6/00 Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie BV przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/117/WE z dnia 26 października 1999 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE [sprawa IV/33.884 — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie (FEG i TU)] (Dz.U. L 39, str. 1).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawach połączonych T-5/00 i T-6/00 Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie przeciwko Komisji zostaje uchylony jedynie w zakresie, w jakim Sąd w ramach badania zarzutu opartego na naruszeniu zasady rozsądnego terminu nie rozpatrzył, czy spowodowany przez Komisję nadmiernie długi czas trwania całego postępowania administracyjnego, obejmującego również etap poprzedzający przedstawienie zarzutów, mógł wpłynąć na przyszłą zdolność Technische Unie BV do obrony.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Skarga wniesiona przez Technische Unie BV do Sądu Pierwszej Instancji zostaje oddalona w zakresie, w jakim została częściowo uzasadniona zarzutem opartym na naruszeniu zasady rozsądnego terminu.

4) Technische Unie BV zostaje obciążona kosztami niniejszego postępowania. Koszty związane z postępowaniem w pierwszej instancji, w którym wydano wyrok z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawach połączonych T-5/00 i T-6/00 *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie* przeciwko Komisji, pokrywa Technische Unie BV w sposób określony w pkt 3 sentencji wspomnianego wyroku.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-275/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i 2454/93 — Środki własne Wspólnoty — Udostępnienie — Termin — Odsetki za opóźnienie — Brak zachowania i przekazania dokumentów dotyczących stwierdzenia i udostępnienia środków własnych)

(2006/C 294/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Giolito i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (Przedstawiciele: E. Dominkovits i M. Wimmer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: C. Jackson, pełnomocnik oraz M. Angiolini i R. Anderson, barristers)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, str. 1), uchylającego i zastępującego od dnia 31 maja 2000 r. rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG, Euroatom (Dz. U. L 155, str. 1) — Nieprawidłowości i opóźnienia stwierdzone w zapisaniu na rachunkach środków własnych

Sentencja

1) Nie zapisując w wymaganym terminie ustalonych roszczeń na rachunkach, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r.

wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot,

nie sprawdzając, czy od dnia 1 stycznia 1995 r. nastąpiły inne opóźnienia w udostępnieniu środków własnych z powodu opóźnienia w zapisaniu na rachunkach w rozumieniu art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1150/2000, niszcząc archiwa dotyczące tego okresu i nie przekazując informacji o tych opóźnieniach Komisji w celu umożliwienia jej obliczenia odsetek za opóźnienie, należnych zgodnie z art. 11 rozporządzenia nr 1150/2000 w związku ze opóźnieniem w udostępnieniu środków własnych,

Królestwo Belgii uchybiło swoim zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 3, 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1150/2000, uchylającego i zastępującego od dnia 31 maja 2000 r. rozporządzenie Rady nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG, Euroatom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz. U. L 155, str. 1), które ma identyczny przedmiot, oraz art. 10 WE.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.8.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawy połączone C-282/04 i C-283/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 56 ust. 1 WE oraz 43 WE — Akcje specjalne („golden shares”) państwa niderlandzkiego w spółkach KPN i TPG — Określenie pojęć „udział w kontroli”, „inwestycja bezpośrednia” oraz „inwestycja portfelowa” w kontekście podstawowych wolności — „Środek państwowy” w rozumieniu podstawowych wolności — Zapewnienie powszechnych usług pocztowych)

(2006/C 294/10)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk, A. Nijenhuis i S. Noë, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (Przedstawiciele: H.G. Sevenster, J.G.M. van Bakel i M. de Grave, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 43 i 56 WE — Prawa związane z akcjami specjalnymi państwa niderlandzkiego w spółce Koninklijke KPN NV oraz TPG NV

Sentencja

1) Utrzymując w statutach Koninklijke KPN NV i TPG NV określone postanowienia, zgodnie z którymi w skład kapitału tych spółek wchodzi posiadana przez państwo niderlandzkie akcja specjalna przyznająca temu państwu szczególne uprawnienia do zatwierdzania określonych decyzji zarządczych organów tych spółek, które nie ograniczają się jedynie do sytuacji, w których interwencja tego państwa jest konieczna z powodu nadrzędnych względów interesu ogólnego uznanych przez Trybunał, a w przypadku TPG NV w szczególności ze względu na zapewnienie powszechnych usług pocztowych, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 ust. 1 WE.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek Bundesfinanzhof — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Sprawa C-290/04) (¹)

(Artykuł 59 traktatu EWG (następnie art. 59 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 49 WE) i art. 60 traktatu EWG (następnie art. 60 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 60 WE) — Ustawodawstwo podatkowe — Podatek dochodowy — Świadczenie przez nierezydenta usług w ramach spektakli artystycznych — Zasada potrącenia podatku u źródła — Usługodawca nie będący obywatelem państwa członkowskiego)

(2006/C 294/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 59 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 49 WE) i art. 60 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 50 WE) — Krajowe ustawodawstwo podatkowe, zgodnie z którym usługobiorca będący rezydentem jest zobowiązany potrącić podatek od wynagrodzenia wypłacanemu usługodawcy nie będącemu rezydentem

wiązany potrącić podatek od wynagrodzenia wypłacanemu usługodawcy nie będącemu rezydentem

Sentencja

1) Artykuły 59 i 60 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie:

— obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi do wynagrodzenia usługodawców nie będących rezydentami na terytorium państwa członkowskiego, w którym świadczone są usługi, stosuje się potrącenie u źródła, podczas gdy nie ma ono zastosowania do wynagrodzenia usługodawców będących rezydentami na terytorium tego państwa,

— obowiązywaniu przepisów krajowych przewidujących odpowiedzialność usługobiorcy, który nie dokonał potrącenia u źródła, do jakiego był zobowiązany.

2) Artykuły 59 i 60 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób:

— że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych wykluczających odliczenie przez usługobiorcę zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia usługodawcy nie będącego rezydentem, przy dokonywaniu potrącenia podatku u źródła, kosztów uzyskania przez tego usługodawcę przychodu bezpośrednio związanych z jego działalnością w państwie członkowskim, w którym świadczy on usługę, podczas gdy usługodawca będący rezydentem w tym państwie zobowiązany byłby wyłącznie do zapłaty podatku od dochodów netto, to jest po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu;

— że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi tylko koszty uzyskania przychodu bezpośrednio związane z przynoszącą objęty opodatkowaniem przychód działalnością w państwie członkowskim, w którym świadczona jest usługa, o jakich usługodawca mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim poinformował zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia podlegając odliczeniu przy potrąceniu u źródła i zgodnie z którymi ewentualne koszty uzyskania przychodu nie związane bezpośrednio z tą działalnością mogą zostać wzięte pod uwagę w ramach późniejszego postępowania w sprawie zwrotu podatku;

— że nie stoją one na przeszkodzie temu, by zwolnienie podatkowe, z jakiego na umowy między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Niderlandów o unikaniu podwójnego opodatkowania podatkiem dochodowym i podatkiem majątkowym oraz różnymi innymi podatkami, a także regulującej inne kwestie o charakterze podatkowym, zawartej w dniu 16 czerwca 1959 r., korzysta usługodawca nie będący rezydentem świadczący usługi w Niemczech, mogło zostać wzięte pod uwagę przy potrąceniu przez zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia podatku u źródła lub w późniejszym postępowaniu w sprawie zwrotu podatku, albo na podstawie elementów akt sprawy omówionych w pkt 21 niniejszego wyroku w ramach postępowania karnoskarbowego przeciwko temu ostatniemu, wyłącznie pod warunkiem wystawienia przez właściwy organ podatkowy zaświadczenia o spełnieniu warunków zwolnienia ustanowionych w tej umowie.

3) Artykuł 59 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do usługodawców mających obywatelstwo państwa trzeciego.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-312/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Nierozliczone karnety TIR — Procedury dotyczące poboru należności przywozowych — Uchybienie — Nieudostępnienie należnych odpowiednich środków własnych i brak zapłaty odsetek za zwłokę)

(2006/C 294/12)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Wilms i A. Weimar, pełnomocnicy)

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H.G. Sevenster i J.G.M. van Bakel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 2 ust. 1, art. 6 ust. 2, art. 10 ust. 1 i art. 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euroatom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euroatom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz. U. L 155, str. 1) — Niewszczęcie w wyznaczonym terminie procedur dotyczących poboru ceł w wyniku nieprawidłowości w transporcie towarów przeprowadzonym na podstawie karnetu TIR — Nieudostępnienie w wyznaczonym terminie odpowiednich środków własnych i brak zapłaty odsetek za zwłokę

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 228 z 11.09.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahntouristik GmbH & Co. KG przeciwko Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Sprawa C-368/04) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE — Częściowy zwrot podatku energetycznego — Brak zgłoszenia pomocy — Decyzja Komisji — Stwierdzenie zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do danego okresu minionego — Skutek w odniesieniu do wniosków o zwrot składanych przez przedsiębiorstwa niebędące beneficjentami pomocy — Uprawnienia sądów krajowych)

(2006/C 294/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahntouristik GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 88 ust. 3 WE — Przyznanie pomocy państwa z naruszeniem zakazu wprowadzania w życie pomocy przed wydaniem przez Komisję decyzji — Pomoc polegająca na częściowym zwrocie podatku energetycznego wyłącznie przedsiębiorstwom produkującym dobra materialne — Skutki późniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem

Sentencja

- 1) Artykuł 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE należy interpretować w ten sposób, że na sądach krajowych ciąży obowiązek ochrony praw jednostek przed ewentualnym naruszeniem przez władze krajowe zakazu wprowadzania w życie pomocy przed wydaniem przez Komisję decyzji zezwalającej. Sądy krajowe muszą przy tym pełni uwzględnić interesy wspólnotowe i nie mogą przyjąć środka, którego jedynym skutkiem byłoby rozszerzenie kręgu beneficjentów pomocy.

2) W związku z tym, że decyzja Komisji uznająca niezgłoszoną pomoc państwa za zgodną ze wspólnym rynkiem nie powoduje konwalidacji a posteriori aktów wykonawczych nieważnych z powodu podjęcia ich z naruszeniem zakazu przewidzianego w art. 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE, nie ma znaczenia fakt, czy wniosek został złożony przed czy po wydaniu decyzji uznającej pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem, ponieważ wniosek ten ma związek bezprawną sytuacją wynikającą z braku zgłoszenia.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — postępowanie karne przeciwko Janowi-Erikowi Andersowi Ahokainenowi i Matiemu Leppikowi

(Sprawa C-434/04) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Artykuły 28 WE i 30 WE — Przepisy krajowe zakazujące przywozu alkoholu etylowego nieskażonego powyżej 80 % bez wcześniejszego zezwolenia — Środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych — Uzasadnienie względami ochrony zdrowia i porządku publicznego)

(2006/C 294/14)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Jan-Erik Anders Ahokainen, Mati Leppik

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein oikeus — Wykładnia art. 28 i 30 WE związana z przepisami krajowymi uzależniającymi przywóz alkoholu etylowego nieskażonego powyżej 80 % od wcześniejszego zezwolenia

Sentencja

Artykuły 28 WE i 30 WE nie stoją na przeszkodzie stosowaniu systemu, takiego jak przewidziany w alkoholilaki (1143/1994)

(ustawie nr 1143/1994 dotyczącej alkoholu), uzależniającego przywóz alkoholu etylowego nieskażonego powyżej 80 % od uzyskania wcześniejszego zezwolenia, z wyjątkiem przypadku, gdy z okoliczności faktycznych i prawnych charakteryzujących sytuację w danym państwie członkowskim wynika, że ochrona zdrowia i porządku publicznego przed szkodliwymi skutkami alkoholu może być zapewniona przy pomocy środków w mniejszym stopniu wpływających na handel wewnątrzspółnotowy.

(¹) Dz.U. C 300 z 04.12.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Niemcy)] — Fidium Finanz AG przeciwko Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Sprawa C-452/04) (¹)

(Swoboda świadczenia usług — Swobodny przepływ kapitału — Spółka z siedzibą w państwie trzecim — Działalność kierowana całkowicie lub głównie na terytorium państwa członkowskiego — Zawodowe udzielanie kredytów — Wymóg uprzedniego zezwolenia w państwie członkowskim, w którym świadczona jest usługa)

(2006/C 294/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fidium Finanz AG

Strona pozwana: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Wykładnia art. 49 WE, 56 WE i 58 WE — Przedsiębiorstwo z siedzibą w państwie trzecim, którego działalność polegająca na udzielaniu kredytów jest całkowicie lub głównie kierowana na terytorium państwa członkowskiego — Wymóg uprzedniego zezwolenia w państwie członkowskim, w którym świadczona jest usługa

Sentencja

System krajowy, na mocy którego państwo członkowskie nakłada obowiązek uzyskania uprzedniego zezwolenia na wykonywanie działalności polegającej na zawodowym udzielaniu kredytów na jego terytorium przez spółkę z siedzibą w państwie trzecim, i na mocy którego można odmówić takiego zezwolenia między innymi wówczas, gdy spółka ta nie ma zarządu głównego lub oddziału na tym terytorium, w istotny sposób wpływa na wykonywanie swobodnego świadczenia usług w rozumieniu art. 49 WE i nast. Spółka z siedzibą w państwie trzecim nie może się powoływać na te przepisy.

(¹) Dz.U. C 6 z 8.01.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Málaga (Hiszpania) — postępowanie karne przeciwko G. Francesco Gaspariniemu, Jose Mª L. A. Gaspariniemu, Juanowi de Lucchi Calcagno, G. Costa Bozzo, Francesco Mario Gaspariniemu, José A. Hormidze Marrero, Sindicatura Quiebra

(Sprawa C-476/04) (¹)

(Konwencja Wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 — Zasada ne bis in idem — Zakres stosowania — Umorzenie postępowania wobec oskarżonych z powodu przedawnienia przestępstwa)

(2006/C 294/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Málaga

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

G. Francesco Gasparini, Jose Ma L. A. Gasparini, G. Costa Bozzo, Juan de Lucchi Calcagno, Francesco Mario Gasparini, José A. Hormiga Marrero, Sindicatura Quiebra

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Málaga — Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw unii gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) — Zasada ne bis in idem — Zakres zastosowania — Wykładnia art. 24 TWE — Zakres zastosowania

Sentencja

- 1) Zasada ne bis in idem, zawarta w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw unii gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen, stosuje się do orzeczenia organu sądowego umawiającego się państwa, wydanego w następstwie przeprowadzonego postępowania karnego, w wyniku którego postępowanie karne wobec oskarżonego zostało prawomocnie umorzone z powodu przedawnienia przestępstwa objętego ściganiem.
- 2) Zasada ta nie znajduje zastosowania do innych osób niż te, których proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku na terytorium jednej z umawiających się stron.
- 3) Sąd karny państwa członkowskiego nie może uznać, że dany produkt znajduje się na jego terytorium w swobodnym obrocie, jedynie na tej podstawie, że sąd karny innego państwa członkowskiego w odniesieniu do tego samego towaru stwierdził, że przestępstwo przemytu uległo przedawnieniu.
- 4) Wprowadzenie produktu do obrotu w innym państwie członkowskim, późniejsze od przywozu do państwa członkowskiego, w którym orzeczono umorzenie z powodu przedawnienia, jest zachowaniem, które może wchodzić w skład „tego samego czynu” w rozumieniu tegoż art. 54.

(¹) Dz.U. C 6 z 08.01.2005

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — B.F. Cadman przeciwko Health & Safety Executive

(Sprawa C-17/05) (¹)

(Polityka społeczna — Artykuł 141 WE — Zasada równości wynagrodzeń pracowników płci męskiej i pracowników płci żeńskiej — Staż pracy jako czynnik wpływający na wysokość wynagrodzeń — Obiektywne uzasadnienie — Ciężar dowodu)

(2006/C 294/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: B.F. Cadman

Strona pozwana: Health & Safety Executive

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Civil Division) — Wykładnia art. 141 WE — Równość wynagrodzeń pracowników płci męskiej i pracowników płci żeńskiej — Staż pracy jako kryterium używane przy określaniu wysokości wynagrodzenia i powodujące nierówności w zależności od płci pracowników

Sentencja

Wykładni art. 141 WE trzeba dokonywać w ten sposób, że przy założeniu, że odwołanie się do kryterium stażu pracy jako czynnika wpływającego na określenie wysokości wynagrodzenia wiąże się z różnicami w wynagrodzeniu za taką samą pracę lub pracę tej samej wartości dla mężczyzn i kobiet, których sytuacja jest porównywana:

- z uwagi na to, że odwołanie do kryterium stażu pracy jest co do zasady właściwe dla osiągnięcia słusznego celu, jakim jest nagradzanie zdobytego doświadczenia, które umożliwia pracownikowi lepiej wykonywać powierzone mu obowiązki, pracodawca nie musi szczególnie wykazywać, że odwołanie do tego kryterium jest właściwe dla osiągnięcia wspomnianego celu w zakresie danego stanowiska pracy, chyba że pracownik przedstawi informacje mogące rodzić poważne wątpliwości w tym względzie;
- jeśli w celu określenia wysokości wynagrodzenia używa się systemu klasyfikacji zawodowej opartej o ocenę pracy, która ma zostać wykonana, to nie jest konieczne wykazanie, że pracownik rozpatrywany indywidualnie zdobył we właściwym okresie doświadczenie, które pozwala mu lepiej wykonywać jego pracę.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.03.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — ASM Lithography BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond

(Sprawa C-100/05) (¹)

(Kodeks celny — Określenie długu celnego — Należności celne przywzowowe od produktów kompensacyjnych określone przez podmiot zainteresowany i potwierdzone przez organy celne na podstawie art. 121 kodeksu celnego — Należności, które mogą zostać obliczone zgodnie z art. 122 lit. c) kodeksu celnego — Zwrot pobranej nadwyżki na podstawie art. 236 kodeksu celnego)

(2006/C 294/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ASM Lithography BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Wykładnia art. 121 ust. 1, art. 122 lit. c) oraz art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, str. 1) — Produkty kompensacyjne uznane za dopuszczalne do swobodnego obrotu — Związany z nimi dług celny, którego wysokość określono na podstawie reguł naliczania przewidzianych w art. 122 lit. c) rozporządzenia nr 2913/92 — Brak uprzedniego i wyraźnego wniosku zainteresowanego podmiotu — Uwzględnienie późniejszego wniosku o dokonanie ponownego obliczenia na podstawie art. 236 rozporządzenia nr 2913/92

Sentencja

- 1) Wykładni art. 122 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy dokonywać w ten sposób, że podczas określania wysokości długu celnego powstałego wskutek dopuszczenia do obrotu produktów kompensacyjnych, organy celne nie są zobowiązane do stosowania reguł naliczania należności dotyczących procedury przetworzenia pod kontrolą celną, gdy przywożone towary mogły zostać nią objęte, chyba że zainteresowany podmiot złoży wyraźny wniosek w tym zakresie.
- 2) Wykładni art. 236 rozporządzenia nr 2913/92 należy dokonywać w ten sposób, że krajowe władze celne powinny uwzględnić wniosek o zwrot należności celnych, w razie stwierdzenia, iż w następstwie błędu zainteresowanego podmiotu a nie wskutek jego wyboru, wysokość długu celnego została określona przy zastosowaniu art. 121 tego kodeksu i przekazana do wiadomości zainteresowanego, również wówczas, gdy z wnioskiem tym wiąże się ponowne obliczenie przez te organy wysokości długu celnego przy zastosowaniu art. 122 lit. c) tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy) — Bovemij Verzekeringen NV przeciwko Benelux-Merkenbureau

(Sprawa C-108/05) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 3 ust. 3 — Charakter odróżniający — Nabycie w drodze używania — Uwzględnienie całości lub istotnej części terytorium Beneluxu — Uwzględnienie stref językowych Beneluxu — Słowny znak towarowy EUROPOLIS)

(2006/C 294/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bovemij Verzekeringen NV

Strona pozwana: Benelux-Merkenbureau

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Wykładnia art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, str. 1) — Ocena charakteru odróżniającego znaku towarowego — Używanie znaku towarowego — Renoma znaku towarowego na całym terytorium Beneluxu lub na znaczącej części tego terytorium (np. na terytorium Niderlandów) — Uwzględnienie regionów językowych

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych powinien być tak rozumiany, że znak towarowy może być zarejestrowany na podstawie tego przepisu tylko wówczas, gdy nabył on charakter odróżniający w drodze używania na całej części terytorium państwa członkowskiego (lub — w przypadku Beneluxu — na całej części terytorium tego związku państw), w której występowała podstawa odmowy rejestracji.
- 2) Jeśli znak towarowy składa się z jednego lub większej liczby słów występujących w języku urzędowym państwa członkowskiego lub Beneluxu, a podstawa odmowy jego rejestracji występuje w jednej tylko strefie językowej tego państwa członkowskiego lub — w przypadku Beneluxu — w jednej z jego stref językowych, należy wykazać, że znak towarowy nabył charakter odróżniający w drodze używania w całej tej strefie językowej. Dla tak określonej strefy językowej należy ustalić, czy zainteresowani odbiorcy, lub przynajmniej ich znacząca część, potrafią dzięki znakowi towarowemu

określić towar lub usługę jako pochodzące od określonego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-128/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Szósta dyrektywa VAT — Przedsiębiorstwa międzynarodowego przewozu osób z siedzibą w innym państwie członkowskim — Roczny obrót na terytorium Austrii niższy lub równy 22000 EUR — Uproszczone procedury naliczania i pobierania podatku VAT)

(2006/C 294/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: H. Dossi i M. Fruhmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 6, 9 ust. 2 lit. b), 17, 18 i 22 ust. 3 — 5 dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1) — Szczególny system dla przedsiębiorstw międzynarodowego przewozu osób z siedzibą w innym państwie członkowskim, których roczny obrót na terytorium Austrii nie przekracza 22 000 EUR — Brak obowiązku składania okresowych deklaracji podatkowych i płacenia kwoty netto podatku

Sentencja

- 1) Zezwalając podatnikom niemającym miejsca zamieszkania lub siedziby w Austrii, którzy w tym państwie członkowskim świadczą usługi w zakresie przewozu osób, na nieskładanie deklaracji podatkowych i na niepłacenie kwoty netto podatku od wartości dodanej, jeżeli wartość rocznego obrotu osiągniętego przez nich w Austrii jest mniejsza niż 22 000 EUR, uznając, że w tym przypadku kwota podatku należnego jest równa kwocie podatku podlegającego

odliczeniu i uzależniając zastosowanie uproszczonych przepisów od warunku niewykazywania tego podatku na fakturach lub dokumentach uznawanych za faktury, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 18 ust. 1 lit. a) i ust. 2 oraz art. 22 ust. 3 — 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — NV Raverco (C—129/05) i Coxon & Chatterton Ltd (C—130/05) przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawy połączone C-129/05 i C-130/05) (¹)

(Dyrektywa 97/78/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 2377/90 — Kontrola weterynaryjna — Produkty pochodzące z państw trzecich — Odesłanie produktów niespełniających warunków przywozu — Przejęcie i zniszczenie)

(2006/C 294/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NV Raverco, Coxon & Chatterton Ltd

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 17 ust. 2, art. 22 ust. 2 oraz załącznika I dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24, str. 9) — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości

weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 224, str. 1) — Kontrole weterynaryjne — Odesłanie produktów niespełniających warunków przywozu — Przejęcie i zniszczenie — Ochrona interesów państw trzecich nawet przy braku interesu wspólnotowego

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że okoliczność sprzeciwiająca się odesłaniu partii towaru, która nie spełnia warunków przywozu, polega na niespełnieniu warunków wspólnotowych.

2) Artykuł 22 ust. 2 dyrektywy 97/78 w związku z art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego należy interpretować w ten sposób, że nakazuje on właściwym władzom obligatoryjne przejęcie i zniszczenie produktów, w odniesieniu do których, w następstwie kontroli weterynaryjnych przeprowadzonych na podstawie tej dyrektywy, stwierdzono, że zawierają one substancje figurujące w załączniku IV przywołanego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt — Austria) — Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt

(Sprawa C-140/05) (¹)

(Akt o przystąpieniu do Unii Europejskiej — Przepisy przejściowe — Załącznik XIII — Podatki — Papierosy pochodzące ze Słowenii — Wprowadzenie na terytorium austriackie w osobistym bagażu podróżujących — Ograniczenie zwolnienia z podatku akcyzowego do określonych ilości — Możliwość utrzymania do dnia 31 grudnia 2007 r. ograniczeń ilościowych stosowanych w przywozie z państw trzecich — Dyrektywa 69/169/EWG)

(2006/C 294/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amalia Valesko

Strona pozwana: Zollamt Klagenfurt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Unabhängiger Finanzsenat (Austria) — Wykładnia art. 23, 25 i 26 WE oraz Załącznika XIII (Lista na podstawie art. 24 Aktu Przystąpienia: Słowenia, pkt 6 (Podatki), podpunkt 2 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236, str. 906) — Utrzymanie przez Państwa Członkowskie w okresie przejściowym takich samych ograniczeń ilościowych dla wprowadzania na ich terytorium papierosów pochodzących ze Słowenii bez opłacenia dodatkowego podatku akcyzowego, jak ograniczenia stosowane przy przywozie z krajów trzecich — Ograniczenie ilości, jaka może być wprowadzona przez osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium kraju, większe niż ograniczenie przyjęte wobec większości krajów trzecich

Sentencja

- 1) Punkt 6 ust. 2 załącznika XIII do aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby Republika Austrii utrzymała, jako przejściowe, uregulowanie obejmujące ograniczenie zwolnienia z podatku akcyzowego do 25 sztuk w odniesieniu do papierosów pochodzących ze Słowenii przywożonych na terytorium Republiki Austrii w bagażu osobistym podróżnych mających swoje miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim i wjeżdżających na jego terytorium bezpośrednio przez granicę na lądzie lub wodach śródlądowych tego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuły 23, 25 i 26 WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego, tak jak w sprawie przed sądem krajowym, zwolnienie z podatku akcyzowego papierosów przywożonych w bagażach osobistych podróżnych jest ograniczone do 25 sztuk w przypadku ich przywozu na terytorium Republiki Austrii z określonych innych państw członkowskich, w szczególności z Republiki Słowenii, pomimo że w wyniku ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej owo ograniczenie zwolnienia nie jest stosowane już wobec żadnego państwa trzeciego poza jednym tylko wyjątkiem, szwajcarskiego obszaru wolnocłowego Samnauntal, a przywóz papierosów z państw trzecich zasadniczo korzysta ze zwolnienia w ilości do 200 sztuk.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.06.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Hertogenbosch, Niderlandy) — Jean Leon Van Straaten przeciwko Staat der Nederlanden, Republiek Italië

(Sprawa C-150/05) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Zasada *nemo bis in idem* — Pojęcia „tego samego czynu” i „czynu objętego wyrokiem” — Wywóz w jednym państwie członkowskim a przywóz w innym państwie członkowskim — Uniewinnienie oskarżonego)

(2006/C 294/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jean Leon Van Straaten

Strona pozwana: Staat der Nederlanden, Republiek Italië

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank 's-Hertogenbosch — Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw unii gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) — Zasada *nemo bis in idem* — „Ten sam czyn” oraz „wyrok” — Ściganie przestępstwa zakwalifikowanego jako wywóz w jednym Państwie i przywóz w drugim — Prawomocny wyrok w przypadku uniewinnienia?

Sentencja

- 1) Wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen, z dnia 14 czerwca 1985r., między rządami państw unii gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990r. w Schengen, należy dokonywać następujący sposób:

— decydujące kryterium dla celów zastosowania tego przepisu stanowi kryterium tożsamości zdarzenia, rozumianego jako istnienie całości, na którą składają się nierozdzielnie ze sobą związane zachowania, niezależnie od kwalifikacji prawnej tych zachowań lub chronionego interesu prawnego;

— co się tyczy przestępstw związanych ze środkami odurzającymi, nie jest wymagane, aby ilości narkotyków lub osoby występujące w sprawach w obu zainteresowanych państwach członkowskich były tożsame;

- czyn karalny polegający na wywozie i przywozie tych samych środków odurzających ścigany w różnych umawiających się państwach jest zasadniczo uznawany za „ten sam czyn” w rozumieniu tegoż art. 54, przy czym ostateczna ocena w tym zakresie należy do właściwych instancji krajowych.
- 2) Zasada *ne bis in idem*, zawarta w art. 54 tej konwencji, stosuje się do orzeczenia organów sądowych umawiającego się państwa, na mocy którego oskarżony został prawomocnie uniewinniony z powodu braku dostatecznych dowodów.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-226/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 294/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Schima, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (Przedstawiciel: E. Riedl, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna transpozycja art. 8 ust. 2 lit. b), art. 11, 12 i 24 ust. 1 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 10, str. 13)

Sentencja

1) Nie transponując w wyznaczonym terminie

- przepisów dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi do ustawy krajowej *Mineralrohstoffgesetz i Schieß- und Sprengmittelgesetz* oraz *Elektrizitätswirtschaftsgesetz* landu Salzburg;

— art. 11 tej dyrektywy w odniesieniu do landów Salzburg, Styria i Tyrol;

— art. 12 tej dyrektywy w odniesieniu do landu Oberösterreich oraz

— art. 8 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy w odniesieniu do landów Oberösterreich, Salzburg i Tyrol

Republika Austrii uchybiła zobowiązaniu ciążącemu na niej na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Austrii ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 09.07.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-232/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark — Obowiązek odzyskania — Niewykonanie z powodu zastosowania procedury krajowej — Krajowa autonomia proceduralna — Ograniczenia — Procedura krajowa przewidująca bezzwłoczne i skuteczne wykonanie w rozumieniu art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Procedura krajowa przewidująca, że środki zaskarżenia wniesione od wydanych przez władze krajowe decyzji nakazujących zapłatę mają skutek zawieszający)

(2006/C 294/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: C. Giolito, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (Przedstawiciele: G. de Bergues i S. Ramet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie w wyznaczonym terminie decyzji Komisji nr 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly — Clark (Dz.U. L 12, str. 1)

Sentencja

- 1) Nie podejmując w wyznaczonym terminie wszelkich kroków koniecznych do odzyskania od beneficjenta pomocy, o której mowa w decyzji 2002/14 Komisji z dnia 12 lipca 2000r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA Kimberly-Clark, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 249 akapit czwarty WE jak i art. 2 i 3 tej decyzji.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Nicolae Bot przeciwko Préfet du Val-de-Marne

(Sprawa C-241/05) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 20 ust. 1 — Warunki przemieszczania się obywateli państwa trzeciego niepodlegających obowiązkowi wizowemu — Maksymalny trzymiesięczny pobyt w ciągu sześciomiesięcznego okresu liczonego od daty pierwszego wjazdu na obszar Schengen — Kolejne pobyty — Pojęcie „pierwszego wjazdu”)

(2006/C 294/26)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nicolae Bot

Strona pozwana: Préfet du Val-de-Marne

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym - Conseil d'État (Francja) - Wykładnia art. 20 ust. 1 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) - Pojęcie pierwszego wjazdu na terytorium umawiających się stron

Sentencja

Wykładni art. 20 ust. 1 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen należy dokonywać tak, że pojęcie „pierwszego wjazdu” zawarte w tym przepisie dotyczy, poza w ogóle pierwszym wjazdem na obszar Schengen, pierwszego wjazdu na ten obszar po upływie sześciomiesięcznego okresu liczonego od tego w ogóle pierwszego wjazdu, jak również każdego innego pierwszego wjazdu po upływie każdego nowego sześciomiesięcznego okresu liczonego od poprzedniej daty pierwszego wjazdu.

(¹) Dz.U. C 193 z 06.08.2005 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hajdú-Bihar Megyei Bíróság i Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Węgry) — Ákos Nádasdi przeciwko Vám- és Péntzügyórség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-290/05) oraz Ilona Németh przeciwko Vám- és Péntzügyórség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-333/05)

(Sprawa C-290/05 i C-333/05) (¹)

(Podatki wewnętrzne — Opłata rejestracyjna od pojazdów silnikowych — Używane pojazdy silnikowe — Przywóz)

(2006/C 294/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Węgry).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ákos Nádasdi (sprawa C-290/05), Ilona Németh (sprawa C-333/05)

Strona pozwana: Vám- és Péntzügyórség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-290/05), Vám- és Péntzügyórség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága (sprawa C-333/05)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hajdú-Bihar Megyei Bróg — Wykładnia art. 90 akapit pierwszy WE — Opłata rejestracyjna, która jest pobierana od pojazdów silnikowych w związku z ich pierwszym dopuszczeniem do ruchu na terytorium tego państwa członkowskiego, lecz która nie jest pobierana od używanych pojazdów dopuszczonych do ruchu w tym państwie członkowskim przed dniem 1 lutego 12004 r. i której wysokość jest obliczana niezależnie od wartości pojazdu

Sentencja

1) Opłata, taka jak ustanowiona na Węgrzech przez ustawę nr CX z 2003 r. o opłacie rejestracyjnej (a regisztrációs adóról szolo 2003. évi CX. törvény), która nie jest nakładana na samochody osobowe w związku z przekroczeniem przez nie granicy, nie stanowi cla przywozowego ani opłaty o skutku równoważnym w rozumieniu art. 23 WE i 25 WE.

2) Artykuł 90 akapit pierwszy WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on opłacie, takiej jak ustanowiona w ustawie o opłacie rejestracyjnej, o ile:

— opłata ta jest pobierana od samochodów używanych w związku z ich pierwszym dopuszczeniem do ruchu na terytorium tego państwa członkowskiego i

— jej wysokość zależy wyłącznie od parametrów technicznych samochodu (typ silnika, pojemność) i klasyfikacji ze względów ochrony środowiska oraz w żaden sposób nie uwzględnia utraty wartości przez ten samochód, co w przypadku jej zastosowania do samochodów używanych przywiezionych z innych państw członkowskich prowadzi do tego, że przewyższa ona opłatę rejestracyjną zawartą w wartości rezydualnej podobnych samochodów używanych, które zostały już zarejestrowane w państwie członkowskim przywozu.

Porównanie z używanymi pojazdami dopuszczonymi do ruchu w tym państwie członkowskim przed wprowadzeniem tej opłaty nie ma znaczenia dla sprawy.

3) Artykuł 33 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicono podstawa wymiaru podatku nie sprzeciwia się poborowi opłaty ustanowionej przez ustawę o opłacie rejestracyjnej, której podstawy wymiaru nie stanowi obrót i która w obrocie pomiędzy państwami członkowskimi nie skutkuje formalnościami związanymi z przekraczaniem granicy.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005,
Dz.U. C 315 z 10.12.2005

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-353/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/54/WE — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2006/C 294/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: S. Schreiner, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przepisany terminie przepisów niezbędnych celem zastosowania się do dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE — Deklaracje dotyczące czynności likwidacji i gospodarowania odpadami (Dz.U. L 176, str. 37)

Sentencja

1) Nie przyjmując w przepisany terminie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych celem zastosowania się do dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-360/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 294/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross i M. Velardo, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (przedstawiciele: G. De Bellis i I. Braguglia, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. U. L 283, str. 51)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-49/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 1999/37/WE — Dokumenty rejestracyjne pojazdów — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2006/C 294/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: S. Schreiner, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138, str. 57)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w przewidzianym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do celu zastosowania się do dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.03.2006

Postanowienie Trybunału z dnia 28 września 2006 r. — Unilever Bestfoods (Irlandia) Ltd (dawniej Van den Bergh Foods Ltd) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Masterfoods Ltd, Richmond Ice Cream Ltd, dawniej Richmond Frozen Confectionery Ltd

(Sprawa C-552/03P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 85 i 86 traktatu WE (obecnie art. 81 i 82 WE) — Lody przeznaczone do natychmiastowego spożycia — Zaopatrzenie sprzedawców detalicznych w zamrażarki — Klauzula wyłączności — Prawo do rzetelnego postępowania — Ciężar dowodu)

(2006/C 294/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd (dawniej Van den Bergh Foods Ltd) (Przedstawiciele: M. Nicholson i M. Rowe, solicitors oraz adwokaci M. Biesheuvel i M. De Grave)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: W. Wils, B. Doherty i A. Whelan, działający w charakterze pełnomocników); Masterfoods Ltd (Przedstawiciele: P. Collins i M. Levitt, solicitors); Richmond Ice Cream Ltd, dawniej Richmond Frozen Confectionery Ltd (Przedstawiciel: I. Forrester, QC)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 23 października 2003 r. w sprawie, T-65/98 Van den Bergh Foods (dawniej HB Ice Cream) przeciwko Komisji — Oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 marca 1998 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 85 i 86 traktatu WE (sprawy IV/34.073, IV/34.395 i IV/35.496 — Van den Bergh Foods Ltd) zakazującej praktyki polegającej na zaopatrywaniu sprzedawców detalicznych w zamrażarki, które miały być używane wyłącznie do przechowywania lodów produkowanych przez skarżącą.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 6.3.2004.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek Korsholms tingsrätt — Finlandia o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Teemu Hakala przeciwko Oy L. Simons Transport Ab

(Sprawa C-93/05) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu — Kwestia nie wywołująca uzasadnionych wątpliwości — Rozporządzenie (EWG) nr 3820/85 — Harmonizacja niektórych przepisów socjalnych w dziedzinie transportu drogowego — Wynagrodzenie kierowców zatrudnionych na umowę o pracę w zależności od pokonanej odległości — Zakaz stosowania tego rodzaju systemu wynagrodzeń, chyba że nie zagraża on bezpieczeństwu na drodze)

(2006/C 294/32)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Korsholms tingsrätt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Teemu Hakala

Strona pozwana: Oy L. Simons Transport Ab

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korsholms tingsrätt — Wykładnia art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych w dziedzinie transportu drogowego (Dz.U. L 370, str. 1) — Wynagrodzenie kierowców zatrudnionych na umowę o pracę w zależności od pokonanej odległości

Sentencja

System wynagrodzeń oparty na pokonanej odległości jest sprzeczny z art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych w dziedzinie transportu drogowego, chyba że nie zagraża on bezpieczeństwu na drodze. Do sądu krajowego należy stwierdzenie, czy w okolicznościach sprawy przed tym sądem ma to miejsce.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 11.06.2005

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 29 czerwca 2006 r. — Creative Technology Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), José Vila Ortiz

(Sprawa C-314/05) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego „PC WORKS” — Sprzeciw właściciela graficznego krajowego znaku towarowego „W WORK PRO” — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2006/C 294/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Creative Technology Ltd (przedstawiciele: S. Jones i P. Rawlinson, solicitors)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Latinen, pełnomocnik), José Vila Ortiz

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie T-352/02 Creative Technology przeciwko OHIM, na mocy którego oddalono jako bezzasadną skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez zgłaszającego wspólnotowy znak towarowy „PC WORKS” dla towarów należących do klasy 9 przeciwko decyzji R 265/2001-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 4 września 2002 r., oddalającej odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, na mocy której odmówiono rejestracji wspomnianego znaku towarowego w ramach postępowania w sprawie sprzeciwu wniesionego przez właściciela graficznego krajowego znaku towarowego „W WORK PRO” dla towarów należących do klasy 9.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w części oddalone.
- 2) Creative Technology Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 26.11.2005.

Postanowienie Trybunału z dnia 5 października 2006 r. — Dorte Schmidt-Brown przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-365/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Urzędnicy — Obowiązek wspomaganie — Oddalenie wniosku o pomoc finansową w ramach postępowania o zniesławienie wszczętego przed sądem Zjednoczonego Królestwa)

(2006/C 294/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Dorte Schmidt-Brown (przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Curral i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy oraz D. Waelbroeck, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie T-387/02 Schmidt-Brown przeciwko Komisji oddalającego żądanie uchylenia decyzji Komisji z dnia 26 kwietnia 2002 r. oddalającej wniosek skarżącej o udzielenie pomocy finansowej przez tę instytucję w ramach postępowania o zniesławienie wszczętego przez skarżącą przeciwko spółce przed High Court of Justice (England & Wales)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) D. Schmidt-Brown zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Postanowienie Trybunału z dnia 20 września 2006 r. — Jamal Ouariachi przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-4/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2006/C 294/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jamal Ouariachi (przedstawiciel: F. Blammailland, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Dintilhac i G. Boudot, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 26 października 2005 r. w sprawie T-124/04 Ouariachi przeciwko Komisji oddalającego jako oczywiście bezzasadną skargę o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody i krzywdy doznane w związku z czynem niedozwolonym popełnionym przez pracownika Delegacji Unii Europejskiej w Chartumie (Sudan).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Koszty postępowania ponosi J. Ouariachi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 25.02.2006.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Soffass SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sodipan SCA

(Sprawa C-92/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Graficzny znak towarowy „NICKY” — Sprzeciw uprawnionego z rejestracji krajowych graficznych znaków towarowych „NOKY” i „noky” — Ocena czysto faktyczna — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2006/C 294/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Soffass SpA (przedstawiciele: adwokaci V. Biliardo, C. Bacchini i M. Mazzitelli)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Capostagno, pełnomocnik), Sodipan (przedstawiciel: adwokat N. Bcespflug)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie T-396/04 Soffass przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił jako bezzasadną wniesioną przez zgłaszającego graficzny znak towarowy „NICKY” dla towarów należących do klasy 15 skargę o stwierdzenie nieważności decyzji R 699/2003-1 wydanej przez Pierwszą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) w dniu 16 lipca 2004 r., w której uchylono decyzję Wydziału Sprzeciwów odrzucającą sprzeciw wniesiony przez uprawnionego z rejestracji krajowych graficznych znaków towarowych „NOKY” i „noky” dla towarów należących do klasy 16

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Soffass SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 20.5.2006

Postanowienie Trybunału z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Bolzano — Włochy) — Eurodomus srl przeciwko Comune di Bolzano

(Sprawa C-166/06) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oczywista niedopuszczalność)

(2006/C 294/37)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunale civile di Bolzano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eurodomus srl

Strona pozwana: Comune di Bolzano

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale civile di Bolzano — Wykładnia art. 6 ust. 2 traktatu o Unii Europejskiej — Organ administracji lokalnej wydający przepisy ustawodawcze, które mogą uczynić bezskutecznym orzeczenie sądu administracyjnego mające powagę rzeczy osądzonej — Zgodność z prawem wspólnotowym

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Bolzano jest niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Adwokat Dr. Dirk Ruffert działający jako syndyk masy upadłości Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG przeciwko Krajowi związkowemu Niedersachsen

(Sprawa C-346/06)

(2006/C 294/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Celle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Adwokat Dr. Dirk Ruffert działający jako syndyk masy upadłości Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Kraj związkowy Niedersachsen

Pytania prejudycjalne

Czy spoczywający na instytucji zamawiającej ustawowy obowiązek udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane tylko takim przedsiębiorcom, którzy składając oferty zobowiązują się pisemnie do wypłaty swoim pracownikom z tytułu wykonanej pracy wynagrodzenia w wysokości odpowiadającej co najmniej wynagrodzeniu obowiązującemu zgodnie z układem zbiorowym pracy w miejscu realizacji zamówienia stanowi nieuzasadnione ograniczenie przewidzianej Traktatem WE swobody świadczenia usług?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Amsterdam (Niderlandy) w dniu 30 sierpnia 2006 r. — J. A. van der Steen przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht–Gooi/kantoor Utrecht

(Sprawa C-355/06)

(2006/C 294/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. A. van der Steen

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht–Gooi/kantoor Utrecht

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1 szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli czynności wykonywane przez daną osobę polegają na wykonywaniu wszystkich prac związanych z działalnością spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której jedynym członkiem zarządu, udziałowcem i „współpracownikiem” jest ta osoba, to prace te nie są działalnością gospodarczą, ponieważ są wykonywane w ramach prowadzenia spraw spółki i jej reprezentacji i w związku z tym poza obrotem gospodarczym?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 4 września 2006 r. — Feinchemie Schwebda GmbH i Bayer CropScience AG przeciwko College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, przy udziale: Agrichem B.V.

(Sprawa C-361/06)

(2006/C 294/40)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Feinchemie Schwebda GmbH i Bayer CropScience AG

Strona pozwana: College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

Przy udziale: Agrichem B.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/37/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie zobowiązuje państw członkowskich do cofnięcia przed 1 września 2003 r. zezwolenia na środek ochrony roślin zawierający etofumesat z tego względu, że posiadacz zezwolenia nie dysponował dokumen-

tacją spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG ⁽²⁾, ani nie miał do niej dostępu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2002/37/WE z dnia 3 maja 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia etofumesatu jako substancji czynnej (Dz.U. L 117, str. 10).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (91/414/EWG) (Dz.U. L 230, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 12 września 2006 r. — Benetton Group SpA przeciwko G-Star International BV

(Sprawa C-371/06)

(2006/C 294/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca kasację: Benetton Group SpA.

Druga strona: G-Star International BV.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 lit. e) tiret trzecie [dyrektywy] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że określona w tym przepisie podstawa odmowy rejestracji kształtu jako znaku towarowego istnieje niezależnie od upływu czasu, jeżeli towar jest tego rodzaju, że ze względu na piękno lub oryginalny charakter jego wygląd zewnętrzny i jego kształt wpływają (wyłącznie lub w znacznym stopniu) na jego wartość rynkową, czy też ta podstawa odmowy rejestracji nie znajduje zastosowania, jeżeli przed złożeniem wniosku o rejestrację siła przyciągania uwagi odbiorców przez odnośny kształt została spowodowana w przeważającym stopniu przez renomę stanowiącą element odróżniający?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na część drugą pytania pierwszego: W jakim stopniu siła przyciągania uwagi musiała stać się dominująca, aby wyłączone zostało stosowanie podstawy odmowy rejestracji?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. 1989 L 40, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez London VAT and Duties Tribunal (Wielka Brytania) w dniu 11 września 2006 r. — Asda Stores Ltd przeciwko Commissioners of HM Revenue and Customs

(Sprawa C-372/06)

(2006/C 294/42)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asda Stores Ltd

Strona pozwana: Commissioners of HM Revenue and Customs.

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczące niepreferencyjnego pochodzenia

Zgodność odpowiednich przepisów załącznika 11 do rozporządzenia wykonawczego z kodeksem

1) Czy reguły określania niepreferencyjnego pochodzenia zawarte w załączniku 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. (¹) ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny („rozporządzenia wykonawczego”) są wadliwe w zakresie odbiorników telewizji kolorowej („OTVK”) wyprodukowanych w Turcji, należących do pozycji ex 8258 nomenklatury scalonej, zgodnie z definicją z kolumny trzeciej tabeli obejmującej tę pozycję, z powodu ich niezgodności z art. 24 rozporządzenia (EWG) z dnia 12 października 1992 r. nr 2913/92 (²) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny („Wspólnotowego Kodeksu Celnego“)?

Wykładnia załącznika 11

2) Gdyby szczególna reguła pochodzenia obowiązująca w zakresie OTVK należących do pozycji ex 8258 nomenklatury scalonej, zgodnie z definicją z kolumny trzeciej tabeli obejmującej tę pozycję zawartej w załączniku 11 rozporządzenia wykonawczego, okazała się ważna, to czy niepreferencyjne pochodzenie odrębnej części, takiej jak płyta główna, zawartej w gotowym OTVK powinno być określone odrębnie, a jeśli tak, to czy to niepreferencyjne pochodzenie należy określać:

- a) na podstawie fizycznego przetworzenia lub obróbki produktu celem ustalenia, gdzie produkt został poddany ostatniemu, istotnemu, ekonomicznie uzasadnionemu przetworzeniu lub obróbce (zakładając, że pozostałe wymogi z art. 24 Wspólnotowego Kodeksu Celnego są spełnione), czy też
- b) na podstawie reguł uzgodnionych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie do celów pozycji nego-

cyjnej Wspólnoty Europejskiej na szczeblu WTO w ramach harmonizacji reguł określania niepreferencyjnego pochodzenia, przy czym szczególną regułą w niniejszym przypadku jest kryterium 45 % wartości dodanej i reguła pomocnicza, zgodnie z którą za kraj pochodzenia towaru uważany jest kraj, z którego pochodziła największa część niepochodzących materiałów, określona na podstawie każdego rozdziału, z zastrzeżeniem jednak, że jeśli pochodzące materiały stanowią co najmniej 50 % wszystkich użytych materiałów, to państwem pochodzenia jest państwo pochodzenia tych materiałów, czy też

c) na innej podstawie?

3) Jeśli zgodnie z art. 24 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, na podstawie kryterium fizycznego przetworzenia lub obróbki zostało określone lokalne pochodzenie części OTVK, takiej jak płyta główna, to czy nadal jest konieczne określanie wartości takiej części celem zastosowania do OTVK szczególnej reguły pochodzenia OTVK zawartej w załączniku 11 do rozporządzenia wykonawczego?

4) Na wypadek, gdyby dozwolone było stosowanie reguł uzgodnionych na potrzeby pozycji negocjacyjnej Wspólnoty Europejskiej na szczeblu WTO w ramach stosowania załącznika 11, czy jest konieczne, aby część OTVK, taka jak płyta główna, miała swoją rzeczywistą cenę „ex works”, czy też można jej przypisać wartość równoważną do ceny „ex works”?

5) Gdyby odpowiedź na pytanie trzecie lub czwarte wymagała uwzględnienia wartości równoważnej do rzeczywistej ceny „ex works”, jak należy określić tę wartość? W szczególności:

a) Czy należy zastosować i) art. 29 lub 30 Wspólnotowego Kodeksu Celnego; ii) któryś z art. 141-153 rozporządzenia wykonawczego; oraz iii) którąkolwiek z not interpretacyjnych dotyczących wartości celnej, zamieszczonych w załączniku 23 do rozporządzenia wykonawczego?

b) Jaki rodzaj dowodu jest wymagany celem wykazania wartości lub kosztu?

c) W jakich okolicznościach można odwołać się do normalnego lub kalkulowanego kosztu danej części OTVK celem określenia jej niepreferencyjnego pochodzenia?

d) Jaki rodzaj kosztów można uwzględnić przy wyznaczeniu kalkulowanego lub normalnego kosztu danej części?

e) Czy można stosować wartości średnie dla danego okresu celem określenia należności celnej konkretnego produktu w określonym momencie?

f) Czy można użyć różnych metod dla obliczenia kosztów lub wartości celem porównania kosztu lub wartości części z kosztem lub wartością gotowego wyeksportowanego produktu?

Pytania dotyczące art. 44-47 decyzji nr 1/95 oraz art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary

- 6) Czy z art. 44 ust. 2 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE — Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej ostatni etap unii celnej oraz z art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary wynika obowiązek Wspólnoty wystąpienia do Rady Stowarzyszenia WE — Turcja z wnioskiem o wydanie przez tę ostatnią rekomendacji i dokonanie notyfikacji Radzie Stowarzyszenia WE — Turcja przed nałożeniem ceł antydumpingowych ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 2584/98⁽³⁾ również na produkty przywożone z Turcji, dopuszczone już do obrotu?
- 7) Czy art. 46 decyzji nr 1/95 wymaga, by Wspólnota, dokonawszy rozporządzeniem Rady (WE) nr 2584/98 zmiany gamy produktów i stawek ceł nałożonych trzema poprzednimi rozporządzeniami Rady na przywóz niektórych OTVK pochodzących z Chin i Korei, poinformowała Połączony Komitet do spraw Unii Celnej o tym, że zamierza zastosować te środki również do przywozu z Turcji, zanim będzie uprawniona do nałożenia na przywożone z Turcji OTVK pochodzące z Chin lub Korei, dopuszczone już do obrotu, nowych ceł antydumpingowych ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 2584/98?
- 8) Czy art. 44-47 decyzji nr 1/95 wymagają, aby podmioty handlowe zostały poinformowane lub w inny sposób uświadomione o informacjach udzielonych na podstawie art. 46 decyzji nr 1/95 lub notyfikacji dokonanej na podstawie art. 47 ust. 2 protokołu dodatkowego do układu z Ankary?
- 9) W przypadku gdyby wymagany był wniosek, notyfikacja lub poinformowanie:
- a) W jakiej formie ma nastąpić taki wniosek i notyfikacja na podstawie art. 44 decyzji nr 1/95 w związku z art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary?
- b) Jaka ma być forma informacji udzielonej na podstawie art. 46 decyzji nr 1/95?
- c) Czy kroki podjęte przez Komisję Europejską w niniejszej sprawie są w wystarczającym stopniu zgodne z wymogiem wniosku, notyfikacji lub poinformowania?
- d) Jakie są konsekwencje braku takiej zgodności?
- 10) Czy art. 44, 46 i 47 decyzji nr 1/95 oraz art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary są bezpośrednio stosowane bądź mają bezpośredni skutek przed sądem krajowym, z tym skutkiem, że przyznają indywidualnym podmiotom handlowym prawo powołania się na ich naruszenie w celu zakwestionowania obowiązku zapłaty ceł

antydumpingowych, które w innym wypadku podlegałyby zapłacie?

⁽¹⁾ Dz.U. Dz 11, str. 88

⁽²⁾ Dz.U. Dz 3, str. 23

⁽³⁾ Dz.U. Dz 324, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-380/06)

(2006/C 294/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez zezwolenie w drodze Ley 3/2004, de 29 de diciembre, por la que se establecen medidas de lucha contra la morosidad en las operaciones comerciales [ustawy 3/2004 z 29 grudnia w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych] na ustanowienie dziewięćdziesięciodniowego terminu płatności za określone produkty spożywcze i produkty o dużej konsumpcji i odroczenie wejścia w życie określonych przepisów do dnia 1 lipca 2006 r., Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 3 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE⁽¹⁾ z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2000/35/WE w żadnym przypadku nie przewiduje częściowego lub stopniowego stosowania jej przepisów. W związku z tym odroczenie do dnia 1 lipca 2006 r. jest sprzeczne z postanowieniami jej art. 3 ust. 1 i 2. Odroczenie to narusza także przepis ust. 4 tego artykułu, zgodnie z którym państwa członkowskie mają zapewnić stosowne i skuteczne środki w interesie wierzycieli i konkurentów, aby zapobiec dalszemu stosowaniu rażąco nieuczciwych klauzul.

Tym samym, odroczenie stosowania maksymalnego sześciomiesięcznego terminu nie może zostać uznane za dodatkowy wymóg na rzecz wierzycieli, a jeżeli się weźmie pod uwagę to, że krajowe przepisy transponujące dyrektywę 2000/35/WE powinny zostać przyjęte najpóźniej do sierpnia 2002 r., ograniczenie to w żadnym wypadku nie jest dopuszczalne.

(¹) Dz.U. L 200, str. 35.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (izba pierwsza) wydanego w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych-218/03 do T-240/03 Cathal Boyle i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 14 września 2006 r. przez Ocean Trawlers Ltd

(Sprawa C-382/06 P)

(2006/C 294/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ocean Trawlers Ltd. (przedstawiciele: P. Gallagher SC, A. Collins SC i D. Barry, Solicitor)

Druga strona postępowania: Irlandia, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w zakresie w jakim odrzuca on jako niedopuszczalną skargę wniesioną Europejskich o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. (¹) dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żegluga morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długość całkowitej większej niż 12m w zakresie, w jakim decyzja ta oddala wnioski o zwiększenie zdolności połowowej nowego statku RSW „MFV Golden Rose” oraz w zakresie w jakim wyrok ten obciąża Ocean Trawlers Ltd kosztami postępowania;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żegluga morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długość całkowitej większej niż 12m w zakresie, w jakim decyzja ta oddala wniosek o zwiększenie zdolności połowowej nowego statku RSW „MFV Golden Rose”;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony z następujących powodów:

Dokonując oceny interesu wnoszącego odwołanie we wniesieniu skargi poprzez odniesienie do daty wydania decyzji 2003/245, a nie daty wniesienia skargi, Sąd Pierwszej Instancji zastosował nieprawidłowy test prawny.

Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, który wynika z treści przedłożonych mu dokumentów co do tego, czy w trakcie trwania postępowania wnoszący odwołanie był właścicielem statku „MFV Golden Rose”.

Stwierdzenie, iż zaskarżona decyzja nie dotyczy wnoszącego odwołanie indywidualnie, jako że „przedmiotowe statki nie istnieją” nie ma żadnej podstawy prawnej, a ponadto jest sprzeczne z uzasadnieniem wyroku Sądu.

Wnoszący odwołanie jest właścicielem statku „MFV Golden Rose” i był jego właścicielem w całym okresie mającym znaczenia dla sprawy. Z tego powodu, nie można twierdzić, że utracił interes, który niewątpliwie miał w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/245, w zakresie, w jakim skarga ta dotyczyła zwiększenia zdolności połowowej statku RSW „MFV Golden Rose”.

Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie stwierdził, że wnoszący odwołanie nie może wnosić o stwierdzenie nieważności decyzji 2003/245 ze względu na działania przedsięwzięte przez niego i służące zmniejszeniu strat i szkód jakoby spowodowanych przez ten akt.

(¹) Dz.U. L 90, str. 48

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Milano w dniu 18 września 2006 r. — Bakemark Italia Srl przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Milano 1

(Sprawa C-386/06)

(2006/C 294/45)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bakemark Italia Srl

Strona pozwana: Agenzia Entrate Ufficio Milano 1

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 19 bis 1 lit. c), d) i e) DPR (rozporządzenia Prezydenta Republiki Włoskiej) nr 633 z dnia 26 października 1972 r. jest sprzeczny z art. 17 Szóstej Dyrektywy Rady nr 77/388/EWG⁽¹⁾ z dnia 17 maja 1977 r.

⁽¹⁾ Dz.U. Dz 145, str. 1

organu regulacyjnego w zakresie regulacji połączeń z sieci stacjonarnej do sieci telefonii komórkowej;

— obciążenie Republika Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 24 lipca 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, str. 33

⁽²⁾ Dz.U. L 108, str. 7

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma (Włochy) w dniu 19 września 2006 r. — Nuova Agricast srl przeciwko Ministero delle Attività Produttive

(Sprawa C-390/06)

(2006/C 294/47)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nuova Agricast srl

Strona pozwana: Ministero delle Attività Produttive.

Pytania prejudycjalne

„Czy ważna jest decyzja Komisji UE z dnia 12 lipca 2000 r., doręczona rządowi włoskiemu w dniu 2 sierpnia 2000 r. SG(2000)D/105754 w zakresie dotyczącym przepisów przejściowych, które ustanawiają wyjątkowe odstępstwo od zasady »konieczności pomocy« — w przypadku pierwszego zastosowania rzeczonoego systemu — jedynie w odniesieniu do wniosków »złożonych przy okazji ostatniego ogłoszenia, dokonanego na podstawie poprzedniego systemu pomocy i zatwierdzonego przez Komisję do dnia 31 grudnia 1999 r., które zostały uznane za kwalifikujące się do pomocy, lecz nie zostały załatwione ze względu na niewystarczające środki finansowe przeznaczone na owe ogłoszenie« z wynikającym stąd nieuzasadnionym pominięciem — z naruszeniem zasady równości traktowania i obowiązku uzasadnienia w trybie art. 253 traktatu — wniosków złożonych w związku z poprzednimi ogłoszeniami, nieuwzględnionych z powodu braku funduszy i oczekujących na automatyczne wprowadzenie do akt ogłoszenia bezpośrednio późniejszego lub na ponowne sformułowanie w ramach pierwszego »odpowiedniego« ogłoszenia dokonanego w zastosowaniu nowego systemu pomocy”.

Skarga wniesiona w dniu 19.9.2006 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-387/06)

(2006/C 294/46)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Hutten i M. Shotter)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi o

— stwierdzenie, że Republika Finlandii naruszyła art. 8 ust. 1, ust. 2 lit. b i ust. 3 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej⁽¹⁾ oraz art. 8 ust. 1 i 4 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń⁽²⁾ poprzez ograniczenie w § 43 Viestintämärkinäkö (ustawy o telekomunikacji) uprawnień krajowego

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2006 r. Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-391/06)

(2006/C 294/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Lawunmi, U. Wölker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/04/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 14 lutego 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94, str. 49

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-392/06)

(2006/C 294/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w

sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (¹), a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim z mocy tej dyrektywy

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2002/15/WE upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80, str. 35

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-394/06)

(2006/C 294/50)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o:

— stwierdzenie, że nie składając przed 1 lipca 2005 r. krajowego sprawozdania rocznego dotyczącego promowania biopaliw, który zawierałby wszystkie dane przewidziane w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (¹), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tego przepisu,

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do złożenia krajowego sprawozdania rocznego dotyczącego promowania biopaliw upłynął zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/30/WE w dniu 1 lipca 2005 r.

Republika Włoska podnosi, że w dniu 14 lipca 2006 r. przekazała Komisji sprawozdanie odpowiadające wymogom dyrektywy.

Zdaniem Komisji, sprawozdanie to jest jednak niekompletne, ponieważ nie zostało w nim wskazane zgodnie z art. 4 ust. 1 tiret drugie dyrektywy, jakie krajowe środki zostały przeznaczone na produkcję biomasy dla wykorzystania energetycznego innego niż transport

(¹) Dz.U. L 123, str. 12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Sala Primera Civil (Hiszpania) w dniu 22 września 2006 r. — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) przeciwko Al Rima, S.A.

(Sprawa C-395/06)

(2006/C 294/51)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo — Sala Primera Civil (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca kasację: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA).

Strona pozwana: Al Rima, S.A..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zainstalowanie w pokojach w hotelu lub podobnym przedsiębiorstwie odbiorników telewizyjnych, za pomocą których rozpowszechnia się drogą kablową sygnał telewizyjny odebrany drogą naziemną lub satelitarną, stanowi czynność publicznego udostępniania, na którą rozciąga się zamierzona harmonizacja przepisów krajowych dotyczących ochrony praw producentów fonogramów i producentów pierwszych utrwałień filmów, przewidzianej w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r.?
- 2) Czy stwierdzenie, że pokój w hotelu lub w innym podobnym przedsiębiorstwie jest ściśle domowym środowiskiem, a co się z tym wiąże, że udostępnianie dokonane za pomocą odbiorników telewizyjnych, przez które rozpowszechnia się sygnał uprzednio odebrany przez hotel lub podobne przedsiębiorstwo nie stanowi czynności publicznego udostępniania, jest sprzeczne z ochroną praw producentów fonogramów i producentów pierwszych utrwałień filmów uregulowaną przez dyrektywę 2001/29/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r.

- 3) Czy dla celów ochrony praw producentów fonogramów i pierwszych utrwałień filmów uregulowanej przez dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. można uznać za publiczne, udostępnienie dokonane za pomocą odbiorników telewizyjnych zainstalowanych w pokojach hotelowych, w których rozpowszechnia się sygnał uprzednio odebrany przez hotel lub podobne przedsiębiorstwo, z tego powodu, że do tego udostępnienia mają dostęp kolejno następujący po sobie widzowie?

(¹) w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, str. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 21 września 2006 r. — Eivind F. Kramme przeciwko SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

(Sprawa C-396/06)

(2006/C 294/52)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eivind F. Kramme

Strona pozwana: SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „nadzwyczajna okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (¹) może polegać na wyłączeniu samolotu z eksploatacji w wyniku problemów technicznych, co skutkuje odwołaniem lotu?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakie „racjonalne środki” w rozumieniu tego rozporządzenia powinien zatem podjąć przewoźnik lotniczy w celu uniknięcia odwołania lotów w wyniku problemów technicznych?

- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy przewoźnik lotniczy podjął zgodnie z rozporządzeniem wszelkie racjonalne środki w celu uniknięcia odwołania lotu, jeżeli może zostać wykazane, że nie dysponował żadnym samolotem, który mógłby obsłużyć połączenie, jakie miał zapewnąć samolot wyłączony z eksploatacji w wyniku problemów technicznych?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakie znaczenie należy przypisać okoliczności, że dokumentacja dotycząca problemów technicznych powołanych przez przewoźnika lotniczego pochodzi wyłącznie od tego przewoźnika?

(¹) Dz.U. L 46, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-398/06)

(2006/C 294/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel(-e): M. Condou-Durande i R. Troosters, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że utrzymując w mocy krajowe przepisy, według których osoby nieaktywne ekonomicznie oraz emeryci będący obywatelami Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego w celu uzyskania pozwolenia na pobyt muszą udowodnić, że posiadają trwałe środki utrzymania, Królestwo Niderlandów uchybiło ciężącym na nim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy Rady 90/364/EWG (¹) z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu, dyrektywy Rady 90/365/EWG (²) z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową oraz dyrektywy Rady 68/360/EWG (³) z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wymóg narzucony przez ustawodawstwo niderlandzkie posiadania wystarczających środków utrzymania przynajmniej przez okres jednego roku po to by uzyskać pozwolenie na pobyt nie jest zgodny z prawem wspólnotowym.

(¹) Dz.U. L 180, str. 26.

(²) Dz.U. L 180, str. 28.

(³) Dz.U. L 257, str. 13.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie T-49/04 Faraj Hassan przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Faraję Hassana w dniu 25 września 2006 r.

(Sprawa C-399/06 P)

(2006/C 294/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Faraj Hassan (Przedstawiciele: E. Grieves, Barrister, H. Miller, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji,
- 2) stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 (¹) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2049/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. (²) lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 2049/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w całości bądź w zakresie zakazu dotyczącego wnoszącego odwołanie,
- 3) ewentualnie stwierdzenie, że wyżej wymienione rozporządzenia nie znajdują zastosowania w zakresie, w jakim odnoszą się one do wnoszącego odwołanie,
- 4) podjęcie przez Trybunał innych kroków uznanych przez niego za konieczne,

- 5) obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w niniejszym postępowaniu;
- 6) zobowiązanie Rady do zapłaty odszkodowania.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-401/06)

(2006/C 294/55)

Język postępowania: niemiecki

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że Rada i Komisja mają obowiązek przestrzegać praw będących pod ochroną Europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC) i nie mogą uchylić się od tego obowiązku, chyba że w następstwie tego uchylenia zapewniona jest „przynajmniej równoważna ochrona”.

Wnoszący odwołanie stwierdza następnie, że gwarancje oferowane w związku z działalnością Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych („UNSC”) nie są równoważne z ochroną zapewnioną w konwencji.

Wnoszący odwołanie stwierdza, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez:

- i) niezbadanie bezpośrednio, czy UNSC zapewniała „ochronę równoważną” z ochroną wynikającą z EKPC, w szczególności w odniesieniu do art. 6, 8, 13 i art. 1 protokołu dodatkowego do EKPC oraz
- ii) zbadanie działalności UNSC pośrednio na podstawie zasady *ius cogens*, nie zaś na podstawie i w odniesieniu do ochrony zapewnionej w art. 6, 8, 13 i art. 1 protokołu dodatkowego do EKPC.

Wnoszący odwołanie podnosi następnie, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie uznał, że ograniczenie w używaniu własności było bez znaczenia dla istoty prawa własności.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie, Dz.U. L 139, str. 9

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2049/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. zmieniające po raz dwudziesty piąty rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Qaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001, Dz.U. L 303, str. 20

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 9 ust. 2 lit. e) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (¹) (zwanej dalej „szóstą dyrektywą”), ponieważ w odniesieniu do działalności wykonawcy testamentu miejsce świadczenia nie jest określone zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. e) szóstej dyrektywy, gdy usługa jest świadczona klientom mającym swe przedsiębiorstwo [siedzibę] poza terytorium Wspólnoty lub podatnikom mającym przedsiębiorstwo [siedzibę] we Wspólnocie, ale nie w tym samym kraju co dostawca;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. e) tiret trzecie szóstej dyrektywy miejscem świadczenia określonych usług świadczonych klientom mającym swe przedsiębiorstwo poza terytorium Wspólnoty lub podatnikom mającym przedsiębiorstwo we Wspólnocie, ale nie w tym samym kraju co dostawca, jest miejsce, gdzie klient założył swoje przedsiębiorstwo [siedzibę] lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności [stały zakład] lub, w przypadku braku takiego miejsca, miejsce jego stałego zamieszkania lub miejsce gdzie zwykle przebywa. Usługami tymi są usługi konsultantów, inżynierów, biur konsultingowych, prawników, księgowych oraz inne podobne usługi. Ten przepis dyrektywy stanowi normę kolizyjną, która określa miejsce opodatkowania usług i rozgranicza właściwość państw członkowskich.

Zgodnie z przepisami prawa niemieckiego i opartej na nich praktyce administracyjnej organów podatkowych miejscem świadczenia usługi wykonawcy testamentu jest miejscowość, z której przedsiębiorca świadczy swoje usługi. Miejsce świadczenia tych usług nie jest zatem określone zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. e) szóstej dyrektywy, gdy są one świadczone klientom mającym swe przedsiębiorstwo [siedzibę] poza terytorium Wspólnoty lub podatnikom mającym przedsiębiorstwo [siedzibę] we Wspólnocie, ale nie w tym samym kraju co dostawca.

To ustawodawstwo i praktyka administracyjna nie są zgodne z przepisem art. 9 szóstej dyrektywy. Świadczenie usług wykonywane w charakterze wykonawcy testamentu klientom mającym swe przedsiębiorstwo poza terytorium Wspólnoty lub podatnikom mającym przedsiębiorstwo [siedzibę] we Wspólnocie, ale nie w tym samym kraju co dostawca stanowi świadczenie, którego miejsce należy określić zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. e) szóstej dyrektywy.

Wbrew argumentacji rządu niemieckiego Komisja jest zdania, że działalność wykonawcy testamentu należy również do czynności, które głównie bądź zwykle wykonuje adwokat. Przy ocenie należy rozważyć nie określenie profesji, lecz działalność jako taką: istotny jest charakter świadczeń.

Pojęcie „innych podobnych usług” nie dotyczy elementu wspólnego dla rodzajów działalności wymienionych w art. 9 ust. 2 lit. e) tiret trzecie szóstej dyrektywy. Wystarczy, jeżeli badane świadczenie jest podobne do którejkolwiek działalności wyraźnie wymienionej w tym przepisie. Ma to miejsce w przypadku, gdy oba rodzaje działalności służą temu samemu celowi. Zgodnie z rozstrzygnięciem Trybunału Sprawiedliwości, do głównych i zwykłych świadczeń adwokata należy reprezentowanie i obrona interesów klienta. Skoro Trybunał opiera się na „reprezentowaniu i obronie interesów klienta”, przesłanka ta jest spełniona w przypadku działalności wykonawcy testamentu: reprezentuje on bowiem i broni interesów spadkodawcy. Jego działalność odpowiada działalności niezależnego przedstawiciela i doradcy. Nawet jeżeli wykonanie testamentu nie jest działalnością zastrzeżoną dla zawodu adwokata, nie można wnioskować, że te dwa rodzaje działalności nie służą temu samemu celowi.

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie T-253/02 Chafiq Ayadi przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 września 2006 r. przez Chafiqua Ayadięgo

(Sprawa C-403/06 P)

(2006/C 294/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chafiq Ayadi (Przedstawiciele: H. Miller, Solicitor i S. Cox, Barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji w całości;
- stwierdzenie nieważności art. 2 i art. 4 oraz załącznika nr 1 do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 (¹) w zakresie, w jakim bezpośrednio i indywidualnie dotyczą one wnoszącego odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami wniesienia odwołania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji, poniesionymi przez wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie stwierdza, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez:

- a) niestwierdzenie, że art. 380 WE w związku z art. 60 WE i 301 WE nie uprawniały Rady do przyjęcia zaskarżonych przepisów;
- b) niestwierdzenie, że skorzystanie z kwestionowanych uprawnień naruszyło fundamentalną zasadę subsydiarności i art. 5 akapit drugi WE;
- c) niestwierdzenie, że uchybiono istotnemu wymogowi proceduralnemu przy przyjmowaniu kwestionowanych przepisów, a mianowicie wymogowi przedstawienia przez Radę dostatecznych powodów, dla których środki uznane za niezbędne nie mogą być określone indywidualnie przez państwa członkowskie;
- d) stwierdzenie, że decyzje Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych („UNSC”) skierowane do państw członkowskich Narodów Zjednoczonych wiążą państwa członkowskie Wspólnoty lub Wspólnotę;
- e) stwierdzenie, że sądy wspólnotowe mogą stwierdzić nieważność środka wspólnotowego wprowadzającego w życie decyzję UNSC jedynie w odniesieniu do *ius cogens* oraz niestwierdzenie, że wspomniane sądy mogą stwierdzić nieważność takiego środka w celu ochrony praw człowieka uznanych w porządku prawnym Narodów Zjednoczonych;
- f) niestwierdzenie, że zaskarżone przepisy rozporządzenia nr 881/2002 naruszają prawa człowieka przysługujące wnoszącemu odwołanie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie, Dz.U. L 139, str. 9

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2006 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-406/06)

(2006/C 294/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landtag Schleswig-Holstein (przedstawiciele: Dres. S. Laskowski i J. Caspar)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie się przez Trybunał za właściwy i uznanie skargi za dopuszczalną, w przeciwnym wypadku skierowanie skargi do Sądu Pierwszej Instancji zgodnie z art. 54 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości/2005;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca 2006 r. (JUR(2006)55023) i z dnia 23 czerwca 2006 r. (SG/E/3MM/fID(2006)6175);
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podważa decyzję Komisję z dnia 10 marca 2006 r. i decyzję z dnia 23 czerwca 2006 r. otrzymaną w dniu 26 czerwca 2006 r., na których podstawie odrzucono wniosek Landtagu Schleswig-Holstein o pełen dostęp do wewnętrznego dokumentu Komisji SEK (2005) 420 z dnia 22 marca 2005 r. Dokument SEK (2005) 420 zawiera prawne uzasadnienie wyboru art. 95 traktatu WE jako podstawy prawnej dyrektywy 2006/24/WE Europejskiego Parlamentu i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE⁽¹⁾, do którego odwołano się w uzasadnieniu pochodzącego od Komisji projektu dyrektywy COM(2005) 438 wersja ostateczna (str. 6). Dokumentu tego zażądała służba naukowa Landtagu Schleswig-Holstein dla celów sporządzenia opinii prawnej w kwestii możliwych skutków dyrektywy 2006/24/WE dla praw ochronnych przysługujących posłom.

Skarżący twierdzi, że w stosunku do decyzji odrzucających oraz odmowy udzielenia pełnego dostępu do spornego dokumentu SEK (2005) 420 można podnieść następujące zarzuty nieważności w rozumieniu art. 230 akapit drugi traktatu WE:

- naruszenie obowiązku lojalnej współpracy przewidzianego w art. 10 traktatu WE w związku z art. 1 akapit drugi traktatu UE bądź naruszenie prawa dostępu do dokumentu przewidzianego w art. 255 traktatu WE, art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie dostępu do informacji nr 1049/2001 w związku z art. 10 traktatu WE, art. 1 akapit drugi traktatu UE oraz

— nadużycie władzy.

W ramach wzajemnego obowiązku lojalnej współpracy oraz z poszanowaniem zasady przejrzystości Komisja jest zobowiązana na podstawie art. 10 traktatu WE w związku z art. 1 akapit drugi traktatu UE do zapewnienia Landtagowi Schleswig-Holstein jako instytucji państwa członkowskiego dostępu do wnioskowanego dokumentu, ponieważ mamy tu do czynienia z ważnym interesem publicznym i parlamentarnym w kompletnym udostępnieniu dokumentu.

Uzupełniająco prawo do pełnego dostępu do spornego dokumentu zostaje oparte na art. 255 traktatu WE, art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie dostępu do informacji nr 1049/2001 w związku z art. 10 traktatu WE, art. 1 akapit drugi traktatu UE oraz zarzuca się, że Komisja nieprawidłowo oparła odmowę dostępu do dokumentu na art. 4 ust. 2 — drugie rozporządzenia w sprawie dostępu do informacji nr 1049/2001 oraz błędnie skorzystała z przysługującego jej swobodnego uznania, ponieważ na skutek wydania dokumentu nie miałoby miejsca naruszenie doradztwa prawnego przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105, str. 54.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-410/06)

(2006/C 294/58)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie (wszystkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2002/15 WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego, a w każdym razie poprzez niepowiadomienie Komisji o przyjęciu takich przepisów, Republika Portugalska uchybiała zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 powołanej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycje dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2005.

(¹) Dz.U. L 80, str. 35.

**Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Parlamentowi
Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa C-411/06)

(2006/C 294/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis, M. Huttunen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1013/2006 (¹) z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów;
- stwierdzenie, że skutki rozporządzenia są ostateczne do czasu jego zastąpienia rozporządzeniem wydanym w rozsądnym terminie przez Parlament Europejski i Radę, na właściwej podstawie prawnej tj. art. 175 ust. 1 i art. 133 WE i stosowanie uzasadnionym w preambule aktu;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że oparcie aktu na dwójakiej podstawie prawnej wynika z kryteriów określonych orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, tj. celu i treści aktu. Wybór ten został oparty na przekonaniu, że rzeczony rozporządzenie łączy w sobie, zarówno w odniesieniu do realizowanego celu, jaki i treści, dwa składniki, z których żaden nie może być uznany za wtórny lub pośredni w stosunku do drugiego, jeden należąc do dziedziny wspólnej polityki handlowej, drugi — ochrony środowiska naturalnego.

Komisja jest zdania, że ustanawiając podstawą prawną aktu wyłącznie art. 175 ust 1 WE i znosząc art. 133 WE jako drugą podstawę prawną, Parlament Europejski i Rada działały z naruszeniem traktatu. Zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE stwierdzenie nieważności rozporządzenia stanowi stosowną sankcję wobec tego rodzaju uchybienia.

(¹) Dz.U. L 190, str. 1

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie
T-221/04, Belgia przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13
października 2006 r. przez Królestwo Belgii**

(Sprawa C-418/06 P)

(2006/C 294/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: A. Hubert, pełnomocnik, H. Gilliams, P. de Bandt i L. Goossens, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 oraz uznając skargę wnoszącego odwołanie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/136/WE (¹) z dnia 4 lutego 2004 r.;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 i na podstawie prawa sądu do nieograniczonego orzekania, zmniejszenie korekty w wysokości 9.322.809 EUR zastosowanej przez Komisję w decyzji 2004/136/WE do kwoty 1.491.085 EUR;
- lub ewentualnie uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Trybunałem i przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd dokonał przeinaczenia okoliczności faktycznych lub co najmniej dokonał błędnej subsumcji wyciągając błędne konsekwencje prawne. W opinii wnoszącego odwołanie całość wyroku zasadza się na nieprawdziwym założeniu co do faktów, w którym Sąd uznał, że belgijski z informatyzowany system graficznego oznakowania działek rolnych („SIG”) jest narzędziem pomiarowym lepiej odzwierciedlającym rzeczywistość niż dane dotyczące ich powierzchni przekazane przez samych prowadzących gospodarstwa, podczas gdy dokładna powierzchnia działki rolnej może zostać ustalona, w sposób formalny i bezsporny, jedynie w drodze pomiarów przeprowadzonych przez osobę posiadającą wymagane ku temu kwalifikacje lub za pomocą fotointerpretację zdjęć satelitarnych zrobionych metodą teledetekcji.

W ramach zarzutu drugiego, który składa się z pięciu części, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 6 § 7 i art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 ⁽²⁾ jak również art. 6 i art. 9 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 ⁽³⁾ w zakresie w jakim Sąd błędnie uznał, że strona skarżąca była zobowiązana do przestrzegania niejasnych zasad warunkujących przestrzeganie jasnych przepisów oraz w zakresie w jakim błędnie uznał, że system kontroli wprowadzony przez władze belgijskie nie jest skuteczny z powodu, po pierwsze, braku dalszego przetwarzania danych generowanych przez SIG, a po drugie z powodu opóźnionego kodowania danych.

Zarzut trzeci opiera się na naruszeniu przez Sąd prawa w odniesieniu do stosowania zasady proporcjonalności, jako że zdaniem strony skarżącej maksymalna wysokość szkody poniesionej przez EFOGR jest oczywiście niższa od kwoty zastosowanej korekty ryczałtowej.

W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Sąd niesłusznie oddalił jako niedopuszczalne żądanie by na podstawie prawa do nieograniczonego orzekania Sąd zmniejszył zastosowaną korektę ryczałtową. Brak wyraźnego przepisu nadającego sędziemu wspólnotowemu kompetencje do nieograniczonego orzekania nie oznacza ipso facto, iż w istocie nie dysponuje on takim uprawnieniem.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2004/136/136/WE wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 40, str. 31)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie ustanawiający zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, str. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 391, str. 36), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1648/95 z dnia 6 lipca 1995 r. (Dz.U. L 156, str. 27)

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 6 września 2006 r. — Republika Austrii przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-161/04) ⁽¹⁾

(2006/C 294/61)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 4 sierpnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Innsbruck — Austria) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols przeciwko Land Tirol

(Sprawa C-339/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/62)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Samotor SPRL przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-378/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/63)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 24.12.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Pays-Bas) — Staatsecretaris van Financiën przeciwko P. Jurriëns Beheer BV

(Sprawa C-406/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/64)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 28.1.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-414/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/65)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 14.1.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-449/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/66)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 36 z 11.2.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-18/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/67)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-19/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/68)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-42/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/69)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 z 25.3.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-47/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/70)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-81/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/73)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-52/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/71)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 z 25.3.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-107/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/74)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-67/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/72)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 22.4.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-113/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/75)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Berlin — Niemcy) — Annette Radke przeciwko Achterberg Service GmbH & Co KG

(Sprawa C-115/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/76)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-137/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/79)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-123/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/77)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 22.4.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-151/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/80)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-128/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/78)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-236/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/81)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 15.7.2006

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— GlaxoSmithKline Services przeciwko Komisji**(Sprawa T-168/01) ⁽¹⁾**(Konkurencja — Dystrybucja hurtowa produktów leczniczych — Handel równoległy — Zróznicowane ceny — Artykuł 81 ust. 1 WE — Porozumienie — Ograniczenie konkurencji — Cel — Rynek właściwy — Skutek — Artykuł 81 ust. 3 WE — Przyniesienie się do popierania postępu technicznego — Brak eliminowania konkurencji — Dowody — Uzasadnienie — Pomocniczość)**

(2006/C 294/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GlaxoSmithKline Services Unlimited, uprzednio Glaxo Wellcome plc (Brentford, Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat S. Martínez Lage, I. Forrester, QC, adwokaci F. Depoortere, A. Schulz, T. Louko, i I. Vandenborre)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo P. Oliver, a następnie É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci U. Zinsmeister i M. Lienemeyer, następnie adwokat A. Martin-Ehlers, a w końcu adwokat M. Hartmann-Rüppel); Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, (Mülheim an der Ruhr, Niemcy), (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Epping i W. Rehmann, a następnie W. Rehmann); Spain Pharma, S.A. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci P. Muñoz Carpena, B. Ortúzar Somoza i R. Gutiérrez Sánchez); Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Araujo Boyd i R. Sanz, a następnie adwokaci M. Araujo Boyd i J.L. Buendia Sierra)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2001/791/WE z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie procedury stosowania art. 81 traktatu WE [Sprawy IV/36.957/F3 — Glaxo Wellcome (zgłoszenie), IV/36.997/F3 — Aseprofar i Fedifar (skarga do Komisji), IV/37.121/F3 — Spain Pharma (skarga do Komisji), IV/37.138/F3 — BAI (skarga do Komisji) i IV/37.380/F3 — EAEP (skarga do Komisji)](Dz.U. L 302, str. 1)

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji 2001/791/WE z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie procedury

stosowania art. 81 traktatu WE [Sprawy IV/36.957/F3 — Glaxo Wellcome (zgłoszenie), IV/36.997/F3 — Aseprofar i Fedifar (skarga do Komisji), IV/37.121/F3 — Spain Pharma (skarga do Komisji), IV/37.138/F3 — BAI (skarga do Komisji) i IV/37.380/F3 — EAEP (skarga do Komisji)].

- 2) Skargę oddala się w pozostałej części.
- 3) GlaxoSmithKline Services Unlimited poniesie połowę kosztów własnych i połowę kosztów Komisji, w tym koszty związane z interwencjami.
- 4) Komisja poniesie połowę kosztów własnych i połowę kosztów GlaxoSmithKline Services, w tym koszty związane z interwencjami.
- 5) Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP) i Spain Pharma, SA, ponoszą koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 29.9.2001

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— Avebe przeciwko Komisji**(Sprawa T-314/01) ⁽¹⁾**(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywna — Przypisanie spółce dominującej odpowiedzialności za noszące znamiona naruszenia zachowanie związku nieposiadającego osobowości prawnej — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Prawo do obrony — Dokumenty odcinające — Zasada proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia)**

(2006/C 294/83)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Aardappelmeel en Derivaten Avebe BA (Veendam, Niderlandy) (przedstawiciel: C. Dekker, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Whelan i W. Wils, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata M. van der Woude'a)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2001) 2931 wersja ostateczna z dnia 2 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia o EOG (COMP/E-1/36.756 — Glukonian sodu) w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej lub ewentualnie stwierdzenie nieważności art. 3 tej decyzji, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Aardappelmeel en Derivaten Avebe BA* zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 68 z 16.3.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— *Roquette Frères* przeciwko Komisji

(Sprawa T-322/01) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywny — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Równość traktowania — Zasada ne bis in idem)

(2006/C 294/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: *Roquette Frères SA* (Lestrem, Francja) (Przedstawiciele: adwokaci O. Prost, D. Voillemot i A. Choffel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: początkowo A. Bouquet, W. Wils, A. Whelan i F. Lelièvre, następnie A. Bouquet, W. Wils i A. Whelan, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. Condominesa i J. Liygoniego)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, skarga o stwierdzenie nieważności art. 1 i 3 decyzji Komisji C(2001) 2931 wersja ostateczna z dnia 2 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia o EOG (COMP/E-1/36.756 — Glukonian sodu), w zakresie w jakim ustalają one kwotę grzywny nałożonej na skarżącą, po drugie, o obniżenie kwoty grzywny i po trzecie, o zwrócenie skarżącej bezprawnie pobranych kwot

Sentencja wyroku

- 1) Kwota grzywny nałożonej na *Roquette Frères SA* zostaje ustalona na 8 105 000 EUR.
- 2) Decyzja C(2001) 2931 wersja ostateczna z dnia 2 października 2001 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia o EOG (COMP/E-1/36.756 — Glukonian sodu) zostaje zmieniona w zakresie, w jakim jest sprzeczna z pkt 1 niniejszej sentencji.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) *Roquette Frères SA* pokrywa koszty postępowania w całości.

(¹) Dz.U. C 68 z 16.3.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— *Archer Daniels Midland* przeciwko Komisji

(Sprawa T-329/01) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywna — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne dla obliczania kwoty grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Zasada proporcjonalności — Zasada równego traktowania — Zasada niedziałania wstecz — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony)

(2006/C 294/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: *Archer Daniels Midland Co.* (Decatur, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokat C.O. Lenz, L. Martin Alegi, M. Garcia i E. Batchelor, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Whelan, A. Bouquet i W. Wils, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2001) 2931 wersja ostateczna z dnia 2 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia o EOG (COMP/E-1/36.756 — Glukonian sodu) w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej lub co najmniej w zakresie, w jakim stwierdza on jej udział w naruszeniu w okresie następującym po dniu 4 października 1994 r. oraz wniosek o stwierdzenie nieważności art. 3 tej decyzji, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej, zaś tytułem żądania ewentualnego, wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej mocą tej decyzji na skarżącą.

Sentencja wyroku

1. Skarga zostaje oddalona.
2. Archer Daniels Midland Co. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 84 z 6.4.2002.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— Akzo Nobel przeciwko Komisji**

(Sprawa T-330/01) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Glukonian sodu — Artykuł 81 WE — Grzywna — Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Zasada proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia)

(2006/C 294/86)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Arnhem, Niderlandy) (Przedstawiciele: początkowo adwokaci M. van Empel i C. Swaak, następnie C. Swaak)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: pełnomocnicy A. Whelan, A. Bouquet i W. Wils, wspierani przez adwokata H. van der Woude'a)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności art. 3 i 4 decyzji Komisji C(2001) 2931 wersja ostateczna z dnia 2 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia o EOG (COMP/E-1/36.756 — Glukonian sodu), w zakresie w jakim dotyczą one skarżącej, lub ewentualnie o obniżenie grzywiny nałożonej na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Akzo Nobel NV zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 68 z 16.3.2002

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— Jungbunzlauer AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-43/02) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Kwas cytrynowy — Artykuł 81 WE — Grzywna — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Przypisanie zachowania spółce zależnej — Zasada legalności kar — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Zasada proporcjonalności — Zasada ne bis in idem — Prawo dostępu do akt)

(2006/C 294/87)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Jungbunzlauer AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold, U. Soltész i M. Karl)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver, pełnomocnik, wspierany przez adwokata H. Freunda)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2002/742/WE z dnia 5 grudnia 2001 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 Porozumienia o EOG (sprawa COMP/E-1/36.604 — Kwas cytrynowy) (Dz.U. 2002, L 239 str. 18) oraz, ewentualnie, o obniżenie grzywiny nałożonej w tej decyzji na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Jungbunzlauer AG pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Rada pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 97 z 20.4.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— **Dresdner Bank i in. przeciwko Komisji**

(Sprawy połączone T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP,
T-60/02 OP i T-61/02 OP) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Artykuł 81 WE — Porozumienie w sprawie
ustalenia cen i sposobów pobierania opłat za usługi wymiany
gotówki — Niemcy — Dowody naruszenia — Sprzeciw)

(2006/C 294/88)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dresdner Bank AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Hirsch i W. Bosch); Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, uprzednio Vereins- und Westbank AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Schulte, M. Ewen i A. Neus, a następnie adwokaci W. Knapp, T. Müller-Ibold i C. Feddersen); Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (Monachium) (przedstawiciele: początkowo adwokaci W. Knapp, T. Müller-Ibold i B. Bergmann, a następnie adwokaci W. Knapp, T. Müller-Ibold i C. Feddersen); DVB Bank AG, uprzednio Deutsche Verkehrsbank AG (Frankfurt nad Menem) (przedstawiciele: adwokaci M. Klusmann i F. Wiemer) i Commerzbank AG (Frankfurt nad Menem) (przedstawiciele: adwokaci H. Satzky i B. Maassen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: adwokaci T. Christoforou, A. Nijenhuisa i M. Schneidera)

Przedmiot sprawy

Wniesiony przez Komisję sprzeciw od wyroków zaocznych Sądu Pierwszej Instancji wydanych w dniu 14 października 2004 r. w sprawach: Dresdner Bank przeciwko Komisji (T-44/02, niepublikowany w Zbiorze), Vereins- und Westbank przeciwko Komisji (T-54/02, niepublikowany w Zbiorze), Bayerische Hypo- und Vereinsbank przeciwko Komisji (T-56/02, Rec. str. II-3495), Deutsche Verkehrsbank przeciwko Komisji (T-60/02, niepublikowany w Zbiorze) i Commerzbank przeciwko Komisji (T-61/02, niepublikowany w Zbiorze).

Sentencja wyroku

- 1) Sprzeciw zostaje oddalony.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— **Archer Daniels Midland przeciwko Komisji**

(Sprawa T-59/02) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Kwas cytrynowy — Artykuł 81 WE — Grzywna — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Zasady pewności prawa i niedziałania prawa wstecz — Zasada proporcjonalności — Zasada równego traktowania — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony)

(2006/C 294/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Archer Daniels Midland Co. (Decatur, Illinois, Stany Zjednoczone) (Przedstawiciele: adwokat C.O. Lenz oraz L. Martin Alegi, M. Garcia i E. Batchelor, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: pełnomocnik P. Oliver)

Przedmiot sprawy

W pierwszej kolejności, skarga o stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji 2002/742/WE z dnia 5 grudnia 2001 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/36.604 — Kwas cytrynowy) (Dz.U. 2002, L 239, str. 18) w zakresie w jakim w nim stwierdzono, że skarżąca naruszyła art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG, uczestnicząc w ograniczaniu zdolności produkcyjnych na rynku właściwym oraz w wyznaczaniu producenta mającego wprowadzać podwyżki cen na każdym z krajowych segmentów rynku właściwego, skarga o stwierdzenie nieważności art. 3 tej samej decyzji w dotyczącym skarżącej zakresie oraz, w dalszej kolejności, skarga o obniżenie nałożonej na nią grzywny.

Sentencja wyroku

- 1) Art. 1 decyzji Komisji 2002/742/WE z dnia 5 grudnia 2001 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/36.604 — Kwas cytrynowy) jest nieważny w zakresie, w jakim w związku z motywem 158 decyzji stwierdza się w nim, że spółka Archer Daniels Midland Co. dokonała zamrożenia, ograniczenia i zamknięcia zdolności produkcyjnych w zakresie kwasu cytrynowego
- 2) Art. 1 decyzji 2002/742/WE jest nieważny w zakresie, w jakim w związku z motywem 158 decyzji stwierdza się w nim, że spółka Archer Daniels Midland Co. wyznaczyła producenta mającego wprowadzać podwyżki cen na każdym z krajowych segmentów rynku właściwego.
- 3) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.

4) Komisja pokrywa jedną dziesiątą kosztów poniesionych przez Archer Daniels Midland Co.

5) Archer Daniels Midland Co. pokrywa pozostałą część własnych kosztów oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 144 z 15.6.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Haladjian Frères przeciwko Komisji

(Sprawa T-204/03) (¹)

(Konkurencja — Artykuł 81 WE — Artykuł 82 WE — Dystrybucja części zamiennych — Import równoległy — Skarga złożona do Komisji — Decyzja odrzucająca)

(2006/C 294/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Haladjian Frères SA (Sorgues, Francja) (przedstawiciel: adwokat N.Coutrelis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Whelan i O. Beynet, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata D. Waelbroecką)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Caterpillar, Inc. (Peoria, Illinois, Stany Zjednoczone) i Caterpillar Group Services SA (Charleroi, Belgia) (przedstawiciele: początkowo N. Levy, solicitor, i S. Kingston, barrister, potem N. Levy i adwokat T. Graf)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 kwietnia 2003 r. odrzucającej skargę dotyczącą domniemanych naruszeń art. 81 WE i 82 WE, złożoną do Komisji przez Haladjian Frères SA przeciwko Caterpillar, Inc.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję i interwenientów

(¹) Dz.U. C 200 z 23.8.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-117/04) (¹)

(Pomoc państwa — Pomoc udzielona przez władze niderlandzkie na rzecz portów rekreacyjnych niedziałających w celu osiągnięcia zysku — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność)

(2006/C 294/91)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Vereniging Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren (Zeewolde, Niderlandy); Jachthaven Zijl Zeewolde BV (Zeewolde); Maatschappij tot exploitatie van onroerende goederen Wolderwijd II BV (Zeewolde); Jachthaven Strand-Horst BV (Ermelo, Niderlandy); Recreatiegebied Erkemederstrand vof (Zeewolde); Jachthaven- en Campingbedrijf Nieuwboer BV (Bunschoten-Spakenburg, Niderlandy oraz Jachthaven Naarden BV (Naarden, Niderlandy) (Przedstawiciele: adwokaci T. Ottervanger, A. Bijleveld i A. van den Oord)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. van Vliet, A. Bouquet i A. Nijenhuis, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Niderlandów (Przedstawiciele: H. Sevenster i M. de Grave, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/114/WE z dnia 29 października 2003 r. w sprawie pomocy udzielonej przez Niderlandy na rzecz portów rekreacyjnych niedziałających w celu osiągnięcia zysku (Dz.U. 2004, L 34, str. 63).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję. Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 118 z 30.4.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— Ferriere Nord przeciwko Komisji

(Sprawa T-153/04) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Grzywna — Naruszenie art. 81 WE —
Kompetencja Komisji do wykonania decyzji — Przedawnienie
— Artykuły 4 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 2988/74 —
Dopuszczalność)

(2006/C 294/92)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Włochy) (przedstawiciele: W. Viscardini i G. Donà, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Nijenhuis i A. Whelan, pełnomocnicy, wspierani przez A. Colabianchi, adwokat)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartych w piśmie z dnia 5 lutego 2004 r. oraz w piśmie przesłanym za pośrednictwem faksu w dniu 13 kwietnia 2004 r. odnoszących się do należnego salda grzywny nałożonej na skarżącą decyzją Komisji 89/515/EWG z dnia 2 sierpnia 1989 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 85 traktatu EWG (sprawa IV/31.533 — Metalowa siatka spawana elektrycznie) (Dz.U. L 260, str. 1)

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji zawartych w piśmie z dnia 5 lutego 2004 r. oraz w piśmie przesłanym za pośrednictwem faksu w dniu 13 kwietnia 2004 r. odnoszących się do należnego salda grzywny nałożonej na skarżącą decyzją Komisji 89/515/EWG z dnia 2 sierpnia 1989 r., dotyczącą postępowania na podstawie art. 85 traktatu EWG (sprawa IV/31.533 — Metalowa siatka spawana elektrycznie).
- 2) Komisja pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez skarżącą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 26.6.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— Telefónica przeciwko OHIM — Branch (emergia)

(Sprawa T-172/04) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego emergia — Wcześniejszy wspólnotowy słowny znak towarowy EMERGEA — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 294/93)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telefónica, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Sirimarco, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Laporta Insa, urzędnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również, interwenient przed Sądem: David Branch (Reading, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo C. Berenguer Marsal, następnie I.M. Barroso Sánchez-Lafuente i M.C. Trullols Durán, avocats)

Przedmiot sprawy

Skargę o unieważnienie decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 marca 2004 r. (sprawa R 676/2002-1), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu toczącego się między Davidem Branchem a spółką Telefónica, SA.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z dn. 10.7.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— Koistinen przeciwko Komisji

(Sprawa T-259/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny —
Artykuł 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracow-
niczego — Pojęcie faktycznego miejsca zamieszkania)

(2006/C 294/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anne Koistinen (Bruksela, Belgia) (przedstawi-
ciele: S. Orlandi, X. Martin Membiela, A. Coolen, J.-N. Louis i
É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawi-
ciele: J. Currall i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 18 lipca 2003 r. odmawiającej skarżącej dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.

Sentencja wyroku

1) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 2003 r. odmawiająca skarżącej dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich zostaje uchylona.

2) Komisja zostaje obciążona całością kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 października
2006 r. — Hewlett-Packard przeciwko Komisji.

(Sprawa T-313/04) ⁽¹⁾

(Odmowa zwrotu należności celnych przywozowych —
Skarga o stwierdzenie nieważności — Przywóz drukarek i
wkładów do drukarek z Singapuru — Szczególne okoliczności
— Klauzula słuszności — Artykuł 239 rozporządzenia
(EWG) nr 2913/92)

(2006/C 294/95)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hewlett-Packard GmbH (Böblingen, Niemcy)
(przedstawiciele: F. Boulanger, M. Mrozek i M. Tervooren,
adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawi-
ciele: X. Lewis, pełnomocnik, wspierany przez adwokata B.
Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji REM 06/02 z dnia 7 kwietnia 2004 r. informującej władze niemieckie, że zwrot należności celnych przywozowych od drukarek i wkładów do drukarek z Singapuru, na rzecz skarżącej, jest nieuzasadniony.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Strona skarżąca poniesie własne koszty oraz koszty Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— **Kontouli przeciwko Radzie**

(Sprawa T-416/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Renta inwalidzka — Współczynnik korygujący
— Ustalenie miejsca zamieszkania — Cofnięcie aktu admini-
stracyjnego — Uzasadnione oczekiwania)

(2006/C 294/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anna Kontouli (przedstawiciele: początkowo V. Akritidis i M. Tragalou, następnie V. Akritidis, avocats.)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Sims i D. Zahariou, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, żądanie uchylenia decyzji Rady z dnia 5 grudnia 2003 r. cofającej stosowanie do renty inwalidzkiej skarżącej współczynnika korygującego ustalonego dla Zjednoczonego Królestwa, a po drugie żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja Rady z dnia 5 grudnia 2003 r. cofająca stosowanie do renty inwalidzkiej skarżącej współczynnika korygującego ustalonego dla Zjednoczonego Królestwa w zakresie, w jakim cofa ona to prawo, zostaje uchylona ze skutkiem wstecznym za okres od dnia 1 maja 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja ponosi, oprócz swoich własnych kosztów, jedną trzecią kosztów skarżącej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 5.2.2005

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— **Kenneth Blackler przeciwko Parlamentowi Europej-
skiemu**

(Sprawa T-420/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Konkurs w oparciu o świadectwa posiadanych
kwalifikacji oraz egzaminy — Warunki dopuszczenia —
Długość studiów — Ocena świadectw posiadanych kwalifi-
kacji i zasług kandydatów — Naruszenie ogłoszenia o
konkursie — Oczywisty błąd w ocenie)

(2006/C 294/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kenneth Blackler (Ispra, Włochy) (przedsta-
wiciel(-e): P. Goergen, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciel(-e): A.
Bencomo Weber i J.F. De Wachter, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lipca 2004 r. zatwierdzającej decyzję komisji konkursowej konkursu PE/98/A z dnia 21 kwietnia 2004 r. o niedopuszczeniu skarżącego do egzaminów ustnych tego konkursu, ewentualnie o zasądzenie od Parlamentu 100 000 EUR tytułem odszkodowania za poniesione szkody i zadośćuczynienia za doznana krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r.
— **Lantzoni przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości**

(Sprawa T-156/05) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Awans — Przyznanie punktów awansu —
Związek ze sprawozdaniem z oceny — Odmowa awansu)

(2006/C 294/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dymitra Lantzoni (Übersyren, Luksemburg)
(przedstawiciel: M. Bouché, avocat)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości (przedstawiciel: M. Schauss, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji komitetu ds. zażeń strony pozwanej z dnia 8 marca 2005 r. dotyczącej punktów awansu przyznanych skarżącej w ramach postępowania w sprawie awansu za 2002 r. oraz nieawansowania skarżącej w ramach postępowania za 2003 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 25.6.2005

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 października 2006 r. — **Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu**

(Sprawa T-171/05) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2003 r. — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Przydział punktów za zasługi — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego do grupy szeregowania tłumacza-weryfikatora)

(2006/C 294/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Rollinger, avocat)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Kennedy, J.-M. Stenier i G. Corstens, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji o ostatecznym sporządzeniu sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego w postępowaniu w sprawie awansu za 2003 r., decyzji o przyznaniu skarżącemu punktów za zasługi w ramach postępowania w sprawie awansu za 2003 r. oraz decyzji o nieawansowaniu go w 2004 r., a także decyzji o oddaleniu zażalenia wniesionego na te decyzje oraz wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzje Trybunału Obrachunkowego w sprawie przydziału skarżącemu punktów za zasługi w postępowaniu w sprawie awansu za 2003 r. oraz o nieawansowaniu go w 2004 r. zostają uchylone.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
- 3) Trybunał Obrachunkowy poniesie koszty własne oraz połowę kosztów skarżącego.
- 4) Skarżący poniesie całość kosztów wynikłych z postępowania w sprawie zarządzenia środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 września 2006 r. — **Wirtschaftskammer Kärnten i best connect Ampere Strompool przeciwko Komisji**

(Sprawa T-350/03) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem — Osoby prawne — Akty dotyczące ich indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2006/C 294/100)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strony skarżące: Wirtschaftskammer Kärnten i best connect Ampere Strompool GmbH (Klagenfurt, Austria) (przedstawiciel: adwokat M. Angerer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet, S. Rating i K. Mojzesowicz, a następnie A. Bouquet i K. Mojzesowicz)

Interwenient popierający stronę skarżącą Ampere AG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. von Hammerstein i C.-S. Schweer)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG (Wiedeń, Austria); EVN AG (Maria Enzersdorf, Austria); Wien Energie GmbH (Wiedeń); Energie AG Oberösterreich (Linz, Austria); Burgenländische Elektrizitätswirtschafts-AG (Eisenstadt, Austria); i Linz AG für Energie, Telekommunikation, Verkehr und Kommunale Dienste (Linz) (przedstawiciele: adwokaci S. Polster i H. Wollmann)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/271/WEE z dnia 11 czerwca 2003 r. w sprawie zgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem i Porozumieniem o EOG (Sprawa COMP/M.2947 — Verbund/EnergieAllianz) (Dz.U. 2004, L 92, str. 91).

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżące zostają obciążone własnymi kosztami i solidarnie kosztami poniesionymi przez Komisję oraz interwenientów Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG, EVN AG, Wien Energie GmbH, Energie AG Oberösterreich, Burgenländische Elektrizitätswirtschafts-AG i Linz AG für Energie, Telekommunikation, Verkehr und Kommunale Dienste.
- 3) Interwenient Ampere AG pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.1.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — Bavendam i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T—80/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzje 2004/798/WE i 2004/813/WE — Wykaz terenów kontynentalnego i atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2006/C 294/101)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hinrich Bavendam (Brema, Niemcy), Günther Früchticht (Brema), Hinrich Geerken (Brema), Hans—Jürgen Weyhausen—Brinkmann (Brema), Curt—Hildebrand von Einsiedel (Lipsk, Niemcy), Christina Gräfin von Schall—Riau-cour (Ahlen—Vorhelm, Niemcy), Franz—Albert Metternich—Sandor, Prinz von Ratibor und Corvey (Höxter, Niemcy), Christoph Prinz zu Schleswig—Holstein (Thumby, Niemcy) i Stadt Schloß Holte—Stukenbrock, Niemcy) (przedstawiciel: T. Giesen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i B. Schima, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/798/WE z dnia 7 grudnia 2004 r., ustanawiającej, na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów kontynentalnego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (Dz.U. L 382, str. 1) oraz decyzji Komisji 2004/813/WE z dnia 7 grudnia 2004 r., ustanawiającej, na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (Dz.U. L 387, str. 1)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — CFE przeciwko Komisji

(Sprawa T-100/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja 2004/813/WE — Wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2006/C 294/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Compagnie d'entreprises CFE SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: B. Louveaux i J. van Ypersele, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/813/WE z dnia 7 grudnia 2004 r., ustanawiającej, na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (Dz.U. L 387, str. 1)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — Rodenbröker i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-117/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja 2004/813/WE — Wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2006/C 294/103)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Andreas Rodenbröker (Hövelhof, Niemcy) i 81 innych skarżących, których nazwiska figurują w załączniku do postanowienia (przedstawiciel: adwokat H. Glatzel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i B. Schima, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/813/WE z dnia 7 grudnia 2004 r., ustanawiającej, na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (Dz.U. L 387, str. 1)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję, w tym kosztami wynikającymi z postępowania w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2006 r. — Benkö i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-122/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja 2004/798/WE — Wykaz terenów kontynentalnego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2006/C 294/104)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Robert Benkö (Kohfidisch, Austria), Nikolaus Draskovich (Güssing, Austria), Alexander Freiherr von Kottwitz-Erdödy (Kohfidisch), Peter Masser (Deutschlandsberg, Austria), Alfred Prinz von und zu Liechtenstein (Deutschlandsberg), Marktgemeinde Götzendorf an der Leitha (Austria), Gemeinde Ebergassing (Austria), Ernst Harrach (Bruck an der Leitha, Austria), Schlossgut Schönbühel-Aggstein AG (Vaduz, Liechtenstein) i Heinrich Rüdiger Fürst Starhemberg'sche Familienstiftung (Vaduz) (przedstawiciel: M. Schaffgotsch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i B. Schima, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/798/WE z dnia 7 grudnia 2004 r., ustanawiającej, na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów kontynentalnego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (Dz.U. L 382, str. 1)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący zostają obciążeni kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005

**Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. —
Kretschmer przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa T-229/06)

(2006/C 294/105)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elfriede Kretschmer (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: G. Vandersanden, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji, podanej do wiadomości skarżącej w dniu 14 czerwca 2006 r., odmawiającej wypłaty w całości diet dziennych począwszy od dnia 16 października 2003 r. i ustalającej Overijse (Belgia) jako miejsce naboru;
- w konsekwencji, zasądzenie od pozwanego następujących kwot:
 - i) tytułem diet dziennych:
 - 50 euro dziennie za okres od dnia 16 października 2003 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r. na podstawie art. 12 ust. 1 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 2 czerwca 2003 r.,
 - 84 euro dziennie za okres od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. na podstawie art. 12 ust. 1 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 3 maja 2004 r.,
 - 84,35 euro dziennie za okres od dnia 1 maja 2005 r. na podstawie art. 15 ust. 2 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 7 marca 2005 r.,
 - ii) 72,39 euro tytułem uzupełniającego dodatku miesięcznego na podstawie art. 15 ust. 2 przepisów regulujących oddelegowanie ekspertów krajowych przy Parlamencie Europejskim z dnia 7 marca 2005 r.;

- zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżącej odsetek za zwłokę od kwot wymienionych powyżej w pkt. a) i b) począwszy od dnia wymagalności do dnia rzeczywistej zapłaty. Stopa odsetek powinna być obliczona na podstawie stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji finansowych, powiększonej o dwa punkty;
- zasądzenie od pozwanego symbolicznego 1 euro za krzywdę doznaną przez skarżącą wskutek nieprawidłowości wynikających z opóźnienia w załatwianiu sprawy;
- obciążenie Parlamentu wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest ekspertem krajowym oddelegowanym przy Parlamencie Europejskim. Po upływie pierwszej umowy za okres od dnia 16 października 2003 r. do dnia 15 października 2004 r., została ponownie zatrudniona na okres od dnia 16 października 2004 r. do dnia 15 października 2005 r., a następnie na okres dwóch lat, od dnia 16 października 2005 r. do dnia 15 października 2007 r. W skardze domaga się uchylenia decyzji, podanej do jej wiadomości pismem z dnia 14 czerwca 2006 r., odmawiającej wypłaty w całości diet dziennych począwszy od dnia 16 października 2003 r. i ustalającej Overijse (Belgia) jako miejsce naboru.

Na poparcie skargi o uchylenie skarżąca podnosi zarzut błędnej w jej przekonaniu wykładni i nieprawidłowego zastosowania przepisów dotyczących oddelegowanych ekspertów krajowych (OEK) przy Parlamencie. Skarżąca podnosi, że w chwili pierwszego zatrudnienia posiadała miejsce zamieszkania w Niemczech, a nie, jak przyjęły organy Parlamentu, w Belgii. Wskazuje, że jej oddelegowanie nastąpiło za porozumieniem organu macierzystego (premier landu Nordrhein Westfalen) oraz Komisji przy jej pierwszym zatrudnieniu w charakterze członka personelu tymczasowego na okres od dnia 1 września 2002 r. do 31 lipca 2003 r. Zdaniem skarżącej jest dowód na jej miejsce zamieszkania przed pierwszym zatrudnieniem oraz przy kolejnych zatrudnieniach. Skarżąca podnosi również, że jej przeprowadzka do Brukseli w celu objęcia stanowiska jako OEK i jej podporządkowanie prawu belgijskiemu, oznaczające wpisanie tymczasowego miejsca zamieszkania w Brukseli, nie może zostać uznane za zmianę „miejsca zamieszkania”, które zakłada osiedlenie się stabilne, stałe i długotrwałe. Na poparcie swego stanowiska powołuje się na fakt, że podlega systemowi zatrudnienia na czas określony, maksymalnie na okres 6 lat, a po tym okresie z założenia powróci do Niemiec, gdzie będzie nadal wypełniać obowiązki sędziego krajowego. Dlatego uważa, że jej miejscem naboru przez cały okres zatrudnienia jako OEK są Niemcy, a nie Bruksela.

W zakresie skargi o zadośćuczynienie skarżąca podnosi, że Parlament Europejski przekroczył rozsądny termin dla udzielenia odpowiedzi na jej wnioski o wyjaśnienia i ponowne zbadanie jej sytuacji, a zachowanie to jest sprzeczne z wymogami europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej. Skarżąca domaga się zadośćuczynienia za krzywdę poprzez zasądzenie symbolicznego jednego euro. Skarżąca domaga się również odsetek za zwłokę od kwot należnych na podstawie przepisów z 2002, 2004 o 2005 r. dotyczących OEK.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — NOS przeciwko Komisji

(Sprawa T-237/06)

(2006/C 294/106)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Nederlandse Omroep Stichting (przedstawiciele: J. J. Feenstra i H. M. H. Speyart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w szczególności art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 2 i 3 oraz odpowiadających im motywów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Nederlandse Omroep Stichting (NOS) wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie środków finansowych ad hoc przyznanych niderlandzkiej radiofonii publicznej (pomoc państwa C 2/2004 [ex NN 170/2003]).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi po pierwsze naruszenie art. 88 ust. 1, 2 i 3 WE oraz rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾. Jej zdaniem Komisja nieprawidłowo zinterpretowała i zastosowała rozróżnienie pomiędzy nową pomocą a istniejącą pomocą. Pomoc ad hoc, która jest przedmiotem zaskarżonej decyzji, jest częścią całego systemu finansowania niderlandzkiej radiofonii publicznej. Ten ogólny system został uznany przez Komisję za istniejącą pomoc. Pieniądze, które Komisja kwalifikuje jako środki finansowe ad hoc, zostały przyznane zgodnie z tym samym systemem i musiały zostać uznane za istniejącą pomoc.

Po drugie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 WE i 88 WE, ponieważ Komisja nieprawidłowo zinterpretowała i zastosowała wyrok w sprawie Altmark⁽²⁾. Komisja niesłusznie i przyjmując błędny punkt wyjścia stwierdziła, że środki finansowe ad hoc należy uznać za pomoc państwa. Zdaniem skarżącej kryteria, które Trybunał wypracował w wyroku Altmark, nie mogą mieć zastosowania w niniejszej sytuacji. Zamiast tego jako punkt wyjścia należało przyjąć Protokół Amsterdamski⁽³⁾ w sprawie finansowania radiofonii publicznej.

Po trzecie skarżąca podnosi naruszenie art. 87 WE i 88 WE, art. 253 EG oraz rozporządzenia nr 659/1999 z powodu braku związku pomiędzy przyznaniem środków finansowych ad hoc, a nadmierną kompensacją stwierdzoną przez Komisję. Nadmierna kompensacja, którą wiąże się z powstaniem rezerw u nadawców radiofonii, nie jest w wystarczającym zakresie wynikiem przyznania pieniędzy, które Komisja określa jako środki finansowe ad hoc.

Po czwarte Komisja naruszyła art. 87 i 88 WE, ponieważ niesłusznie uznała dochody pochodzące z praw autorskich jako pomoc państwa. Ponadto przyznanie środków finansowych ad hoc nie sprzyja skarżącej jako przedsiębiorstwu w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, a przyznanie publicznych środków finansowych nie prowadzi do zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Po piąte podnosi ona naruszenie art. 86 ust. 2 WE wynikające z niewystarczającego zbadania proporcjonalności. Także w świetle Protokołu Amsterdamskiego w sprawie finansowania radiofonii publicznej Komisja niesłusznie nie powiązała braku negatywnych skutków nadmiernej kompensacji z interesem związanym z wykonaniem zadania publicznego i z ogólnym interesem Wspólnoty po stwierdzeniu, że nie wystąpiło zakłócenie konkurencji. Skarżąca uważa, że Komisja powinna była w niniejszym przypadku uwzględnić ograniczony zasięg niderlandzkiego obszaru językowego i fakt, że utworzone rezerwy zostałyby wykorzystane w bliskiej przyszłości i z tego względu znikłyby.

Wreszcie skarżąca podnosi naruszenie przepisów proceduralnych ustanowionych w art. 88 ust. 2 WE oraz praw do obrony, ponieważ Komisja rozszerzyła zakres dochodzenia na inne aspekty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1);

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. str. I-7747

⁽³⁾ Protokół w sprawie systemów radiofonii publicznej w Państwach Członkowskich załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2006 r. — Niemcy przeciwko Komisji**(Sprawa T-258/06)**

(2006/C 294/107)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie nieważności Komunikatu wyjaśniającego Komisji z dnia 23 czerwca 2006 r. dotyczącego prawa wspólnotowego obowiązującego w dziedzinie udzielania zamówień, które nie są lub są jedynie częściowo objęte dyrektywami w sprawie zamówień publicznych oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje Komunikat wyjaśniający Komisji dotyczący prawa wspólnotowego obowiązującego w dziedzinie udzielania zamówień, które nie są lub są jedynie częściowo objęte dyrektywami w sprawie zamówień publicznych opublikowany w dniu 24 lipca 2006 r. na stronie internetowej Komisji i w dniu 1 sierpnia 2006 r. w Dzienniku Urzędowym (Dz.U. C 179, str. 2).

Na uzasadnienie skargi skarżąca podnosi, że Komisja nie miała kompetencji do ustanowienia przedmiotowego komunikatu. Skarżąca wyjaśnia w tym kontekście, że zaskarżony komunikat zawiera nowe zasady dotyczące zamówień publicznych, które wykraczają poza zobowiązania wynikające z obowiązującego prawa wspólnotowego. Zasady te wywierają skutki wiążące dla państw członkowskich. W WE brak jest jednak upoważnienia strony pozwanej do stanowienia tego rodzaju uregulowań. W związku z tym, zdaniem skarżącej w niniejszej sprawie chodzi o przypadek prawodawstwa faktycznego.

Skarżąca zarzuca ponadto, że ustanawiając wiążące uregulowania, strona pozwana naruszyła instytucjonalną równowagę pomiędzy Radą, Parlamentem Europejskim i Komisją.

Skarżąca podnosi wreszcie, że nawet gdyby Komisja była uprawniona do ustanowienia zaskarżonego komunikatu, należałoby stwierdzić jego nieważność, ponieważ miało miejsce naruszenie zasady pewności prawa. Strona pozwana powinna była powołać podstawę prawną i wyraźnie wskazać ją w przedmiotowym akcie prawnym. W związku z tym, Komisja uchybiła również obowiązkowi uzasadnienia wynikającemu z art. 253 WE.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2006 r. — Torres przeciwko OHIM — Navisa Industrial Vinícola Española (MANSO DE VELASCO)**(Sprawa T-259/06)**

(2006/C 294/108)

Język skargi: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Miguel Torres, S.A., (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również:* Navisa Industrial Vinícola Española, S.A.**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie R 865/2005-1 przy jednoczesnym obciążeniu Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:* Skarżąca*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* Słowny znak towarowy MANSO DE VELASCO dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie nr 2.261.527*Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności:* Navisa Industrial Vinícola Española, S.A.*Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności:* Hiszpański słowny znak towarowy VELASCO dla towarów z klasy 33*Decyzja Wydziału Sprzeciwów:* Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia*Decyzja Izby Odwoławczej:* Oddalenie odwołania*Podniesione zarzuty:* Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w odniesieniu do spornych oznaczeń nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, które uniemożliwiłoby ich współlistnienie na rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie F-18/05 D
przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 września 2006 r.
przez Komisję**

(Sprawa T-262/06 P)

(2006/C 294/109)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich

Druuga strona postępowania: „D”

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie F-18/05 D przeciwko Komisji;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej, aby orzekł w przedmiocie pozostałych zarzutów;
- orzeczenie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego zgodnie z obowiązującymi przepisami lub pomocniczo, pozostawienie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów Sądowi do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2006 r., o którego uchylenie wnosi się w ramach niniejszego odwołania, Sąd uchylił decyzję Komisji z dnia 4 maja 2004 r. oddalającą wniosek o uznanie, że choroba, na którą cierpi skarżący, ma podłoże zawodowe i obciążył Komisję całością kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania uchylenia wyroku Komisja podnosi zarzut dotyczący naruszenia prawa wspólnotowego, w szczególności art. 48 ust. 2 regulaminu, gdyż Sąd uznał za dopuszczalny argument dotyczący naruszenia powagi rzeczy osądzonej, który został według Komisji podniesiony przez skarżącego po raz pierwszy w replice w pierwszej instancji. Komisja twierdzi ponadto, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa lub błędnej wykładni prawa przedstawionej przez strony, a w szczególności przez nią samą. Co do argumentów materialnych, to Komisja uważa, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa wspólnotowego a w szczególności art. 73 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, jak również przepisów z nim związanych, że błędnie zinterpretował znaczenie wyroku T-376/02⁽¹⁾ i naruszył obowiązek

uzasadnienia. Twierdzi również, że Sąd naruszył zasadę pewności prawa.

⁽¹⁾ Wyrok Sądu z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie O przeciwko Komisji (Zb. Orz. SP str.I-A-349 i II-1595)

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — DH-HADLER NETWORKS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-264/06)

(2006/C 294/110)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: DH-HADLER NETWORKS SA (Bruksela, Belgia)
(przedstawiciel: L. Muller, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- uchylenie zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest oferentem uczestniczącym w przetargu na projekt EuropeAid/122742/C/SUP/RU „Social Integration of the Disabled in Privolzhsky Federal Okrug — Supply of social integration and rehabilitation-related equipment for the disabled and IT and office equipment for the information network” w ramach krajowego programu działania Tacis 2003⁽¹⁾. Pismem z dnia 20 czerwca 2006 r. Komisja poinformowała skarżącą, że przyjęła złożoną przez nią ofertę w odniesieniu do pozycji 1, 2 i 4. Jednakże pismem z dnia 14 lipca 2006 r. Komisja poinformowała skarżącą, że zamawiający postanowił anulować procedurę przetargu i nie zawierać umowy ze skarżącą w związku z niedostateczną konkurencją. W niniejszej skardze skarżąca wnosi o uchylenie decyzji zawartej w tym ostatnim piśmie.

Skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia podstawowych przepisów proceduralnych, ponieważ decyzja Komisji o nieudzieleniu zamówienia skarżącej nie została dostatecznie uzasadniona. Dopiero w odpowiedzi na pismo skarżącej z dnia 17 lipca 2006 r., pismem z dnia 27 lipca 2006 r., Komisja sprecyzowała, że podjęta przez nią decyzja została oparta na art. 101 rozporządzenia Rady nr 1605/2000⁽¹⁾. Zdaniem skarżącej uzasadnienie przez Komisję zaskarżonej decyzji nie umożliwia żadnej oceny względów, dla których Komisja zakwestionowała swoją pierwotną decyzję o przybiciu oferty skarżącej. Ten brak precyzji w uzasadnieniu Komisji ma tym większe znaczenie, że Komisja zmieniła swoje wcześniejsze oficjalne stanowisko.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia art. 253 WE. Anulując przetarg ze względu na niedostateczną konkurencję Komisja dopuściła się oczywistego i ciężkiego uchybienia, ponieważ przedstawiła nieprecyzyjne i niepełne uzasadnienie decyzji, podczas gdy w przeszłości skarżąca otrzymywała wielokrotnie zamówienia, mimo iż była jedynym oferentem biorącym udział w przetargu.

(¹) Program oparty na rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 99/2000 z dnia 29 grudnia 1999 r. dotyczącym świadczenia pomocy dla państw partnerskich w Europie Wschodniej i Azji Środkowej (Dz.U. 2000, L 12, str. 1)

(²) Rozporządzenie (WE, Euratom) z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2006 r. — Lee/DE przeciwko OHIM — Cooperativa Italiana di Ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Sprawa T-265/06)

(2006/C 294/111)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sara Lee/DE NV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat C. Hollier-Larousse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cooperativa Italiana di Ristorazione Soc. coop. rl

Żądania strony skarżącej

- uchylenie i zmiana decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM w części dotyczącej utrzymania w mocy odrzucenia częściowego sprzeciwu wniesionego przez skarżącą wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „PIAZZA del SOLE” nr 1 518 901 oraz odrzucenia sprzeciwu nr B 337 081,
- w konsekwencji częściowa odmowa rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „PIAZZA del SOLE” nr 1 518 901 w odniesieniu do towarów z klas 21, 29, 30 i 42,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Cooperativa Italiana di Ristorazione Soc. coop. rl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PIAZZA del SOLE” dla towarów z klas 16, 21, 25, 29, 30, 35, 36 i 42 — zgłoszenie nr 1 518 901

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe i międzynarodowe słowne znaki towarowe „PIAZZA” i „PIAZZA D'ORO” dla towarów z klas 21, 29, 30 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ Izba Odwoławcza dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędów, stwierdzając mało odróżniający charakter elementu wspólnego spornym oznaczeniom, nie wyciągając narzucających się konsekwencji z dokonanego przez nią stwierdzenia, zgodnie z którym elementy „D'ORO” i „DEL SOLE” są słowami potocznymi, jak również uznając, że sposób postrzegania znaków towarowych jest zdominowany przez różnice dzielące sporne oznaczenia.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2006 r. — Komisja przeciwko TH Parkner

(Sprawa T-266/06)

(2006/C 294/112)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Wilderspin, wspierany przez R van der Houta, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: TH Parkner GmbH z siedzibą w Mühlhausen (Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej kwoty 64.078,58 euro wraz z odsetkami w wysokości 6,04 % liczonymi od dnia 1 sierpnia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. i w wysokości 8,04 % liczonymi od dnia 1 stycznia 2003 r.,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zawarła z pozwaną umowę o udzielenie dotacji na konstrukcję elektrociepłowni blokowej z przetwornikiem termoelektrycznym (silnikiem Stirlinga) w zakładzie przemysłowym w Turynii w ramach wspierania technologii energetycznych w Europie (program THERMIE).

Pismem z dnia 4 grudnia 1995 r. Komisja wypowiedziała tę umowę, ponieważ pozwana nie wykorzystała wypłaconej na jej rzecz kwoty w sposób zgodny z umową. W niniejszej skardze skarżąca żąda od pozwanej zwrotu ostatniej, wymagalnej raty wraz z odsetkami.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2006 r. — Olimpiaki Aeroporia Ipiresies przeciwko Komisji

(Sprawa T-268/06)

(2006/C 294/113)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Olimpiaki Aeroporia Ipiresies A.E. (Olympic Airways Services S.A.) (przedstawiciele: P. Anestis, T. Soames, G. Goeteyn, S. Mavrogenis, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, w trybie art. 230 WE i 231 WE, nieważności ustalenia w art. 1 decyzji Komisji E(2006)1580 final z dnia 26 kwietnia 2006 r., maksymalnej kwoty należnego skarżącej zgodnie z prawem odszkodowania w odniesieniu do okresu między dniem 11 a 14 września 2001 r., w wysokości 668 783 057 GDR,
- stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji, w świetle którego wypłacone odszkodowanie było niezgodne ze wspólnym rynkiem,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji E(2006)1580 final z dnia 26 kwietnia 2006 r. w sprawie systemu pomocy państwa C-39/2003 (ex NN 119/02), której Grecja udzieliła przewoźnikom lotniczym w związku ze stratami poniesionymi przez nich w okresie od dnia 11 do 14 września 2001 r.

Na wstępie skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie rozpatrywanych okoliczności faktycznych i w konsekwencji naruszyła art. 87 ust. 2 lit. b) WE, stwierdzając, że przyznana w celu naprawienia szkód poniesionych po dniu 14 września 2001 r. pomoc finansowa nie była bezpośrednio związana z zamknięciem przestrzeni powietrznej Stanów Zjednoczonych wskutek zamachów terrorystycznych w dniu 11 września 2001 r., a zatem stanowiła niezgodną z wspólnym rynkiem pomoc państwa.

Konkludując skarżąca podnosi, że całkowity brak uzasadnienia co do względów, z powodu których nie przychylnono się do spornego odszkodowania stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych uzasadniająca stwierdzenie nieważności decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Lego Juris przeciwko OHIM — Mega Brands (klocek Lego)

(Sprawa T-270/06)

(2006/C 294/114)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lego Juris A/S (Billund, Dania) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck i T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Mega Brands Inc. (Montreal, Kanada)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Wielkiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2006 r. w sprawie nr R 856/2004-G oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „klocek LEGO” dla towarów należących do klasy 28 w „kolorze czerwonym” — Wspólnotowy znak towarowy nr 107 029

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Mega Brands Inc.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi jeden zarzut. Twierdzi ona, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. e) pkt ii) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z uwagi na to, iż — zdaniem skarżącej — dokonano w niej niewłaściwej wykładni tego przepisu oraz celów jego wydania, a także z tej przyczyny, że w decyzji tej zastosowano omawiany przepis do czegoś, co nie jest objęte ochroną prawną znaku towarowego wynikającą z omawianej rejestracji.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Microsoft przeciwko Komisji

(Sprawa T-271/06)

(2006/C 294/115)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Microsoft Inc (Seattle, USA) (przedstawiciele: adwokaci J-F. Bellis, G. Berrisch oraz I. S. Forrester, QC i D. W. Hull, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006)3143 wersja ostateczna z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie ostatecznej kwoty kary pieniężnej nałożonej na Microsoft Corporation w decyzji C(2005)4420 wersja ostateczna i

zmiany tej decyzji w odniesieniu do kwoty tej kary pieniężnej;

- ewentualnie stwierdzenie nieważności lub obniżenie nałożonej kary pieniężnej, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 10 listopada 2005 r. (zwaną dalej „decyzją na podstawie art. 24 ust. 1”), wydaną na podstawie art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 Komisja nałożyła karę pieniężną w przypadku niezastosowania się przez skarżącą do zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności zgodnie z decyzją C(2004)900 wersja ostateczna z dnia 24 marca 2004 r. (zwaną dalej „decyzją z 2004 r.”). W zaskarżonej decyzji C(2006)3143 wersja ostateczna z dnia 12 lipca 2006 r. została ustalona ostateczna kwota kary pieniężnej za okres od dnia 16 grudnia 2005 r. do dnia 20 czerwca 2006 r. w wysokości 280,5 miliona EUR.

W skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z następujących powodów:

Po pierwsze skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła obowiązek udzielenia jasnych informacji i dokładnych wskazówek w odniesieniu do to tego, czego wymagała w celu zastosowania się do decyzji z 2004 r. Skarżąca uważa, że takie informacje i wskazówki były konieczne do wyboru środków, których oczekuje się od niej w celu wykonania zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności. W związku z tym skarżąca następnie podnosi, że Komisja nie zawarła odpowiednich wskazówek w decyzji z 2004 r. jak również w samej decyzji na podstawie art. 24 ust. 1, ani przed ich wydaniem ani nawet w kilka miesięcy po ich wydaniu.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja wystarczająco nie dowiodła, że skarżąca nie wykonała zobowiązania dostarczenia informacji o interoperacyjności, tak jak wymaga tego decyzja z 2004 r. Mianowicie Komisja nie przedstawiła jasnego i przekonującego rozumowania popartego wystarczająco jasnymi i spójnymi dowodami, że (1) dokumentacja techniczna udostępniona przez skarżącą w dniu 15 grudnia 2005r. nie spełniała wymogów określonych w decyzji z 2004 r.; a (2) żaden z kolejnych kroków podjętych przez skarżącą w okresie od dnia 16 grudnia 2006r. do czerwca 2006 r. nie wystarczał do zapewnienia zastosowania się do tej decyzji. W szczególności, zdaniem skarżącej, Komisja nie oceniła obiektywnie przedstawionego jej materiału dowodowego oraz zastosowała błędne kryterium przy ocenie dokumentacji technicznej.

Jako trzeci powód stwierdzenia nieważności skarżąca wskazuje na fakt, że Komisja odmówiła jej prawa do bycia wysłuchaną przed wydaniem zaskarżonej decyzji, ponieważ okres odniesienia dla nałożenia kary pieniężnej obejmował okres od dnia 16 grudnia 2005r. do dnia 20 czerwca 2006 r., natomiast pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zostało opublikowane w dniu 21 grudnia 2005 r., nie obejmując pojedynczego dnia okresu odniesienia.

Po czwarte Komisja naruszyła prawa do obrony, ponieważ odmówiła pełnego dostępu do akt sprawy, w tym do wymiany informacji pomiędzy Komisją, z jednej strony, a jej ekspertami, z drugiej strony.

Wreszcie skarżąca sugeruje, że kwota kary pieniężnej jest wygórowana i nieproporcjonalna, ponieważ Komisja nie uwzględniła złożoności zobowiązania i zupełnie pominęła, że skarżąca starała się zastosować do poprzednich decyzji Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-272/06)

(2006/C 294/116)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidis, adwokaci)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi,
- obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania, również jeśli skarga ta zostanie oddalona.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 2006 r. o odrzuceniu jej oferty przedstawionej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert AM CJ 13/04 w zakresie konserwacji, rozwoju i serwisowania aplikacji informatycznych (OJ 2005/S 127-125162 & 2005/S 171-169521) oraz o przyznaniu zamówienia innemu oferentowi.

Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została podjęta z naruszeniem rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1), szczególnie przepisów w sprawie jego wykonania i dyrektywy 2004/18/WE, poprzez nieprawidłową jej zdaniem interpretację kryteriów selekcji, naruszenie zasad przejrzystości i równego traktowania uczestników.

Ponadto skarżąca twierdzi, że decyzja instytucji zamawiającej zawiera oczywiste błędy w ocenie jej oferty, wykraczając tym samym poza granice uprawnień dyskrecjonalnych instytucji wspólnotowych w dziedzinie zamówień publicznych.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2006 r. — ISD Polska i Industrial Union of Donbass przeciwko Komisji

(Sprawa T-273/06)

(2006/C 294/117)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ISD Polska sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) i Industrial Union of Donbass Corp. (Donieck, Ukraina) (przedstawiciele: adwokaci C. Rapin i E. Van den Haute)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną
- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 5 lipca 2005r. w sprawie pomocy przyznanej przez Polskę na rzecz Huty Częstochowa S.A. [notyfikowanej jako dokument C (2005) 1962];
- tytułem żądania ewentualnego uznanie, że w dniu wniesienia niniejszej skargi zobowiązanie Polski do odzyskania pomocy i odsetek określonych w art. 3 decyzji nie istnieje i w konsekwencji, że kwoty tej pomocy i odsetki nie należą się;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 2 akapit drugi decyzji i przekazanie kwestii związanej z odsetkami Komisji w celu wydania nowej decyzji w rozumieniu załącznika A do niniejszej skargi lub każdego innego rozważania Sądu w motywach wyroku;
- w każdym razie obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania
- w przypadku rozstrzygnięcia przez Sąd, że należy umorzyć postępowanie, obciążenie Komisji kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 6 w związku z art. 90 lit. a) regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją C(2005)1962 wersja ostateczna z dnia 5 lipca 2005 r. (Pomoc państwa nr C 20/04, ex NN 25/04) Komisja uznała niektóre środki pomocy na restrukturyzację przyznane przez Polskę producentowi stali Huta Częstochowa S.A. za niezgodne ze wspólnym rynkiem i nakazała ich odzyskanie. Skarżąca ISD Polska jest następcą beneficjenta pomocy i spółką zależną drugiej skarżącej — Industrial Union of Donbass, która posiada jej wszystkie akcje. Dwie skarżące zostały uznane w zaskarżonej decyzji jako przedsiębiorstwa solidarnie odpowiedzialne za zwrot pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie skargi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji skarżące podnoszą sześć zarzutów.

W pierwszym zarzucie podnoszą one, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla wyniku dochodzenia. Utrzymują one, że po dokonaniu sprzedaży aktywów pierwotnego beneficjenta pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, które zostały nabyte przez ISD Polska (i Donbass), sprzedawca pierwotnego beneficjenta pomocy zachował korzyść wynikającą z tej pomocy i to on powinien zapewnić jej zwrot. Skarżące utrzymują, że w niniejszym przypadku prawidłowe ustalenie istotnych faktów dotyczących sprzedaży aktywów Huty Częstochowa na rzecz ISD Polska (i Donbass) doprowadziłoby Komisję do stwierdzenia, że w wyniku przejęcia środków produkcji od Huty Częstochowa po cenie rynkowej pomoc została już zwrócona sprzedawcy. Zdaniem skarżących Komisja w ten sposób naruszyła ciężący na niej obowiązek starannego i bezstronnego zbadania wszystkich okoliczności istotnych dla niniejszego przypadku.

Drugi zarzut podniesiony przez skarżące jest oparty na naruszeniu prawa do przedstawienia uwag, określonego w art. 88 WE i w art. 6 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾. Utrzymują one, że publikacja w Dzienniku Urzędowym decyzji o otwarciu formalnej procedury dochodzenia nie określa wystarczająco dokładnie kwestionowanej pomocy ani jej kwoty, pomimo że te informacje były znane Komisji. Z tego względu nie mogły one wiedzieć, jaka pomoc jest objęta dochodzeniem i nie mogły ocenić, czy było wskazane przedstawienie ich uwag.

Ta sama nieprawidłowość stanowi postawę trzeciego zarzutu skarżących, które podnoszą naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań. Utrzymują one, że jeśliby decyzja o otwarciu dochodzenia pozwoliła Donbass stwierdzić, jaka pomoc była przedmiotem postępowania, ta spółka byłaby w stanie przedstawić Komisji dowody wskazujące na to, że ta pomoc była zgodna z prawem wspólnotowym, tak jak czynią to ISD Polska i Donbass w niniejszej skardze.

W czwartym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła Protokół 8 Traktatu o Przystąpieniu w sprawie restrukturyzacji polskiego przemysłu stalowego⁽²⁾ poprzez wyłącznie językową wykładnię niektórych jego przepisów, które powinna była interpretować w świetle jego celów i w ramach kontekstu, w jakim został on przyjęty. W wyniku tej błędnej wykładni Komisja zażądała w decyzji zwrotu pomocy państwa uzyskanej przed przyjęciem Protokołu nr 8 przez spółki, które nie zostały

wymienione w jego załączniku, który określa osiem przedsiębiorstw będących beneficjentami, które mogą korzystać z pomocy Polski na zasadzie wyjątku od art. 87 i 88 WE. Skarżące podnoszą, że ponieważ Komisja działała bez podstawy prawnej Komisji nie przysługuje kompetencja do decydowania o pewnych środkach pomocy, których dotyczy zaskarżona decyzja i że z tego względu wkroczyła ona w zakres właściwości *ratione temporis* innych instytucji wspólnotowych.

Piąty zarzut oparty jest na naruszeniu art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, ponieważ decyzja w sprawie zwrotu pomocy jest sprzeczna z zasadami uzasadnionych oczekiwań, pewności prawnej i równości traktowania.

W szóstym zarzucie skarżące podnoszą, tytułem żądania ewentualnego, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 794/2004⁽³⁾ w zakresie ustalania stopy procentowej mającej zastosowanie w niniejszym przypadku do zwrotu pomocy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz.U L 83, str. 1

⁽²⁾ Dz.U. 2003, L 236, str. 948

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, Dz.U. L 140, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2006 r. — Estaser El Mareny przeciwko Komisji

(Sprawa T-274/06)

(2006/C 294/118)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Estaser El Mareny, S.L. (Walencja, Hiszpania) (Przedstawiciele: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz i L. Ruiz Ezquerria)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE, sprawa COMP/B-1/38.348 Repsol CPP;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r., w której wspomniana instytucja przyjęła zobowiązania zaproponowane przez REPSOL CPP, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu ⁽¹⁾.

Decyzja ta została wydana w ramach postępowania wszczętego w następstwie złożonego przez REPSOL CPP wniosku o wydanie atestu negatywnego lub ewentualnie indywidualnego zwolnienia w odniesieniu do porozumień lub wzorów umów, za pomocą których przedsiębiorstwo to wykonuje swoją działalność dystrybucji paliw silnikowych w stacjach usługowych w Hiszpanii.

W propozycji zobowiązań przyjętej przez Komisję REPSOL CPP zobowiązała się w szczególności do zwiększenia liczby stacji usługowych mogących zmienić dostawcę w skali roku i w tym celu REPSOL CPP zobowiązała się do oferowania właścicielom pozbawionym użytkownika lub podmiotom eksploatującym stacje usługowe możliwości odkupienia prawa użytkowania lub prawa powierzchni [prawa do budynku], wymagając jednak przestrzegania przez podmiot eksploatujący szeregu warunków.

Na poparcie swej skargi skarżąca, będąca uprawnionym podmiotem eksploatującym stację usługową, która zawarła umowę o dostawę z REPSOL CPP, utrzymuje, że

- a) Umowy zawierane między REPSOL CPP i stacjami usługowymi naruszały bądź naruszają czasowe ograniczenia określone w prawie wspólnotowym w odniesieniu do klauzul ograniczających konkurencję. Skarżąca dodaje, że przed przedstawieniem przez REPSOL CPP propozycji zobowiązań, Komisja przygotowywała się do wydania decyzji stwierdzającej naruszenie i nakazującej jego zaprzestanie.
- b) W konsekwencji sporne umowy należy uznać za nieważne na podstawie art. 81 ust. 2 traktatu WE.
- c) Komisja nie może zatwierdzić tych umów w drodze procedury przyjęcia zobowiązań, jeżeli podmiot popełniający naruszenie nie jest zobowiązany do natychmiastowego zakończenia praktyki ograniczającej, lecz jedynie do dopuszczenia możliwości wcześniejszego odkupienia. Z drugiej strony, nawet jeśli nadmierna długość obowiązywania klauzul ograniczających konkurencję stanowi naruszenie regulacji w zakresie konkurencji, podmiot eksploatujący jest zobowiązany, w celu odkupienia swego prawa, do zapłaty ceny obliczonej między innymi na podstawie okresu pozostałego do wygaśnięcia umownego ograniczonego prawa rzeczowego.

Skarżąca wskazuje wreszcie na naruszenie zasady, na mocy której podmiot prawny nie może odnieść korzyści z nadużycia prawa ani niesłusznie się wzbogacić.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 1, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2006 r. — Omya przeciwko Komisji

(Sprawa T-275/06)

(2006/C 294/119)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Omya AG (Oftringen, Szwajcaria) (Przedstawiciele: J. Flynn, Barrister i C. Ahlborn, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— [...] Omya wnosi więc do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji i obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Omya.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 3163 wersja ostateczna z dnia 19 lipca 2006 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw COMP/M.3796, w której Komisja uznała, że przejęcie przez skarżącą działalności w zakresie wytrąconego węgla wapnia od J.M. Huber Corporation jest zgodne ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Komisja wprowadziła następnie pewne warunki i obowiązki, które skarżąca ma spełnić.

Skarżąca stwierdza, że a) względy konkurencji wskazane przez Komisję są bezzasadne oraz że b) w każdym razie środki zaradcze rzeczywiście nałożone na skarżącą są nieodpowiednie i nieusprawiedliwione względami wskazanymi przez Komisję oraz nie są w stanie wywołać utrzymywanych przez Komisję skutków.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty prawne.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że Komisja w sposób oczywście błędny stwierdziła, że transakcja znacznie zakłóci skuteczną konkurencję.

Po drugie skarżąca stwierdza, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszyła zasadę proporcjonalności poprzez wprowadzenie wymogu zbycia fabryki Kuusankoski.

Po trzecie skarżąca wskazuje, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne poprzez nieprawidłowe zbadanie dowodów znajdujących się w jej posiadaniu oraz niezapewnienie skarżącej dostępu do wszystkich stosownych dokumentów, przez co naruszyła prawo skarżącej do obrony.

Decyzja Izby Odwoławczej: Odrzucenie żądania przywrócenia stanu poprzedniego i stwierdzenie, że odwołanie uznaje się za niewniesione.

Podniesione zarzuty: Niewłaściwa wykładnia art. 78 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94, polegająca na uznaniu, że nie można żądać przywrócenia stanu poprzedniego jeśli przedmiotem odwołania jest niezachowanie terminu określonego w art. 59 rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Omnicare przeciwko OHIM — Yamanouchi Pharma (OMNICARE)

(Sprawa T-277/06)

(2006/C 294/120)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Omnicare Inc. (Covington, USA) (przedstawiciel: M. Edenborough, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Yamanouchi Pharma GmbH (Heidelberg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- uwzględnienie skargi wniesionej przez skarżącą do Sądu Pierwszej Instancji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej w sprawie nr R0446/2006-2 w całości;
- przekazanie żądania przywrócenia stanu poprzedniego Izbie Odwoławczej do ponownego rozpoznania
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem ze skargi przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OMNICARE” dla towarów i usług należących do klas 16 i 42, zgłoszenie nr 284 067

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprawie: Yamanouchi Pharma GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy graficzny znak towarowy „OMNICARE” dla towarów i usług należących do klas 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2006 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji

(Sprawa T-278/06)

(2006/C 294/121)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. O'Neill, działający w charakterze pełnomocnika i H. Mercer, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji 2006/554/WE dotyczącego rozliczenia rachunków przedstawionych przez państwa członkowskie w związku z wydatkami poniesionymi z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, w zakresie w jakim wyłącza on z finansowania wspólnotowego wydatki w wysokości £1,351,441.25 poniesione przez Zjednoczone Królestwo w latach 2001 — 2004 w sektorze „tłuszczów maślanych w przetwórstwie spożywczym”, ze względu na „niewystarczającą ilość kontroli ilości wyprodukowanych produktów”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji 2006/554/WE wyłączonej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽¹⁾, a w szczególności części odnoszącej się do wykorzystywania tłuszczów maślanych w przetwórstwie spożywczym w Zjednoczonym Królestwie.

Spór dotyczy środków kontroli podjętych przez stronę skarżącą na podstawie art. 23 rozporządzenia Komisji nr 2571/97⁽¹⁾ („rozporządzenie Komisji”), określającego środki podejmowane przez państwa członkowskie dotyczące, między innymi, produkcji i wykorzystywania koncentratu masła, które mogą być przedmiotem pomocy w sytuacji gdy koncentrat masła jest wykorzystywany do produkcji określonych wyrobów cukierniczych i ciastek.

Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia Komisji przewiduje „kontrolę na miejscu” w zakładach wytwarzających koncentrat masła „podczas wytwarzania koncentratu masła”, w taki sposób, że „każda oferta, która wygrywa przetarg [...] jest poddawana kontroli co najmniej raz”.

Komisja jest zdania, że strona skarżąca nie dokonała kluczowych kontroli, w zakresie w jakim z wykładni rozporządzenia Komisji wynika, że strona skarżąca jest zobowiązana do przeprowadzenia fizycznych kontroli ilości koncentratu masła zawartych w każdej partii składającej się na ofertę, po jej wytworzeniu. Strona skarżąca twierdzi, że rzeczywistości prowadzi to do zapewnienia co najmniej dwukrotnej kontroli każdej oferty. Podnosi ona, że Komisja opiera się na pojęciu nie figurującym w rozporządzeniu Komisji, mianowicie „fizycznej” kontroli ilości.

Strona skarżąca przytacza dwa zarzuty:

- a) Komisja naruszyła prawo w zakresie w jakim sporna decyzja pozostaje w sprzeczności z art. 7 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1258/1999⁽²⁾ („rozporządzenie Rady”) w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, ponieważ wniosek, iż dane wydatki nie zostały poniesione zgodnie z przepisami wspólnotowymi sformułowanymi w art. 23 ust. 2 rozporządzenia Komisji, był bezpodstawny oraz
- b) Komisja naruszyła prawo w zakresie w jakim określenie wyłączonej kwoty było sprzeczne z art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218, str. 12.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych (Dz.U. 1997 L 350, str. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 15 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 1999 L 160, str. 103)

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Europaiki Dynamiki przeciwko ECB

(Sprawa T-279/06)

(2006/C 294/122)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidas, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi,
- obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca złożyła ofertę w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w ramach procedury negocjacyjnej dotyczącej świadczenia usług doradztwa i rozwoju technologii informatycznych na rzecz Europejskiego Banku Centralnego („EBC”)(OJ 2005/S 137-135354). Skarżąca nie zgadza się z decyzją o odrzuceniu jej oferty i rozpoczęciu negocjacji umownych z innymi oferentami.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że EBC bezprawnie nie ujawnił w zaproszeniu do składania ofert, wagi kryteriów i składników kryteriów oceny, oraz że użył niejasnych sformułowania dla dokonania negatywnej oceny oferty skarżącej, naruszając w ten sposób zasadę przejrzystości i dobrej administracji oraz nie przedstawiając uzasadnienia. Ponadto skarżąca podnosi, że EBC dopuścił się szeregu błędów w ocenie oferty skarżącej. Wreszcie skarżąca twierdzi, że EBC wprowadził w zaproszeniu do składania ofert szczególnie wymóg, który faworyzował spółki mające siedzibę w Niemczech naruszając tym samym m.in. art. 12 WE i 49 WE.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji**(Sprawa T-280/06)**

(2006/C 294/123)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności memorandum Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej - Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach, z dnia 24.7.2006 r. nr 06626, dotyczącego wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Ref. Program POR Sicilia (nr CCI 1999 IT 61 PO 011)
- stwierdzenie nieważności wszelkich aktów związanych i przygotowawczych, oraz obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumentyZarzuty i główne argumenty w tej sprawie są podobne do powołanych w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji ⁽¹⁾.⁽¹⁾ Dz.U. C 262, z 23.10.2004, str. 55**Skarga wniesiona w dniu 6 października 2006 r. — Hiszpania przeciwko Komisji****(Sprawa T-281/06)**

(2006/C 294/124)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 lipca 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji EFOR, w zakresie w jakim wyłącza wydatki wskazane w niniejszej skardze,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja wyłączyła z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Królestwo Hiszpanii w związku z pomocą wyrównawczą dotyczącą bananów.

Powodem korekty były niedociągnięcia w zakresie kontroli jakości i w określaniu ilości produktów wprowadzonych na rynek.

Na poparcie swych żądań skarżące państwo podnosi, że Komisja:

- naruszyła art. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 oraz art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999. Twierdzi ono w tym zakresie, że władze hiszpańskie właściwie zastosowały postanowienia rozporządzenia (EWG) nr 1858/93 obowiązujące w latach, których dotyczą omawiane korekty finansowe, jako że nie mogąc zobowiązać producentów do przedstawienia faktur sprzedaży bananów, uwzględniły w okresie obliczania pomocy dokument pomocniczy SAD (single administrative document) dowodzący wprowadzenia bananów do obrotu. Z drugiej strony Komisja nie podważyła twierdzenia władz hiszpańskich, że ilości bananów dla których przyznano pomoc zostały rzeczywiście wprowadzone do obrotu, jeśli uwzględnić dodatkową wagę opakowań i inne istotne czynniki.

Co się tyczy kontroli jakości skarżące państwo twierdzi, że zgodnie z zapisem art. 7 i sekcji II.B załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2257/94, inspekcje dokonywane w czasie wizyty weryfikacyjnej Komisji odpowiadały inspekcjom przeprowadzanym przez ekspertów Ministerstwa Rolnictwa Comunidad Autónoma de Canarias w organizacjach producentów, w celu sprawdzenia prawidłowości ich kontroli, wobec czego ich zasadniczym celem nie było zapewnienie, by banany w obrocie handlowym były wymaganej jakości.

- naruszyła zasadę proporcjonalności ograniczając się do zastosowania korekty procentowej, opartej wyłącznie na ocenie bardzo niskiego poziomu ryzyka dla EFOGR, a nie w sposób bardziej odpowiedni dla uwzględnienia szkód teoretycznie poniesionych przez EFOGR.

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2006 — Huta „Częstochowa”/Komisja**(Sprawa T-288/06)**

(2006/C 294/125)

język postępowania: polski

Strony:

Strona skarżąca: Huta „Częstochowa” S.A. (Przedstawiciele: Cz. Sadkowski i D. Sałajewski, radcowie prawni)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 2 akapit 2 decyzji Komisji z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie pomocy państwa nr C 20/04 (ex. NN 25/05) na rzecz Huty „Częstochowa” S.A.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 lipca 2005 roku w sprawie pomocy państwa nr C 20/04 (ex. NN 25/04) uznającej w art. 3 ust. 1 za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc, jakiej Polska udzieliła Hucie „Częstochowa” S.A. w okresie od 1997 r. do maja 2002 r. w formie pomocy operacyjnej i pomocy na cele restrukturyzacji zatrudnienia. Decyzja została doręczona skarżącej w dniu 21 sierpnia 2006 r. W art. 3, ust. 2 skarżonej decyzji Komisja zobowiązała Polskę do podjęcia niezbędnych kroków w celu odzyskania udzielonej bezprawnie pomocy od wymienionych w tym ustępie przedsiębiorstw, w tym skarżącej. Zgodnie z decyzją, wszystkie przedsiębiorstwa wymienione w powyższym ustępie ponoszą solidarnie odpowiedzialność za zwrot tej pomocy, co powinno nastąpić niezwłocznie i zgodnie z procedurami prawa krajowego. Odsetki powinny zostać naliczone za cały okres od dnia przyznania pomocy do dnia jej faktycznego odzyskania, zgodnie z przepisami zawartymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi, strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie artykułu 87 i 88 Traktatu WE oraz artykułu 7, ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽²⁾ poprzez uznanie, że w/w przepisy zezwalają na wydanie decyzji określającej pomoc udzieloną przez państwo członkowskie przed jego przystąpieniem do Unii Europejskiej jako pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, pomimo że przedmiotowa pomoc nie była stosowana po przystąpieniu przez Polskę do Traktatu WE, a tym samym uznanie, że do sum podlegających zwrotowi doliczone zostaną odsetki za cały okres od dnia przyznania pomocy Hucie „Częstochowa” do jej faktycznego odzyskania. Skarżąca podnosi, że pomoc udzielona w latach 1997-2002 i nie stosowana po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, nie może być uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem w oparciu o art. 87 Traktatu WE, ponieważ nie mogła ona wpływać na handel wewnątrz-wspólnotowy w okresie przed 1 maja 2004 r., czyli przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, kiedy rynek polski nie stanowił elementu rynku wewnątrz-wspólnotowego. Ponadto, w opinii skarżącej, ponieważ Protokół nr 8 do Traktatu akcesyjnego ⁽³⁾ w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali, nie wymienia jej w załączniku 1, w związku z czym większość przepisów tego Protokołu nie dotyczy się skarżącej.
- naruszenie artykułu 9 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 poprzez brak ustalenia w decyzji stopy procentowej zwrotu pomocy państwa. Tymczasem, według skarżącej, zgodnie z cytowanym przepisem, w związku z brakiem w Polsce stóp pięcioletnich międzybankowych transakcji Swap przed jej przystąpieniem do Unii Europejskiej, powinno nastąpić uzgodnienie pomiędzy Komisją a Polską w tym zakresie, co z kolei powinno znaleźć odzwierciedlenie w zaskarżonej decyzji lub innej decyzji Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140, str.1)

⁽²⁾ Dz.U. L 83, str.1

⁽³⁾ Traktat w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej z dnia 23 kwietnia 2003 r. (Dz.U. L 236, str. 17)

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 października 2006 r. — Landgren przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia.

(Sprawa F-1/05) ⁽¹⁾

(Personel tymczasowy — Umowa na czas nieokreślony — Zwolnienie — Brak kwalifikacji zawodowych — obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2006/C 294/126)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pia Landgren (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat)

Strona pozwana: Europejskiej Fundacji Kształcenia Zawodowego (przedstawiciele: M. Dunbar, dyrektor, wspierany przez G. Vandersandena, avocat)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie uchylenia decyzji o zwolnieniu skarżącej i po drugie żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja Europejskiej Fundacji Kształcenia z dnia 25 czerwca 2004 r. o rozwiązaniu umowy na czas nieokreślony z P. Landgren, mającą status członka personelu tymczasowego, zostaje uchylona.
- 2) W terminie trzech miesięcy od daty ogłoszenia wyroku strony przekażą Sądowi informację o kwocie odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu szkód poniesionych i krzywd doznanych w związku z wydaniem niezgodnej z prawem decyzji z dnia 25 czerwca 2004 r., określonej przez nie w ugodzie. Jeżeli strony nie doszły do porozumienia każda ze stron dokona oszacowania i poinformuje o nim Sąd.
- 3) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zostaje odroczone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.2005, str. 39 (sprawa początkowo wpisana do rejestru Sądu Pierwszej Instancji pod nr T-180/05 a następnie przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej postanowieniem z dnia 15 grudnia 2005 r.)

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 19 października 2006 r. — De Smedt przeciwko Komisji

(Sprawa F-59/05) ⁽¹⁾

(Pracownik kontraktowy — Wniosek o rewizję zaszeregowania i wynagrodzenia ustalonych przy zatrudnieniu — Były członek personelu pomocniczego zatrudniony w charakterze pracownika kontraktowego bez zmiany zadań — Artykuły 3a i 80 ust. 2 i 3 WZIP — Zadania wynikające z różnych grup funkcyjnych — Równość traktowania)

(2006/C 294/127)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elisabeth De Smedt (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciel: L. Vogel, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji Komisji oddalającej wniosek skarżącej, byłego członka personelu pomocniczego, w sprawie decyzji ustalającej jej zaszeregowanie i wynagrodzenie jako pracownika kontraktowego, jak również żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz. U. C 229 z 17.9.2005 r., str. 29 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod nr T-267/05, a następnie przeniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 października 2006 r. — Combescot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-114/05) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Skarga — Termin — Domyślna decyzja odmowna — Brak przywrócenia terminu na wniesienie skargi w decyzji wyraźnej wydanej w późniejszym terminie — Legitymacja — Niedopuszczalność)

(2006/C 294/128)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Combescot (Popayan, Kolumbia) (przedstawiciele: A. Maritati i V. Messa, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i M. Velardo, pełnomocnicy, wspierani przez S. Corongiu, avocat)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie uchylenia decyzji Komisji o przeniesieniu skarżącego w interesie służby z Delegacji Komisji w Gwatemali do siedziby w Brukseli w ramach postępowania rotacyjnego za rok 2003 i po drugie żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron ponosi koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 28.1.2006, str. 22 (sprawa początkowo wpisana do rejestru Sądu Pierwszej Instancji pod numerem T-422/05 i następnie przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej postanowieniem z dnia 15 grudnia 2005 r.)

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2006 r. — Simon przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji

(Sprawa F-100/06)

(2006/C 294/129)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Balázs Simon (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: György Magyar, avocat)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie: i) decyzji organu powołującego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2006 r.; ii) decyzji organu powołującego Komisji z dnia 3 marca 2006 r.; iii) decyzji organu powołującego Komisji z dnia 30 maja 2006 r.; iv) decyzji organu powołującego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 2006 r., w zakresie, w jakim decyzje te pozbawiają skarżącego uprawnień związanych z jego powołaniem na urzędnika na okres próbny w dniu 16 lipca 2004 r., takich jak staż pracy i grupa zaszerogowania, jak również praw związanych z powołaniem na czas nieokreślony w dniu 16 kwietnia 2005 r., czyli powołania ostatecznego.
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Po wniesieniu skargi F-58/06 ⁽¹⁾ skarżący kwestionuje niniejszym decyzje Trybunału Sprawiedliwości przyjmujące rezygnację złożoną przez skarżącego pismem z dnia 28 października 2005 r. oraz decyzje Komisji ustalające jego grupę zaszerogowania na poziomie A*5.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnosi dwa zarzuty dotyczące, po pierwsze, naruszenia zasady zakazującej rezygnacji z praw gwarantowanych regulaminem pracowniczym oraz naruszenia praw nabytych oraz, po drugie, nadużycia władzy i naruszenia praw nabytych.

W ramach pierwszego zarzutu skarżący stwierdza mianowicie, że jego zamiarem wyrażonym w piśmie z dnia 28 października 2005 r. nie było opuszczenie korpusu urzędników, lecz wyłącznie zmiana miejsca pracy i zadań. Stąd nie utracił praw nabytych.

W ramach drugiego zarzutu skarżący podnosi w szczególności, że nawet jeśli założyć, że na podstawie swego pisma zrezygnował ze statusu urzędnika, rezygnacja ta była bezprawna, gdyż pozwane użyły jej de facto jako warunku dla jego przeniesienia z jednej instytucji do drugiej. Ponadto skarżący twierdzi, że ponieważ został powołany do grupy zaszerogowania A*7 przez Trybunał Sprawiedliwości, to spełnił przesłanki wymagane do zaszerogowania go do tej grupy, a zatem zaszerogowanie go przez Komisję do grupy A*5 stanowiło nadużycie władzy, które pozbawiło go praw nabytych.

⁽¹⁾ Dz. U. C 190 z 12.8.2006 r., str. 35.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Sanchez Ferriz i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-115/06)**

(2006/C 294/130)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Carlos Sanchez Ferriz (Bruksela, Belgia) i inni (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie listy urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu za 2005 r. w zakresie w jakim listy te nie zawierają nazwisk skarżących, a także dodatkowo aktów przygotowawczych do tej decyzji;
- ewentualnie uchylenie przyznania punktów dla celów awansu przy okazji ww. postępowania, w szczególności wskutek zaleceń komitetu ds. awansu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi pięć zarzutów opartych na:

- pierwszy — naruszeniu art. 45 regulaminu pracowniczego;
- drugi — naruszeniu ogólnych przepisów wykonawczych do tego artykułu;
- trzeci — naruszeniu zasady niedyskryminacji oraz oczywistym błędzie w ocenie;
- czwarty — naruszeniu art. 6 i 10 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego;
- piąty — naruszeniu zasad zakazu arbitralnego postępowania i zakazu nadużycia władzy, a także na naruszeniu obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2006 r. — Buckingham i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-116/06)**

(2006/C 294/131)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Anne Buckingham (Bruksela, Belgia) i inni (przedstawiciel: N. Lhoëst, avocat)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie decyzji Komisji wydanej w dniu 23 listopada 2005 r., która ukazała się w Informacjach Administracyjnych nr 85-2005 w zakresie, w jakim nie przyznaje skarżącym, urzędnikom w grupie zaszeregowania A*12, jakichkolwiek punktów pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji w ramach postępowania w sprawie awansu w 2004 r.;
- o ile zachodzi taka potrzeba, uchylenie wyraźnych decyzji Komisji oddalających zażalenia złożone przez skarżących na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga opiera się o naruszenie art. 9 i 13 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego oraz, pomocniczo, bezprawności tych ogólnych przepisów wykonawczych, gdyż powodują dyskryminację i naruszają art. 5 ust. 5 regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Loy przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa F-117/06)**

(2006/C 294/132)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Maddalena Loy (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: mec. A. Fratini)*Strona pozwana:* Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 30 stycznia 2006 r., w której zawiadomiono skarżącą o decyzji Parlamentu o przeniesieniu jej z włoskiego biura Parlamentu z siedzibą w Rzymie do dyrekcji generalnej ds. informacji z siedzibą w Brukseli oraz o przedłużeniu jej umowy w charakterze członka personelu tymczasowego do dnia 16 lipca 2006 r., a nie do dnia 31 grudnia 2009 r. jak wynikało z wcześniejszej decyzji Parlamentu;
- zasądzenie od Parlamentu całego miesięcznego wynagrodzenia na stanowisku attache prasowego w Rzymie, wraz z odsetkami za zwłokę, począwszy od dnia w którym miało nastąpić przedłużenie jej umowy w charakterze członka personelu tymczasowego tj. od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.
- zasądzenie od pozwanego odszkodowania za szkodę w wysokości 240 414,42 EUR oraz zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 500 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za odpowiednią;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi 7 zarzutów na poparcie swej skargi:

- pierwszy oparty jest na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań z uwagi na fakt, iż administracja ponad wszelką wątpliwość wywołała u skarżącej przeświadczenie, że pozostanie ona na stanowisku attache prasowego biura Parlamentu w Rzymie i że jej umowa przedłużona zostanie do dnia 31 grudnia 2009 r.;
- drugi oparty jest na naruszeniu istotnych przepisów postępowania z racji niepełnego i sprzecznego uzasadnienia. Uwagi dotyczące braku kompetencji zawodowych skarżącej pozostają w sprzeczności w szczególności ze sprawozdaniami dotyczącymi tej ostatniej sporządzonymi w oparciu o art. 43 regulaminu pracowniczego;
- trzeci zarzut oparty jest na nadużyciu władzy w uwagi na oczywisty błąd w ocenie podstawowych okoliczności oraz sprzeczność w ocenach. Według skarżącej decyzja o przeniesieniu nie znajduje podstawy w braku kompetencji zawodowych czy w interesie służby lecz w pragnieniu odwetu na niej jej przełożonego;
- czwarty zarzut oparty jest na naruszeniu obowiązku starannego działania ponieważ według skarżącej sporna decyzja przyjęta została bez zachowania należytej staranności i nie uwzględniała interesu członka personelu tymczasowego;

- piąty zarzut oparty jest na naruszeniu zasady proporcjonalności i dobrej administracji. Po pierwsze skarżąca nie została poinformowana wcześniej o możliwości tak szybkiego przeniesienia. Ponadto okoliczności, leżące u podstaw podjętej decyzji nie zostały prawidłowo ustalone i przepisy regulaminu pracowniczego dotyczące zarzucanych zachowań nie były respektowane;
- szósty zarzut dotyczy naruszenia prawa do obrony w szczególności z uwagi na okoliczność, iż choć istniała możliwość wysłuchania skarżącej, Parlament nie dotrzymał swych obietnic i nie zaproponował żadnej możliwości przedstawienia przez strony swych stanowisk;
- siódmy zarzut dotyczy naruszenia obowiązku wspomaganie, o którym stanowi art. 24 regulaminu pracowniczego, który zobowiązuje administrację do ochrony swych urzędników, nawet gdy sprawca działań, o których stanowi ten przepis sam jest urzędnikiem. Choć skarżąca dostarczyła dowodów na poparcie swych zarzutów, administracja nie podjęła żadnego odpowiedniego działania.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Di Bucci przeciwko Komisji

(Sprawa F-118/06)

(2006/C 294/133)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vittorio Di Bucci (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: M. van der Woude, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie listy zasług oraz listy urzędników awansowanych do grupy A*12 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2005 r. utworzonych w oparciu o art. 10 ust. 3 i 4 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego (przepisy wykonawcze) i opublikowanych w Informations Administratives nr 85-2005 z dnia 23 listopada 2005 r. oraz w każdym razie decyzji o niewpisaniu nazwiska skarżącego na listę awansowanych;

- o ile to konieczne uchylenie wszystkich aktów prowadzących do wydania tej decyzji, w szczególności decyzji określających ilość punktów przyznawanych skarżącemu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik służby prawnej stale otrzymujący jedne z najwyższych ocen jeżeli chodzi o punkty za zasługi w swej grupie zaszergowania i w służbie, podnosi przede wszystkim naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego oraz przepisów wykonawczych, według których zasługi są decydującym kryterium przy przydziale punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej (PPDG) oraz przy awansie. Nieawansowanie skarżącego ma być wynikiem po pierwsze tych niezgodności z prawem, które skarżący zakwestionował w skargach F-98/05⁽¹⁾ i T-312/04⁽²⁾, po drugie kryteriów przyznawania PPDG w służbie prawnej, które dają pierwszeństwo urzędnikom mającym najdłuższy staż w grupie zaszergowania niezależnie od ich zasług, po trzecie określonych błędów przy okazji przyznawania punktów innym urzędnikom w szczególności przez komitet ds. awansu.

Skarżący twierdzi następnie, że zaskarżone akty naruszają zasady równego traktowania i ekspektatywy rozwoju kariery, dotknięte są oczywistym błędem w ocenie i stanowią nadużycie władzy. Ponadto wiążą się z nimi uchybienia proceduralne i braki formalne.

Skarżący powołuje się wreszcie na niezgodność z prawem przepisów wykonawczych, podnosząc co następuje:

- nie uwzględniając zakresu odpowiedzialności i wykorzystania kilku języków przy wykonywaniu obowiązków przepisy wykonawcze naruszają art. 45 regulaminu pracowniczego w nowym brzmieniu;
- przewidując, że awanse są determinowane przez pozbawiony uzasadnienia przydział punktów pierwszeństwa na wniosek każdej DG lub komitetu ds. awansu, art. 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 i 13 przepisów wykonawczych naruszają w szczególności art. 25 ust. 2 oraz art. 45 regulaminu pracowniczego;
- przyznając każdej DG jednakową liczbę punktów na urzędnika, art. 4 i 6 przepisów wykonawczych naruszają art. 45 regulaminu pracowniczego, a także zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania;
- przewidując przydział punktów przejściowych opartych generalnie na stażu pracy w grupie zaszergowania, art. 13 ust. 2 załącznika II przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego;
- przewidując przyznanie punktów pierwszeństwa przez komitet pracowniczy za określone dodatkowe zadania

wykonywane w interesie instytucji, które są już uwzględniane przy przydziale punktów za zasługi oraz PPDG, art. 9 i załącznik I do przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego oraz zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania;

- przewidując lepsze traktowanie urzędników DG lub służb zatrudniających niewielu pracowników oraz urzędników oddelegowanych do gabinetów członków Komisji, art. 6 przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego oraz zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 10 z 14.01.2006, str. 24 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-381/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

⁽²⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004 r., str. 45.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Kerstens przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-119/06)

(2006/C 294/134)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: C. Mourato, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji dyrekcji urzędu ds. administracji i zaspokajania roszczeń indywidualnych (PMO) z dnia 8 grudnia 2005 r. zmieniającej organigram tego urzędu;
- uchylenie wyraźnej decyzji organu powołującego z dnia 6 lipca 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego nr R/167/06;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania ex aequo et bono w wysokości 5000 EUR tytułem odszkodowania;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, wcześniej szef jednostki „Zasoby” PMO, kwestionuje sporną decyzję z dnia 8 grudnia 2005 r., która skutkuje objęciem przez niego stanowiska o charakterze badawczym. Skarżący podnosi naruszenie art. 7 regulaminu pracowniczego, ponieważ sporna decyzja jest niezgodna z interesem służby i nie respektuje zasady ekwiwalentności stanowisk. Po drugie skarżący podnosi naruszenie przepisów regulaminu pracowniczego dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej. Po trzecie skarżący podnosi nadużycie władzy.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 października 2006 r. — Martin Magone przeciwko Komisji**(Sprawa F-36/06) ⁽¹⁾**

(2006/C 294/135)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006, str. 52

III

(Powiadomienia)

(2006/C 294/136)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
